

fatra

LINO

INSTRUKCJA UKŁADANIA
LINO FATRA

PN 5410 / 97

Spis treści

1.	WSTĘP	4
2.	ASORTYMENT PRODUKTÓW	4
3.	POSADZKI	6
3.1.	Posadzki cementowe	6
3.2.	Posadzki anhydrytowe.....	7
3.3.	Jastrychy z ogrzewaniem podłogowym	7
3.4.	Jastrychy magnezytowe.....	8
3.5.	Posadzki z płyt wiórowych i cementowo-wiórowych	9
3.6.	Posadzki z płyt ceramicznych i cementowych oraz terakotowych.....	9
3.7.	Posadzki ze starych wykładzin podłogowych	9
4.	NARZĘDZIA, SPRZĘT, AKCESORIA.....	10
4.1.	Przygotowanie posadzki.....	10
4.2.	Wymierzanie powierzchni.....	11
4.3.	Dopasowywanie rozmiarów	11
4.4.	Układanie.....	12
4.5.	Akcesoria.....	12
4.6.	Środki czystości	12
5.	SPOSÓB PRZYKLEJANIA	13
5.1.	Przygotowanie posadzki przed wylaniem masy szpachlowej	13
5.2.	Wylewanie masy szpachlowej.....	13
5.3.	Kleje	13
5.4.	Sposób nanoszenia kleju	14
5.5.	Walcowanie podłogi.....	14
6.	KONTROLA DOSTAWY	14
7.	UKŁADANIE WYKŁADZINY WIELOWARSTWOWEJ W BRYTACH	14
7.1.	Dane o produktach	14
7.2.	Przygotowanie posadzki.....	15
7.3.	Przygotowanie wykładziny	15
7.4.	Przyklejanie klejami dyspersyjnymi	15
7.5.	Przyklejanie klejami rozpuszczalnikowymi	15
7.6.	Łączenie sznurem spawalniczym.....	16
7.7.	Łączenie metodą spawania na zimno	17
8.	UKŁADANIE WYKŁADZIN JEDNOWARSTWOWYCH W KWADRATOWYCH PANELACH.....	17
8.1.	Dane o produktach	17
8.2.	Przygotowanie posadzki.....	17
8.3.	Przygotowanie wykładziny	17
8.4.	Przyklejanie kwadratowych paneli.....	18
8.5.	Przyklejanie pola głównego	18
8.6.	Przyklejanie kwadratowych paneli obwodowych.....	18

9.	WYKŁADZINY PRZEWODZĄCE	22
9.1.	Przyklejanie elektrycznie przewodzących wykładzin.....	22
9.1.1.	System Fatra – Ceresit	22
9.1.1.1.	Instalacja sieci przewodzącej	22
9.1.2.	System Fatra – Mapei	23
9.1.2.1.	Instalacja sieci przewodzącej	23
9.1.3.	System Fatra – Uzin.....	24
9.1.3.1.	Instalacja sieci przewodzącej.....	24
9.1.4.	System Fatra – Schönox.....	25
9.1.4.1.	Instalacja sieci przewodzącej	25
9.1.5.	System Fatra – Kiesel	26
9.1.5.1.	Instalacja sieci przewodzącej	26
9.1.6.	System Fatra – Bralep	27
9.1.6.1.	Instalacja sieci przewodzącej	27
9.1.7.	System Fatra – Bostik.....	28
9.1.7.1.	Instalacja sieci przewodzącej	28
9.2.	Przyklejanie wykładzin statycznie rozproszonych (dawniej antystatycznych)	29
9.2.1.	System Fatra – Ceresit	29
9.2.1.1.	Instalacja sieci przewodzącej	29
9.2.2.	System Fatra – Mapei	30
9.2.2.1.	Instalacja sieci przewodzącej	30
9.2.3.	System Fatra – Uzin.....	31
9.2.3.1.	Instalacja sieci przewodzącej.....	31
9.2.4.	Fatra – Schönox	32
9.2.4.1.	Instalacja sieci przewodzącej	32
9.2.5.	Fatra – Kiesel.....	33
9.2.5.1.	Instalacja sieci przewodzącej	33
9.2.6.	System Fatra - Bralep	34
9.2.6.1.	Instalacja sieci przewodzącej	34
9.2.7.	System Fatra – Bostik.....	35
9.2.7.1.	Instalacja sieci przewodzącej	35
9.3.	Instalacja sieci przewodzącej wykonanej taśmą Cu.....	36
9.3.1.	Przyklejanie elektrycznie przewodzących wykładzin do sieci przewodzącej, wykonanej taśmą Cu.....	37
10.	PRZYKLEJANIE WYKŁADZIN HOMOGENICZNYCH BEZ WŁAŚCIWOŚCI ELEKTRYCZNYCH	37
11.	PRACE WYKOŃCZENIOWE	37
11.1.	Łączenie wykładzin podłogowych sznurem spawalniczym	37
11.2.	Instalacja listew wykładziny.....	38
11.3.	Wykończenie podłogi wklęsłą	39
11.4.	Wykonanie wklęsłości przy użyciu profilu wklęsłego i profilu wykończeniowego	40
11.4.1.	Wykonanie wklęsłości bez stosowania profilu wykończeniowego	40
11.4.1.1.	Wykonywanie narożników wewnętrznych i zewnętrznych	40
11.5.	Przyklejanie krawędzi schodów PCV	40
12.	KONTROLA JAKOŚCI I OCENA PODŁOGI.....	42
12.1.	Kontrola jakości i ocena podłóg o własnościach elektrycznych	42
13.	BHP ORAZ OCHRONA PRZECIWPÓŻAROWA.....	42

14.	PIELĘGNACJA I KONSERWACJA.....	43
14.1.	Czyszczenie i konserwacja środkami CC-Dr. Schutz.....	43
14.1.1.	Czyszczenie i konserwacja wykładzin z warstwą ochronną PUR	43
	Czyszczenie po ułożeniu	43
	Bieżąc czyszczenie i pielęgnacja	44
	Usuwanie skaz i plam pozostawionych przez gumowe obcasy	44
	Czyszczenie podstawowe.....	44
	Aktywna ochrona długoterminowa / renowacja	44
	Utrzymanie jakości w specjalnych pomieszczeniach obiektu.....	45
14.1.2.	Czyszczenie i konserwacja wykładzin bez warstwy ochronnej PUR.....	45
	Czyszczenie po ułożeniu	45
	Pielęgnacja	46
	Bieżące czyszczenie i pielęgnacja	46
	Międzystopniowe intensywne czyszczenie	47
	Czyszczenie podstawowe.....	47
	Usuwanie skaz i plam pozostawionych przez gumowe obcasy	47
	Pielęgnacja w obiektach specjalnych systemem ochrony CC PU	47
14.2.	Czyszczenie i konserwacja środkami RZ.....	47
14.2.1.	Czyszczenie i konserwacja wykładzin z/bez warstwy ochronnej PUR w obiektach.....	47
14.2.2.	Czyszczenie i konserwacja wykładzin z/bez warstwy ochronnej PUR w mieszkaniach	49
14.3.	Czyszczenie i konserwacja środkami LAKMA ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o.....	50
14.3.1.	Czyszczenie i konserwacja wykładzin z/bez warstwy ochronnej PUR w mieszkaniach	50
14.3.2.	Czyszczenie i konserwacja wykładzin z/bez warstwy ochronnej PUR o dużym natężeniu ruchu	51
14.4.	Wykaz zalecanych preparatów firmy LAKMA ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o.	
	do czyszczenia i konserwacji pokryw podłogowych LINO Fatra	51
14.5.	Wykaz zalecanych preparatów firmy CC-Dr. Schutz do czyszczenia i konserwacji pokryw podłogowych LINO Fatra	52
14.6.	Wykaz zalecanych preparatów firmy RZ do czyszczenia i konserwacji pokryw podłogowych LINO Fatra	53
14.7.	Wykaz zalecanych preparatów firmy BONA do czyszczenia i konserwacji pokryw podłogowych LINO Fatra	54
14.8.	Czyszczenie i konserwacja wykładzin o określonych właściwościach elektrycznych.....	56
	14.8.1.Renowacja i konserwacja - środki CC-Dr. Schutz.....	56
14.9.	Stosowanie środków dezynfekcyjnych i dezynfekcja powierzchni.....	57
15.	ODPORNOŚĆ NA DZIAŁANIE ŚRODKÓW CHEMICZNYCH.....	58
15.1.	Substancje organiczne	59
15.2.	Roztwory wodne.....	59
16.	WIELOWARSTWOWE WYKŁADZINY ŚCIENNE Z PCV	59
16.1	Dane o produktach	59
16.2	Przygotowanie podłoża	60
16.3	Przygotowanie wykładziny	60
16.4	Instalacja	60
16.5.	Pielęgnacja i konserwacja.....	60
17.	WARSTWA OCHRONNA PUR.....	61

1. WSTĘP

Niniejsza instrukcja pełni funkcję przewodnika dla wszystkich podmiotów zajmujących się projektowaniem, przygotowaniem, zakładaniem oraz konserwacją pokryć podłogowych LINO Fatra.

Efekt końcowy jest uzależniony od wielu czynników, a jednym z nich jest pokrycie podłogi wykładziną.

Nawet doskonała wiedza na temat wykładzin, przestrzeganie zasad oraz zalecenie niniejszej instrukcji montażu systemu LINO Fatra nie są w stanie zastąpić umiejętności i zręczności instalatorów wykładzin podłogowych. Dlatego Firma Fatra a.s. zaleca przekazać zlecenie wykonania instalacji doświadczonej firmie zajmującej się układaniem podłóg, która zapewni wysoką jakość instalacji podłogi.

Naszym celem jest:

- wsparcie klienta, niezależnie od tego, czy jest to architekt, inwestor, firma zajmująca się układaniem podłogi czy też końcowy użytkownik
- udzielanie wszystkich ważnych informacji niezbędnych do tego, aby nasze produkty zagwarantowały maksymalną wartość użytkową
- udzielanie instrukcji specjalistycznym firmom zajmującym się instalacją podłóg w celu fachowego wykonania każdego ułożenia podłogi z zaakcentowaniem ogólnego wrażenia estetycznego dzięki szerokiemu asortymentowi atrakcyjnych wzorów
- zapobieganie problemom poprzez rozwiązywanie zagrożeń i ich potencjalnych konsekwencji przed samym montażem produktu.

Jeżeli szukacie Państwo odpowiedzi na jakiegokolwiek pytanie dotyczące wykładziny podłogowej LINO Fatra, prosimy skontaktować się ze studium izolacji i pokryć podłogowych, którego pracownicy z przyjemnością udzielą Państwu porady odnośnie adekwatności, parametrów oraz ułożenia jakiegokolwiek produktu LINO Fatra. Studio jest placówką należącą do firmy Fatra, a.s. Napajedla zajmującą się wsparciem technicznym dla firm instalatorskich, firm budowlanych, projektantów i inwestorów.

2. ASORTYMENT PRODUKTÓW

Bardzo istotne znaczenie ma dobór odpowiedniego pokrycia podłogowego. Wykładzina powinna nie tylko odpowiadać pierwotnej specyfikacji projektanta, ale też zagwarantować użytkownikowi wymaganą jakość przez cały okres deklarowanej żywotności. W trakcie dokonywania wyboru produktu należy uwzględnić zakres zastosowania i planowany stopień obciążenia wykładziny, jak również wymogi specjalne odnośnie właściwości akustycznych i elektroizolacyjnych, właściwości ognioodporne i odporność na substancje chemiczne, odporność na zabrudzenia lub obciążenie punktowe i opór toczenia. Ważnym kryterium przy wyborze produktu wraz z bezpośrednim wpływem na bezpieczeństwo użytkownika jest odporność na poślizg.

Asortyment wykładzin pod względem konstrukcji możemy podzielić na dwie podstawowe grupy produktów, na wykładziny wielowarstwowe (heterogeniczne) i jednowarstwowe (homogeniczne).

Wykładziny wielowarstwowe (heterogeniczne) są produkowane w brytach o szerokości 1500 mm i dostarczane w rolkach pod nazwami handlowymi:

- DOMO, DUAL, DUAL SD
- NOVOFLOOR STANDARD - KLASIK i KOLOR,
- NOVOFLOOR EXTRA - COMFORT, GRIT, WOOD, STYL, VARIO, SUPER, OPTIMAL, IDEAL, AMOS, STATIK SD.

Wykładziny jednowarstwowe (homogeniczne):

- PRAKTIK - kwadratowe panele o wymiarach 608x608 mm
- ELEKTROSTATIK i DYNAMIK - specjalne wykładziny w formie kwadratowych paneli 608x608 mm
- GARIS - specjalne wykładziny w rolkach o szerokości 1,5 m

Zasady stosowania produktu LINO Fatra

- Podłóże musi spełniać wymagania normy ČSN 74 4505 Podłogi – Wspólne postanowienia i wymagania instrukcji układania podłóg producenta.
- Wykładziny są przeznaczone do układania wewnątrz pomieszczeń. Nie wolno ich układać w niezadaszonych pomieszczeniach, jeżeli nie są dostatecznie odizolowane z dołu od wilgoci.
- Unikać wnoszenia wilgoci (np. mokre obuwie, rozlane wiadro z wodą) na posadzkę przygotowaną do położenia.
- Do przyklejania elementów zalecamy stosowanie klejów dyspersyjnych o dużej początkowej przyczepności (zgodnie z zaleceniem producenta kleju).
- Nie układać wykładziny wykazującej widoczne wady, lecz oddać ją do reklamacji u dostawcy.
- Zalecamy układać elementy jako ostatnią operację w kolejności dopiero po zakończeniu wykonywania wszystkich innych prac na budowie.
- Pasy wykładziny należy układać zawsze w jednej kolejności. Kierunek układania elementów oznaczono strzałką na odwrotnej stronie.
- Podłogę można spawać i obciążać dopiero po utwardzeniu kleju.
- Nie wystawiać wykładziny na działanie wody przez okres przekraczający 24 godziny lub długotrwale na środowisko o wilgotności względnej powietrza przekraczającej 75 %.
- Warunki eksploatacji wykładziny podłogowej: temperatura powietrza od +10 °C do +35 °C, wilgotność względna powietrza (50±10) %.
- Promienie słońca padające przez przeszklone pomieszczenia od strony południowej mogą spowodować podniesienie temperatury elementów przekraczające +35 °C. W tym przypadku zalecamy stosowanie klejów zawierających włókna szklane i ochronę podłogi przy pomocy stosownego sprzętu przeciwsłonecznego.
- System ogrzewania podłogowego musi zostać ustawiony w ten sposób, aby temperatura posadzki nie przekroczyła +28 °C.
- Zapobiec poruszaniu się po podłodze przedmiotów o ostrych krawędziach z materiałów o większej twardości aniżeli PVC. Kamyki, ziarna piasku, krawędzie nóg mebli, pazury zwierząt domowych, nieodpowiedni typ końcówki odkurzacza mogą spowodować uszkodzenie powierzchni w wyniku porysowania.
- Stopki mebli zabezpieczyć specjalnymi ślizgaczami ochronnymi z miękkiego plastiku, podkładkami filcowymi itp. i regularnie kontrolować ich przydatność.
- W krzesłach obrotowych używać kółka typu „W” – z miękkiego plastiku na twardym rdzeniu lub ochronne podkładki PET przeznaczone do mebli ruchomych.
- Nie przekraczać punktowego obciążenia przy nacisku wynoszącego 5 MPa.
- Można go czyścić mopem parowym. Krótkoterminowa odporność na temperaturę do 120 °C.
- Żarzące się i tłące się przedmioty pozostawiają trwałe zmiany koloru i struktury.
- Produkty z ciemnej i kolorowej gumy (kółka gumowe, podkładki aparatów, podeszwy obuwia itd.) przy długotrwałym kontakcie z wykładziną mogą spowodować trwałą zmianę warstwy wierzchniej przejawiającą się żółknięciem, zbrązowieniem lub szernieniem wykładziny w miejscu kontaktu.
- Oddziałujące promieniowanie ultrafioletowe w paśmie C (np. lampy bakterioobójcze, bezpośrednie promieniowanie słoneczne), powoduje stopniową degradację powierzchni i nieusuwalne zmiany kolorystyczne wykładziny.
- Przestrzeganie środków zapobiegawczych, takich jak na przykład wyznaczanie efektywnych stref czyszczenia o odpowiednich wymiarach jak również stosowanie środków do pielęgnacji i konserwacji, w wyraźny sposób pozytywnie wpływa na jakość i żywotność wykładziny.
- Reklamacja wykładziny ułożonej niezgodnie z zaleceniem producenta nie zostanie uznana.

W razie porysowania powierzchni warstwy ochronnej PUR w wyniku działania ruchomych mebli, przy których nie zabezpieczono powierzchni styku z podłogą poprzez zastosowanie środków ochronnych, porysowanie tego typu nie zostanie uznane w ramach reklamacji.

3. POSADZKI

Warunkiem poprawnego ułożenia wykładziny PCV jest nienaganna posadzka wykonana zgodnie z zaleceniem norm krajowych lub europejskich.

Podłoże musi spełniać wymagania normy ČSN 74 4505 Podłogi – Wspólne rozporządzenie odnośnie płaskości miejsca, zawartości wilgoci resztkowej, ciągłości powierzchni, wypełnienia szczelin, złączy konstrukcyjnych oraz różnic poziomów warstwy wierzchniej. Ponadto posadzka musi spełniać wymogi odnośnie odporności mechanicznej i stabilności. Warstwy posadzki muszą być w pełni utwardzone, równe, gładkie, bez pyłu, tłuszczu, farb, lakierów, środków polerujących, olejów, utwardzaczy, mas uszczelniających i kitów jak również pozostałych materiałów, które mogłyby mieć negatywny wpływ na właściwości adhezyjne zastosowanego jastrychu i kleju. Płaskość posadzki musi odpowiadać normie ČSN 74 4505 (odchylenie graniczne maks. 2 mm/2 m). Projekt budowlany musi określać jakość konstrukcji podłogowej, w szczególności warstwy posadzki, zastosowany środek wiążący, układ oraz grubość poszczególnych warstw, właściwości izolacyjne i uszczelniające oraz rozmieszczenie szczelin dylatacyjnych. Szczeliny dylatacyjne muszą posiadać odpowiedni profil gwarantujący nienaganne działanie zarówno dylatacyjne jak i wykładziny, natomiast pozostałe szczeliny i pęknięcia muszą zostać przed wylewką wypełnione służącymi do tego celu masami i systemami uszczelniającymi. Wymagania projektu budowlanego muszą zostać zawarte na liście prac posadzkarskich i zatwierdzone wspólnie przez projektanta (ew. przedstawiciela firmy budowlanej) i przedstawiciela firmy posadzkarskiej.

Tego typu informacje są niezmiernie ważne, ponieważ różne posadzki wymagają różnych prac przygotowawczych. Kontrola zgodności rzeczywistego wykonania konstrukcji posadzki z projektem budowlanym dotyczy przeważnie sprawdzenia jakości powierzchni posadzki i ich wilgotności, natomiast nie zawsze obejmuje jakość wykonania kompletnej konstrukcji podłogi lub sufitu i hydroizolacji.

Przed samym ułożeniem wykładziny należy skontrolować jakość warstwy końcowej posadzki (z reguły wylewka cementowa, płyty OSB itp.) Tego typu posadzki z reguły nie nadają się do przyklejania podłóg winylowych, w szczególności ze względu na brak dostatecznej płaskości, gładkości lub wytrzymałości powierzchni, dlatego zawsze zalecamy wylanie samopoziomującej masy szpachlowej. Powierzchnie wyrównane masą szpachlową należy koniecznie przed samym układaniem wykładziny przeszlifować, natomiast zeszlifowany materiał dokładnie usunąć z posadzki.

W trakcie używania wyrównujących mas szpachlowych należy postępować zgodnie z zaleceniami producenta podanymi na opakowaniu. Oprócz posadzki warto zwrócić uwagę na kontrolę kąta prostego ścian w stosunku do podłogi oraz jakość powierzchni ścian w miejscu listew cokołowych, ew. wkłések. Przed położeniem wykładziny należy wykonać ewentualne naprawy tynku. Warto również zapoznać się ze szczegółami opracowania przejść i przewodów ogrzewania.

Samą kontrolę jakości powierzchni wykonuje się przy użyciu narzędzi i aparatów powszechnie stosowanych w branży układania wykładzin.

- 2 - metrowa pomiarowa łąta tynkarska z podkładkami do kontroli miejscowej płaskości
- klin pomiarowy
- aparaty do pomiaru w celu określenia zawartości wilgoci resztkowej w posadzce
- termometry i higrometry do pomiaru klimatu w pomieszczeniach

Przed rozpoczęciem układania wykładziny ponownie skontrolować zawartość wilgoci resztkowej w posadzce z kolei wyniki zapisać w dzienniku budowlanym, ewentualnie w osobnym protokole podobnie jak zastosowaną metodę. Do wykonywania pomiarów stosować skalibrowane aparaty pomiarowe.

3.1. Posadzki cementowe

Posadzki cementowe, to najczęściej występujące warstwy konstrukcji posadzkarskich. Muszą spełniać wymogi podane w punkcie nr 3 w niniejszym przepisie (lokalna płaskość, wytrzymałość, itd.). Masa cementowa z reguły nie odpowiada wymogom odnośnie lokalnej płaskości i ziarnistości posadzki, natomiast jej powierzchnię należy zwykle wyrównać jastrychem ze środkiem gruntującym zalecanym dla posadzek cementowych.

Najwyższa dozwolona wilgoć jastrychu cementowego określona metodą grawimetryczną (ČSN EN ISO 12570 Zachowywanie się materiałów budowlanych pod względem ciepła i wilgoci – Określanie zawartości wilgoci w wyniku suszenia w podwyższonej temperaturze) w momencie układania warstwy wierzchniej wynosi dla PCV, linoleum, gumy i korka 3,5 %. Jeżeli częścią podłogi jest system ogrzewania podłogowego, wymóg najwyższej dozwolonej wilgotności w jastrychu cementowym musi zostać obniżony o 0,5 %. W celu sprawdzenia wilgotności jastrychu cementowego można zastosować stosowną metodę alternatywną, np. metodę karbidową (CM). Najwyższa dozwolona wilgoć jastrychu cementowego nie może następnie przekroczyć ok 2,1 % CM dla normalnego stosowania i ok. 1,8% CM dla ogrzewanych wylewek (ČSN 74 4505).

3.2. Posadzki anhydrytowe

Jastrych anhydrytowy (AFE) wykonuje się z anhydrytowego środka wiążącego, kruszywa (piasku i żwiru) oraz wody. Często stosuje się dodatki w celu zmiany właściwości fizycznych lub chemicznych jastrychu, np. podatność na obróbkę, utwardzanie lub krzepnięcie.

Jastrychy anhydrytowe są coraz częściej stosowane na budowach ze względu na ich łatwą i szybką aplikację.

AFE są stosowane w postaci płynnej mieszaniny samopoziomującej. W związku ze sposobem obróbki można zagwarantować równomierne wartości wytrzymałości i tolerancje płaskości, których nie można osiągnąć w mieszankach z mniejszą ilością wody zarobowej. W przypadku AFE nie występują dodatkowe zniekształcenia występujące podczas utwardzania zwykłych jastrychów cementowych, dzięki czemu można tworzyć wielkie powierzchnie nie zawierające szczelin.

Przed przystąpieniem do układania wykładzin na AFE należy zwrócić uwagę na 2 wady:

- **wilgoć jastrychu**
- **wytrzymałość powierzchni**

Przed przystąpieniem do położenia wykładziny na AFE instalator wykładziny musi pamiętać o następujących zasadach: W celu określenia wymaganego okresu dojrzewania w celu osiągnięcia dopuszczalnej wilgoci resztkowej przy AFE o grubości 40 mm obowiązuje zasada sprawdzona w praktyce: mniej więcej 1 tydzień schnięcia na 10 mm. Przy grubości AFE wynoszącej ponad 40 mm okres schnięcia wydłuża się więcej niż proporcjonalnie, tj. na następne 10 mm grubości jastrychu mniej więcej dwa tygodnie. Te sprawdzone w praktyce wartości zawsze odzwierciedlają zwykłe warunki klimatyczne. W przypadku nadzwyczajnych warunków klimatycznych, takich jak np. wysoka wilgotność powietrza, nie można stosować tej praktycznej zasady. Przy grubości AFE wynoszącej 7 cm i więcej okres osiągnięcia dostatecznego poziomu wilgotności resztkowej znacznie wydłuża się.

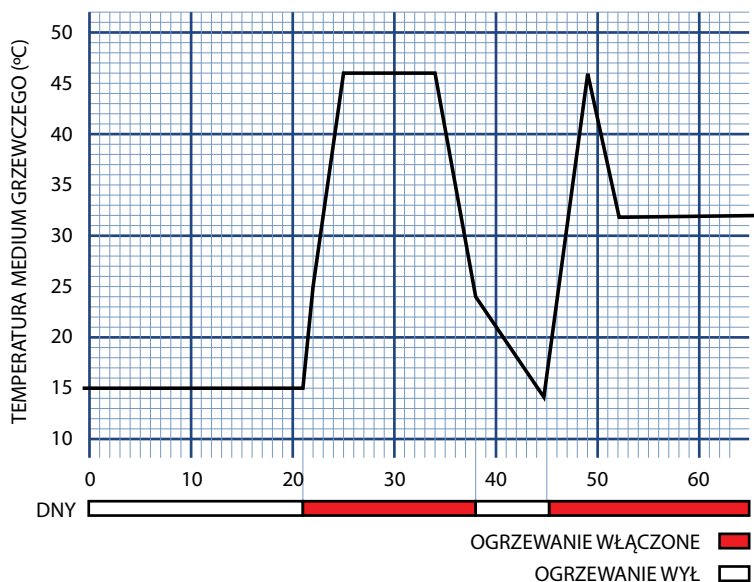
Najwyższa dozwolona wilgoć jastrychu anhydrytowego w procentach wagowo określona metodą grawimetryczną według SN EN ISO 12570 Zachowywanie się materiałów budowlanych pod względem ciepła i wilgotności – Określanie wilgotności w wyniku suszenia w podwyższonej temperaturze) lub metodą karbidową w procentach CM, podczas układania wykładzin PCV nie może przekroczyć wartości 0,5% wagowych lub 0,5 % CM. Dla wylewek ogrzewanych wilgoć resztkowa nie może przekroczyć wartości 0,3 % wagowych lub 0,3 % CM (wymóg ČSN 74 4505).

Dielektryczne aparaty pomiarowe nadają się jedynie do pomiaru orientacyjnego, tzn. do znalezienia wilgotnych miejsc. W celu określenia resztkowej wilgoci posadzki należy koniecznie zastosować metodę grawimetryczną lub karbidową metodę CM.

W trakcie dojrzewania jastrychu anhydrytowego na powierzchni tworzy się tzw. warstewka „pianki”, którą usuwamy poprzez przeszlifowanie odpowiednią szlifierką z papierem ściernym o ziarnistości 16 a następnie poprzez odkurzenie zeszlifowanego materiału. Po przeszlifowaniu należy koniecznie określić wytrzymałość powierzchni – próbnikiem twardości posadzki (tzw. próba ryskowa). W wyniku tej prostej metody następuje mechaniczne naruszenie powierzchni posadzki i następnie jest oceniana jej twardość. Posadzki anhydrytowe o twardościach CA-C20-F4 (AE 20) przeważnie nie osiągają wymaganej twardości, natomiast powierzchnię należy zwykle koniecznie naprawić jastrychem z gruntem zalecanymi dla posadzek anhydrytowych.

3.3. Jastrychy z ogrzewaniem podłogowym

Przed ułożeniem wykładziny na system ogrzewania podłogowego, należy z odpowiednim wyprzedzeniem uruchomić system jeszcze przed ułożeniem, aby zapewnić w ten sposób dostateczne wysuszenie posadzki. Każdy system ogrzewania podłogowego ma swoje warunki eksploatacji w zależności od systemu ogrzewania i zastosowanej posadzki. Aby uniknąć problemów z działaniem należy bardzo surowo przestrzegać wszystkich norm i przepisów podanych przez producenta systemu ogrzewania.

Wykres 1 - Przykład wykresu narastania temperatury ogrzewania podłogowego

W jastrychach o grubości 70 mm z rurą grzewczą w środku warstwy temperatura medium grzewczego zwiększa się o 10 °C/dzień do momentu osiągnięcia temperatury (45±5) °C natomiast ta temperatura utrzymuje się przez okres 12 dni. Następnie temperatura medium grzewczego obniża się o 10 °C/dziennie do temperatury przed rozpoczęciem cyklu narastania temperatury systemu ogrzewania. Po spadku temperatury do 15 °C zostanie wykonane drugie nagrzanie do momentu osiągnięcia temperatury maksymalnej (zob. Wykres 1). Uruchamianie temperatury systemu ogrzewania należy wykonać jeszcze przed położeniem wykładziny, po czym należy zmierzyć wilgoć resztkową. W celu pobrania próbki do pomiaru podczas układania grzewczych przewodów rurowych należy koniecznie oznaczyć miejsca pobrania (gwarantując, że w odległości co najmniej 10 cm od znaku nie znajduje się brzeg przewodu rurowego). Maksymalna dopuszczalna wilgoć resztkowa wynosi 1,8 % CM dla jastrychów cementowych i 0,3 % CM dla jastrychów anhydrytowych. Jeśli dopuszczalna wilgoć resztkowa nie została osiągnięta należy koniecznie ogrzewać dalej do temperatury medium (45±5) °C. Ogrzewanego jastrychu nie wolno przykrywać żadnymi materiałami budowlanymi lub innymi. Podczas ogrzewania jastrychu należy koniecznie regularnie wietrzyć pomieszczenie przez krótki czas. Wykładzinę ułożyć tuż po osiągnięciu dopuszczalnej wilgotności resztkowej. Jeżeli okres pomiędzy pierwszym cyklem ogrzewania a układaniem jest dłuższy niż 7 dni, lub jeśli należy koniecznie liczyć się w międzyczasie z następnymi pracami malarskimi, gipsowymi lub porządkowymi, wtedy jeszcze przed ułożeniem należy wykonać ponowne ogrzanie jastrychu z pełną mocą przez okres przekraczający 2 dni i wykonać pomiar wilgotności resztkowej.

Z przebiegu próby cieplnej zostanie wystawiony protokół podpisany przez zainteresowane strony, który zleceniodawca przedstawi przed przystąpieniem do układania wykładziny.

W trakcie układania temperatura powierzchni nie może spaść poniżej +15 °C i musi być utrzymywana na jednakowym poziomie zwykle przez 24 godziny od zakończenia montażu (do momentu utwardzenia kleju). Wcześniejsze uruchomienie systemu ogrzewania podłogowego może spowodować odparowanie wilgoci resztkowej z kleju i powstawanie wybrzuszeń w wykładzinie. Przez cały okres unieruchomienia ogrzewania podłogowego należy zapewnić rozwiązanie zapasowe, które zagwarantuje optymalną temperaturę powietrza do układania wykładziny.

Temperaturę systemu należy podnosić stopniowo, jednakże maksymalnie do temperatury powierzchni posadzki +28 °C. Podłogę można spawać sznurem i obciążać po utwardzeniu kleju.

Odbiór końcowy podłogi nastąpi natychmiast po ułożeniu wykładziny i jej wyczyszczeniu.

Jastrychy magnezytowe

Jastrych magnezytowy jest wykonywany z magnezytu kaustycznego, dodatków (mączka kwarcowa, drzewna, korkowa) oraz roztworu wody z solą, przeważnie chlorku magnezu.

Magnezyt kaustyczny, drobno mielona mączka kwarcowa, wypalana z naturalnego magnezytu. Jastrych magnezytowy o gęstości surowca do 1600 kg/m³ jest oznaczany mianem jastrychu ksylolitowego. Jako dodatku ew. wypełniacza używa się między innymi mączki

drzewnej, korkowej, stąd określenie jastrych ksylolitowy. Jednowarstwowe jastrychy ksylolitowe służą często jako posadzka dla wykładzin podłogowych, które można układać po ok. trzech tygodniach, pod warunkiem, że zawartość wilgoci jest niższa od wartości wymaganej przez normę.

Określenie gotowości jastrychu magnezytowego do układania wykładzin podłogowych wymaga większego doświadczenia. Często pod stosunkowo twardą warstwą powierzchniową leży bardziej miękkie podłoże. Jeszcze bardziej złożona sytuacja ma miejsce w przypadku starych ksylolitowych jastrychów dwuwarstwowych, w których warstwy powierzchniowe są z reguły impregnowane woskiem lub innym podobnym środkiem. W obu przypadkach zalecamy przygotowanie posadzek do wyrównania masą szpachlową, usunięcia warstw powierzchniowych poprzez przeszlifowanie papierem ściernym o ziarnistości 16 i zastosowanie odpowiednich środków gruntujących.

3.5. Posadzka z płyt wiórowych i cementowo-wiórowych

Grubość płyt wielkoformatowych nie powinna być mniejsza aniżeli 18 mm, z kolei gęstość co najmniej 700 kg/m³. Zalecamy stosowanie płyt wielkoformatowych o wymiarach produkcyjnych 1200x2400 mm lub 600x2400 mm.

Najbardziej korzystne jest zastosowanie elementów wielkoformatowych wyposażonych w zamek - wpust i pióro. Płyty muszą zostać przymocowane w odstępach 350 mm, gwoździami ze skróconym łbem lub śrubami z łbem stożkowym o długości co najmniej 2,5 wielokrotności grubości płyty lub wstrzeliwanymi klamrami.

Do odstępów pomiędzy podporami do 450 mm można używać paneli o grubości co najmniej 18 mm. Do odstępów pomiędzy podporami do 610 mm należy użyć paneli o grubości co najmniej 22 mm. Płyty wiórowe i cementowo-wiórowe nie mogą zawierać środków wiążących mających negatywny wpływ na przyczepność kleju. Montaż połączonych wzajemnie dwóch warstw połączonych wkrętami z nałożeniem fug, z reguły zapewni dostateczną sztywność i płaskość. Wszelkie łącza należy przykleić ze względu na zachowanie dokładnego osadzenia i płaskości. Zaleca się szpachlowanie tego typu podłoża, aby szczeliny nie były widoczne w końcowej warstwie powierzchni.

Materiały mogące zostać zaatakowane grzybem lub kornikami należy profilaktycznie zabezpieczyć środkami owadobójczymi i grzybobójczymi.

Przed przystąpieniem do instalacji wykładziny należy zapewnić proporcjonalną zawartość wilgoci w płytach i drewnianych konstrukcjach nośnych. Zaleca się aklimatyzację tych elementów w warunkach przyszłej eksploatacji przez okres 7 dni.

3.6. Posadzka z płyt ceramicznych i cementowych oraz lastryko

Wszelkie płyty układane na powierzchni nie mogą być uszkodzone, muszą być trwale połączone z podłożem, należy usunąć z fug luźną masę spoinową. Powierzchnię odtłuścić przy użyciu rozcieńczonego środka odtłuszczającego, opłukać roztworem sody do prania rozpuszczonej w gorącej wodzie i zneutralizować czystą wodą. Przed zastosowaniem środka gruntującego i masy wyrównującej o grubości ok 3 mm nadać powierzchni chropowatą strukturę w celu poprawy przyczepności.

3.7. Posadzka ze starych wykładzin podłogowych

Wykładzin LINO Fatra nie wolno kłaść na stare pokrycia podłogowe.

Reklamacja wykładziny ułożonej niezgodnie z zaleceniem producenta nie zostanie uznana. Jeśli mimo to dojdzie do takiej sytuacji, firma Fatra a.s., nie ponosi żadnej odpowiedzialności za jakość wykładziny podłogowej.

Wszystkie stare wykładziny należy usunąć, w miarę możliwości wraz z klejem. Przed zastosowaniem środka gruntującego i wyrównaniem podłoża masą szpachlową zalecamy przeszlifować posadzkę. Na oczyszczonej posadzce nakładamy odpowiedni środek gruntujący oraz masę szpachlową. Usuniętą wykładzinę należy zlikwidować zgodnie z zasadami ochrony środowiska naturalnego.

4. NARZĘDZIA, SPRZĘT, AKCESORIA

Wykwalifikowany instalator wykładzin musi mieć na wyposażeniu komplet narzędzi, który powinien utrzymywać w czystości i w dobrym stanie technicznym.

Wybór odpowiednich narzędzi leży w gestii instalatora wykładzin i jest uzależniony od zakresu stosowania i rodzaju prac przygotowawczych.

Podstawowy komplet narzędzi:

4.1. Przygotowanie podłoża

Narzędzia do mieszania masy gładzącej

Aparaty do pomiaru wilgotności i temperatury powietrza

Wałek odpowietrzający (kolczak)

Kamień szlifierski

Kielnia stalowa

Odkurzacz przemysłowy

Poziomica 2 m z klinem pomiarowym

Skrobaki podłogowe, szpachla

Miernik twardości podłoża

Szlifierka rotacyjna

Wałek do nanoszenia

Aparat CM

4.2. Wymierzanie powierzchni

Całówa, liniał stalowy

Laser krzyżowy

Taśma

Ołówek

Sznurek metalowy do znakowania

4.3. Dopasowywanie rozmiarów

Nóż do cięcia wykładzin

Zestaw kreślarski

Cyrkiel

Nożyce do cięcia wykładzin

Urządzenie do cięcia kątów listew cokołowych

Taśma stalowa

Nóż do wycinania okręgów

Urządzenie do cięcia płytek

Wycinarka okręgów

Przyrznia, piła nurnikowa

Nóż do przycinania wykładzin PCV przy ścianie

4.4. Instalacja

Szpachla zębata i gładka

Ręczny wałek dociskający

Walec dociskający min 50 kg

Urządzenie do cięcia złączy - Linocut

Elektryczna frezarka do rowków wpustowych

Nóż do rowkowania

Dysze szybkiego spawania (dysze ULTRA do PUR)

Opalarka

Nóż z płytką do obcinania spoin

Pędzel

Zestaw do spawania na zimno

Omomierz

Młotek gumowy

Opalarka do topienia

4.5. Akcesoria

Sznur spawalniczy

Profile przejściowe, wyrównawcze i wykańczające

Taśma przewodząca Cu

Podkładki pod ruchome fotele

Odbojniki do drzwi itd.

Wklęski

Krawędź schodów

Materiały mocujące

Masy uszczelniające

Listwy cokołowe, narożniki wewnętrzne i zewnętrzne,

końcówki, rozety

4.6. Środki czyszczące

Czysta szmata

Woda i środek myjący i odkurzanie na mokro

Wiadro

Odkurzacz do odkurzania na sucho i mokro

Maszyna do czyszczenia

Mop do czyszczenia z aplikatorem

Aparat CM

Frezarka do rowków wpustowych

Nóż do rowkowania

Strug do ścinania krawędzi

Spawarka do wykładzin

Walec odpowietrzający (kolczak)

Nóż specjalistyczny do cięcia wykładzin

Wycinarka okręgów

Nóż okrągły

Klin pomiarowy

Klin pomiarowy

Nóż introligatorski z końcówką haczykową

Nóż introligatorski

Nóż introligatorski

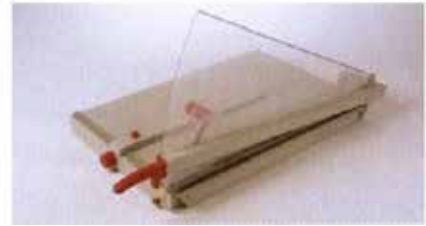
Walec

Walek piankowy do matowienia

Urządzenie do usuwania wykładzin

Przecinarka do paneli

Nóż z płytką do obcinania spoin

Strug

Zestaw do spawania na zimno

5. PRZYKLEJANIE

Przyklejanie zalecamy wykonać jako ostatnią operację w kolejności dopiero po zakończeniu wszystkich prac na budowie.

Poniższe informacje służą jako poradnik. Zdecydowanie należy przestrzegać wszystkich zaleceń i instrukcji producentów klejów. W każdych warunkach należy w poprawny sposób używać klejów.

5.1. Przygotowanie posadzki przez szpachlowaniem

Warstwy podkładowe muszą być w pełni dojrzałe i muszą spełniać przepisaną wytrzymałość na rozciąganie przy zginaniu zgodnie z normą ČSN EN 13813. Wartość minimalna wytrzymałości na rozciąganie przy zginaniu warstw powierzchniowych pod warstwą wierzchnią w przypadku podłóg nie obciążanych jeżdżeniem wynosi 1,25 MPa. Warstwy konstrukcji nie mogą posiadać pęknięć, dziur, nadlewów, suche i czyste, bez pyłu, tłuszczu, farb, lakierów, środków polerujących, olejów, utwardzaczy, mas uszczelniających i kitów jak również pozostałych materiałów, które mogłyby mieć negatywny wpływ na właściwości adhezyjne. Warstwa układania musi być gładka, prosta i wyrównana. Płaskość i poziom posadzki musi odpowiadać normie ČSN 74 4505 art. 4.3, ew. Tab. 1. Odchylenia graniczne lokalnej płaskości warstwy wierzchniej.

Naprawić wszelkie szczeliny i pęknięcia spoinowaniem – np. klamrowaniem. Szczeliny dylatacyjne muszą zostać zachowane i wyposażone w odpowiedni profil dylatacyjny. Zachowanie, ewentualnie zamknięcie szczelin dylatacyjnych samodzielnych obwodów ogrzewania podłogowego należy skonsultować z dostawcą tego systemu.

Szczeliny i pęknięcia są wypełniane żywicą naprawczą. Stosowanie materiałów na bazie gipsu (np. modelarski, sztukatorski) jest niedopuszczalne! Powierzchnia warstwy podłoża nie może być wilgotna. Unikać wnoszenia wilgoci (np. mokre obuwie, rozlane wiadro z wodą) na posadzkę przygotowaną do położenia. Płaskość i płaskość podłoża musi odpowiadać normie ČSN 74 4505 (odchylenie graniczne maks. 2 mm/2 m).

5.2. Wylewanie masy szpachlowej

Warunkiem wykonania dobrej jakości masy szpachlowej jest wykonanie mostka przyczepnego - gruntowanie. Rozróżniamy dwa rodzaje środków gruntujących – dla podłoża chłonnego i niechłonnego. W razie wystąpienia wysoce chłonnych podłoży warto nanieść środek gruntujący dwukrotnie (pierwszy naniesiony środek jest rozcieńczony). Gruntowanie ma na celu ograniczenie chłonności podłoża w taki sposób, aby nie dochodziło do odprowadzania wilgoci potrzebnej do dojrzewania masy szpachlowej. Jeżeli posadzka nie spełnia warunku płaskości, optymalna grubość warstwy masy szpachlowej wynosi ok 3 mm. Masę szpachlową rozprowadzamy za pomocą stalowej kielni. W celu idealnego wyrównania konieczne jest użycie wałka kolczastego. Po wyschnięciu i przeszlifowaniu masy szpachlowej podłoże jest gotowe do przyklejania wykładziny. Płaskość i nienagane położenie masy szpachlowej są jednym z kryteriów mających wpływ na wrażenie końcowe z wykonania podłogi, dlatego należy zwrócić należyłą uwagę na tę fazę przygotowania. Wszelkie wady i ubytki masy szpachlowej wpłyną negatywnie na końcowy wygląd podłogi.

5.3. Kleje

Na rynku istnieje cała paleta różnych typów klejów, natomiast ich dobór jest uzależniony od całego szeregu czynników. Kleje należy dobrać już w stadium przygotowania projektowego budowy z uwzględnieniem ich właściwości w trakcie układania, używania lub później przy ich usuwaniu. Następnie należy uwzględnić zalecenia producentów wykładzin podłogowych i producentów klejów i ściśle ich przestrzegać. W szczególności należy uwzględnić zalecany termin ważności, rodzaj szpachli ząbkowanej do rozprowadzania kleju i inne zalecenia. Głównymi aspektami mającymi wpływ na wybór odpowiedniego kleju jest rodzaj wykładziny podłogowej, warunki panujące na budowie oraz warunki eksploatacji podłogi. Szczegółowe dane dotyczące rodzaju kleju, zastosowania czasu nanoszenia, warunków magazynowania i przepisów bezpieczeństwa podano w kartach charakterystyki produktów i na etykietach opakowaniowych.

5.4. Sposób nanoszenia kleju

Przed zastosowaniem zaleca się reguły, aby wszelkie kleje pozostawić do ogrzania przez okres 24 godzin w temperaturze przekraczającej 18° C. Klej nanosi się z reguły ząbkowaną szpachlą. Typ szpachli oraz ilość stosowanego kleju określa producent (najczęściej A1, A2). Wyjątek stanowi stosowanie klejów dyspersyjnych, do którego używa się gładkiej szpachli. Naniesiony klej pozostawić na przepisowy czas oczekiwania. Czas ten służy do odparowania nadmiernej ilości wody z warstwy kleju i zapewnienia w ten sposób optymalnej przyczepności. Orientacyjny czas oczekiwania dla kleju określony przez producenta jest uzależniony od warunków panujących w danym pomieszczeniu. Właściwy moment na przystąpienie do przyklejania jest wtedy, gdy klej przykleja się na dotyk, nie pozostawia ciągnących nitki – przyklejanie na sucho (po dotknięciu klej nie przykleja się do palców). W tym momencie rozpoczyna się czas tzw. „doklejania” lub czas „pracy”. Ten okres definiowany także przez producenta kleju jest czasem przeznaczonym na samo przyklejanie. Czas ten może być uzależniony od temperatury panującej w pomieszczeniu, wilgotności względnej i innych czynników mogących skrócić okres doklejania lub przeciwnie wyraźnie go wydłużyć. W niektórych wypadkach należy zapewnić dużą wilgotność względną w celu osiągnięcia wymaganego czasu doklejania.

Nie kłaść więcej kleju aniżeli można położyć wykładziny w trakcie czasu doklejania.

Wykładzinę zabrudzoną klejem można łatwo wyczyścić suchą wilgotną szmatą. W przypadku zaschniętego kleju zastosujemy niewielką ilość rozpuszczalnikowego środka czyszczącego zalecanego przez producenta kleju. Większa ilość środka czyszczącego może spowodować odbarwienia i zmiękczenie powierzchni wykładziny.

5.5. Walcowanie podłogi

Przed przystąpieniem do walcowania podłogi należy usunąć wszelkie zabrudzenia. Bezpośrednio po położeniu wykładziny lub jej większej części (zob. czas doklejania, punkt 5.3.), ułożoną wykładzinę należy docisnąć walcem o ciężarze co najmniej 50 kg. Walcowanie zapewnia dobry kontakt wykładziny z klejem, pozwala na pozbycie się resztek powietrza znajdujących się pod wykładziną oraz na wygładzenie śladów po nanoszonym kleju.

Opisaną operację koniecznie powtórzyć po 1 – 4 godzinach!

6. KONTROLA DOSTAWY

Po dostarczeniu wykładziny i po jej odpowiednim zmagazynowaniu skontrolować, czy typ, wzór i kolor są zgodne ze zamówieniem, czy zgadza się ilość i czy wykładzina nie jest uszkodzona. W pierwszej kolejności skontroluj, czy dostarczona wykładzina ma tę samą serię produkcyjną. W przypadku różnych dat produkcji w stosunku do PND mogą pojawić się niewielkie różnice w odcieniach! W przypadku stwierdzenia widocznych braków lub uszkodzenia dostawy, nie wolno instalować wykładziny.

W przypadku stwierdzenia widocznych braków lub uszkodzenia dostawy, nie wolno instalować wykładziny.

Na wypadek późniejszej reklamacji zalecamy zachować tabliczkę identyfikacyjną z każdej jednostki opakowaniowej.

W jednakowy sposób zalecamy wykonać kontrolę pozostałych materiałów dostarczonych w ramach zlecenia.

7. UKŁADANIE WYKŁADZINY WIELOWARSTWOWEJ W BRYTACH

Przyklejanie zalecamy wykonać jako ostatnią operację w kolejności dopiero po zakończeniu wszystkich prac na budowie.

Poniższe informacje służą jako poradnik. Zdecydowanie należy przestrzegać wszystkich zaleceń i instrukcji producentów klejów. W każdych warunkach należy w poprawny sposób używać klejów.

7.1. Dane o produktach

Heterogeniczne wykładziny podłogowe składają się z warstwy powierzchniowej (użytkowej) oraz kolejnej lub kilku innych warstw o różnym składzie. Te wykładziny są produkowane w brytach o szerokości 1500 mm. Konkretnie parametry techniczne podano w odpowiednich PND oraz kartach katalogowych.

7.2. Przygotowanie podłoża

Zob. punkt 3

7.3. Przygotowanie wykładziny

Po przeprowadzeniu kontroli dostawy zgodnie z punktem 6 najpierw rozwiniemy wykładzinę podłogową i skontrolujemy wzrokowo jej wygląd i wykonanie. Nie układać wykładziny podłogowej wykazującej widoczne wady! Oddać ją do reklamacji u dostawcy. Numery szarzy podane na tabliczce muszą w trakcie układania następować jeden po drugim, aby uniknąć w ten sposób różnic w odcieniach.

Bryty wykładziny podłogowej przytniemy do wymaganego rozmiaru z nadmiarem na długość wynoszącym 5–10 cm. W ten sposób sformatowaną wykładzinę podłogową zostawimy w celu „aklimatyzacji” na 48 godzin przed ułożeniem. Temperatura powietrza w pomieszczeniu nie może spaść poniżej +18 °C. W trakcie tego czasu nastąpi stabilizacja rozmiarów i wyrównanie lekkiego pofałdowania.

7.4. Przyklejanie klejami dyspersyjnymi

Ten sposób przyklejania jest nazywany również jednostronnym (adhezyjnym) i jest stosowany przede wszystkim do przyklejania wykładziny podłogowej do chłonnego podłoża. W razie zastosowania klejów specjalnych ten sposób przyklejania można stosować również do położony nie chłonnym.

Bryt należy przyciąć na całej długości w taki sposób, aby odpowiadał profilowi ściany (nisze, występy). Następnie należy go od niej usunąć około 0,5 cm (szczelina dylatacyjna) i przełożyć w połowie swojej odległości. Na posadzkę bez pyłu i zabrudzeń naniesiemy szpachlę zębatą (typ zalecany przez producenta używanego kleju) klej dyspersyjny na szerokość połowy brytu wykładziny i pozostawimy na tzw. czas oczekiwania kleju. Czas oczekiwania kleju jest uzależniony od stopnia chłonności podłoża, wilgotności względnej i temperatury w pomieszczeniu. W razie podłoża o zwiększonej chłonności lub otwartej strukturze, przed naniesieniem kleju zalecamy rozprowadzić wałkiem piankowym odpowiedni środek gruntujący. Następnie należy starannie przykleić bryt w taki sposób, aby nie nastąpiło przesunięcie z określonego położenia i całą przyklejaną powierzchnię należy wyrównać walcem (ciężar min. 50 kg). Całą procedurę należy powtórzyć przy przyklejaniu pozostałych brytów.

Brzeży wykładziny podłogowej przy przeciwległych ścianach należy poprawić (przycinając) w taki sposób, aby było możliwa dylatacja brytów (szczelina min. 5 mm). Z lekkim nadmiarem przez przyklejony bryt wykładziny podłogowej należy ułożyć drugi bryt (trzeci, czwarty itd.) i przykleić go w sposób opisany powyżej. Po przyklejeniu wystające części należy odciąć przy użyciu specjalistycznego noża do wykładzin. Po położeniu całej wykładziny całą powierzchnię ponownie wyrównać walcem. Wykładzinę brudną od kleju należy stopniowo oczyszczać wilgotną szmatką. Po zaschnięciu klej jest odporny na działanie wody i można go usunąć tylko i preparatami na bazie rozpuszczalników zalecanych przez producent kleju i zatwierdzonych przez producenta wykładziny podłogowej, ewentualnie benzyną techniczną.

Po ułożeniu całej powierzchni co najmniej przez 24 godziny nie wolno jej eksploatować. Po upływie tego czasu należy wykładzinę zespawać i wykończyć listwami.

7.5. Przyklejanie klejami rozpuszczalnikowymi

Stosować kleje, przy których producent deklaruje przydatność do przyklejania wykładzin PCV. W trakcie przyklejania klejami rozpuszczalnikowymi duże znaczenie ma jakość podłoża, w szczególności stabilność i płaskość płaszczyzny kontaktu z wykładziną. W przypadku gruboziarnistego podłoża lokalnie zwiększa się warstwa kleju, efektem której jest niedostateczne odparowanie rozpuszczalnika z kleju. Może to spowodować po położeniu wykładziny podłogowej powstanie pofałdowania i wybrzuszeń.

Sposób układania jest podobny do tego, jaki ma miejsce w przypadku stosowania klejów dyspersyjnych. Ten sposób przyklejania polega na posmarowaniu warstwą kleju zarówno tylnej strony wykładziny jak i samego podłoża; ta procedura jest typem klejenia obustronnego, kontaktowego. Po przygotowaniu pierwszego brytu, tj. dostosowaniu brzegu brytu do ściany, zaznaczymy krawędź brytu, do którego na podłożu będzie przylegać drugi bryt na całej długości (ołówkiem, mazakiem). Ta linia posłuży do dokładnej orientacji brytu w trakcie samego układania. Przy układaniu nie wolno poprawiać ułożenia brytów przesuwać je po podłożu. Podczas układania kolejnych brytów wspomniane oznakowanie oraz sposób układania są powtarzane na całej powierzchni.

Przed samym ułożeniem obie powierzchnie należy posmarować klejem. Na tylną stronę wykładziny podłogowej i podłoże klej наносimy gładką szpachlą, z kolei przy brzegach wykładziny pędzlem. Jeżeli podłoże jest bardzo chłonne, po zaschnięciu należy ponownie nałożyć warstwę. Tempo schnięcia kleju jest uzależnione od temperatury panującej w pomieszczeniu i częstotliwości wietrzenia. Optymalny stopień przygotowania kleju jest wtedy, gdy po dotknięciu nie ciągną się nitki kleju. Nadmiernie lub za mało wyschnięty klej ma negatywny wpływ na przyczepność wykładziny do podłoża.

Wykładzinę należy układać bardzo starannie, ponieważ trudno usunąć powstałe błędy. Wszelkie poprawianie ułożenia przyklejonych już brytów mogą w konsekwencji spowodować uszkodzenie konstrukcji podłoża lub uszkodzenie dolnej warstwy wykładziny.

Kolejny krok jest taki sam jak podczas układania klejów dyspersyjnych.

Wykładzinę brudną od kleju należy wyczyścić benzyną techniczną przestrzegając przy tym odpowiednich środków bezpieczeństwa.

Podczas nanoszenia kleju, układania wykładziny i czyszczenia bardzo ważną sprawą jest zapewnienie odpowiedniej wentylacji pomieszczenia ze względu na niebezpieczeństwo powstania wybuchowej mieszaniny oparów rozpuszczalnika z powietrzem. Dlatego należy koniecznie ściśle przestrzegać przepisy bezpieczeństwa i ostrzec o istniejącym niebezpieczeństwie umieszczając tablice i napisy na już na drogach dostępu do miejsca stosowania.

7.6. Łączenie wykładzin sznurem spawalniczym

Przed przystąpieniem do spawania złącze dwóch brytów wyfrezujemy maszynowo lub ręcznie tworząc szczelinę o profilu „U” lub „V”. Szczelinę należy wyfrezować na głębokość 2/3 grubości wykładziny.

Frezowanie jest konieczne w celu:

- a) usunięcia przyczepionego kleju i zabrudzeń ze złącza,
- b) poprawnego ułożenie sznura spawalniczego,
- c) przygotowania szczeliny o jednakowej szerokości.

Sznur spawalniczy rozwinieśmy na długość wzdłuż szczeliny mniej więcej o 50 cm krótszą od długości brytów wykładziny i zespawamy oba bryty. W kierunku przeciwnym kontynuujemy od gotowego spawu. Warunkiem wykonania dobrej jakości spawu jest zastosowanie odpowiedniej spawarki o zakresie temperatur (20 – 700) °C z bezstopniową regulacją i końcówką do zamontowania dyszy szybkiego spawania o odpowiednim kształcie. W momencie spawania sznurem spawalniczym wykładziny w wyniku naprężenia temperaturą następuje zmiana połysku. Na szerokość połyskliwego śladu ma wpływ dobór dyszy spawalniczej. Przed rozpoczęciem spawania należy sprawdzić na kawałku wykładziny efekt końcowy spawania.

Do spawania większych powierzchni najlepiej użyć spawalniczego półautomatu z własnym napędem. Podczas spawania półautomatem należy zsynchronizować temperaturę gorącego powietrza z prędkością posuwu. Następnie należy kontrolować kółko prowadzące, aby nie wysunęło się ze szczeliny oraz sznur spawalniczy, aby równomiernie układał się w szczelinie. Prędkość spawania jest uzależniona od warunków zewnętrznych, ustawionej temperatury podczas spawania i zręczności instalatora.

Spaw musi być wokół lekko połyskliwy, natomiast sznur na brzegach nadtopiony, lecz bez zmiany koloru. Spawanie zbyt wysoką temperaturą przejawia się zbrązowieniem a nawet szernieniem otoczenia sznura. Niedospawaną spoiną jest sznur spawalniczy wciśnięty na ciepło bez przyczepności, który będzie się wyrwać ze szczeliny podczas ścinania. Obie sytuacje ekstremalne są niedopuszczalne.

Po zespawaniu sznur należy pozostawić do ochłodzenia do temperatury pomieszczenia i w dwóch krokach należy ją ściąć ćwierćsięzycowym nożem do ścinania spawów. W pierwszym kroku przy użyciu płytki do spawanych złączy lub strugiem do spoin, natomiast w drugim kroku nożem bez płytki do poziomej wykładziny podłogowej. Wadliwą spoinę naprawimy usuwając sznur z wadliwego miejsca a następnie wykonując nową spoinę z nadmiarem po 5 cm z każdej strony.

Orientacyjne zużycie sznura do spawania w trakcie spawania rolki wynosi 0,8 bm/m² powierzchni podłogi.

7.7. Łączenie metodą spawania na zimno

Ten sposób łączenia nadaje się do pomieszczeń o niższym natężeniu ruchu oraz wszędzie tam, gdzie jest wymagana bezfugowa wykładzina podłogowa.

Do łączenia brytów z doskonale przylegającymi szczelinami (szczeliny powstałe w wyniku przecięcia przełożonych wzajemnie brytów, tzw. podwójne cięcia) używa się roztwór do spawania metodą na zimno SEAL „A” w tubce lub buteleczce zakończonej wąskim noskiem.

Na złącze brytów wykładziny przyklei się papierową taśmę i rozetnie w miejscu złącza. W powstałą szczelinę wprowadzimy roztwór do spawania na zimno. Po odparowaniu THF powstanie wodoszczelna, prawie niewidoczna spoina. Spoina nabierze odporności mniej więcej po 1 godzinie w środowisku o temperaturze 18-20 °C. Łączenie metodą na zimno zalecamy wykonać po utwardzeniu kleju (zwykle 24 godz.).

Przy łączeniu brytów wykładziny podłogowej z nieprzylegającymi szczelinami (maks. szerokość 3 mm) lub już ułożonych eksploatowanych wykładzinach, pracach naprawczych lub podczas dospawania listew podłogowych PCV do wykładzin podłogowych jest używany roztwór do spawania na zimno SEAL „C” – pasta matowa z odpowiednią końcówką do rozprowadzania.

Łączenie metodą na zimno zalecamy realizować w temperaturze pokojowej w zakresie 18-20 °C.

8. UKŁADANIE WYKŁADZIN JEDNOWARSTWOWYCH W KWADRATOWYCH PŁYTACH

8.1. Dane o produktach

Wykładziny jednowarstwowe są produkowane w formie płyt o wymiarach 608x608 mm.

Konkretne parametry techniczne podano w odpowiednich PND oraz kartach katalogowych.

8.2. Przygotowanie podłoża

Zob. punkt 3

8.3. Przygotowanie wykładziny

Przed ułożeniem wykładzinę należy ogrzewać przez co najmniej 48 godzin w powietrzu o temperaturze (18-26) °C. Temperatura podłoża nie może spaść poniżej +15 °C. kartony muszą zostać rozładowane z palet i ułożone w pomieszczeniu, w którym będą instalowane. Jeśli w trakcie rozładunku i transportu temperatura powietrza przekracza +12 °C, można je układać w stosy na wysokość maks. 5 kartonów. Temperatura robocza w trakcie układania i 24 godzin po ułożeniu musi być stała i w zakresie

(18-26) °C, aby zapobiec zmianom wymiarów uwarunkowanych temperaturą poszczególnych części wykładziny podłogowej.

8.4. Przyklejanie paneli kwadratowych

Wielkość powierzchni nanoszonego kleju w trakcie jednej operacji jest uzależniona od warunków panujących na budowie, takich jak wilgotność względna, temperatura i przepływ powietrza wpływające na żelowanie kleju jak również stopień złożoności wzoru i zręczność instalatora. Producenci kleju podają tzw. czas oczekiwania lub czas roboczy kleju, którego należy przestrzegać.

Sposoby przyklejania klejami dyspersyjnymi ew. rozpuszczalnikowymi opisano w rozdziałach 7.4 oraz 7.5 niniejszej instrukcji.

8.5. Przyklejanie pola głównego

Wzór na panelach jest przypadkowy, dlatego zalecamy najpierw rozłożyć płyty ewentualnie stosownie je ułożyć. Po zmierzeniu pomieszczenia i wyznaczeniu linii głównej układania rozetrzeć klej szpachlą zębatą na podłożu. Jak tylko nałożony klej będzie nadawał się do rozpoczęcia przyklejania, położyć pierwszą płytę w punkcie wyjścia linii podstawowej. Dokładnie docisnąć w środku płyt a następnie przesunąć ręką lub wałkiem w kierunku brzegów płyty, aby wycisnąć powietrze i uzyskać idealne połączenie elementu z klejem.

Położyć kolejną część w razie potrzeby zmienić kolor lub marmurkowanie i kontynuować wzdłuż linii fundamentowej. Płyty należy układać dokładnie wzdłuż linii. Brak zachowania prostopadłości układania według linii fundamentowej powoduje powstawanie szczelin w kształcie litery „V”. Należy pamiętać o zachowaniu szczelin o jednakowej wielkości pomiędzy poszczególnymi płytami, których szerokość nie może przekroczyć 1,5 mm! Szczeliny te utworzą rowki prowadzące do późniejszego frezowania.

Następnie stopniowo od linii fundamentowej skompletować cały fragment, pamiętać przy tym o tym, aby płyty zostały dokładnie przyklejone. Po ułożeniu fragmentu powierzchni (z wyjątkiem części brzegowych) należy je wyrównać wałkiem w obu kierunkach używając do tego celu walca o wadze 50 kg. Pracę kontynuować układając fragmenty powierzchni do momentu ułożenia pola głównego.

8.6. Przycinanie paneli obwodowych

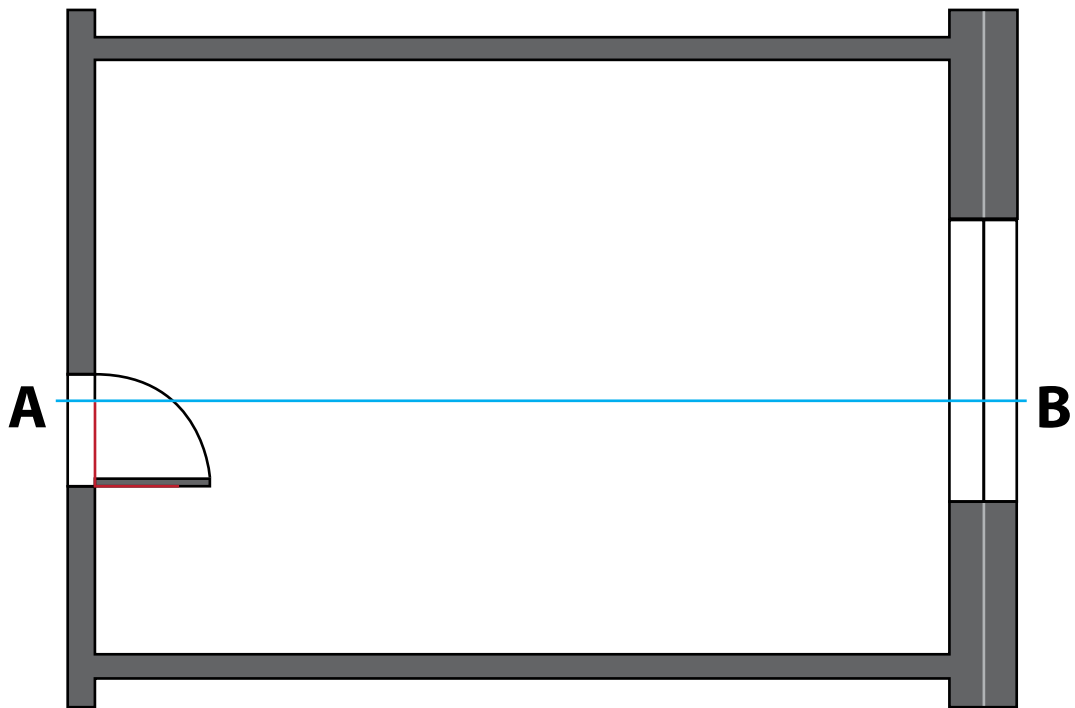
Przycinanie płyt obwodowych odbywa się równocześnie z układaniem lub (w przypadku gzymsów) dopiero po ułożeniu pola głównego. Po skróceniu części przyciętą część należy obrócić w stronę ściany w taki sposób, aby została zachowana szczelina dylatacyjna wynosząca ok 5 mm. Tę szczelinę dylatacyjną zachowujemy przy wszystkich przechodzących lub sąsiadujących konstrukcjach (np. ogrzewanie, inny rodzaj wykładziny podłogowej).

8.7. Spawanie paneli

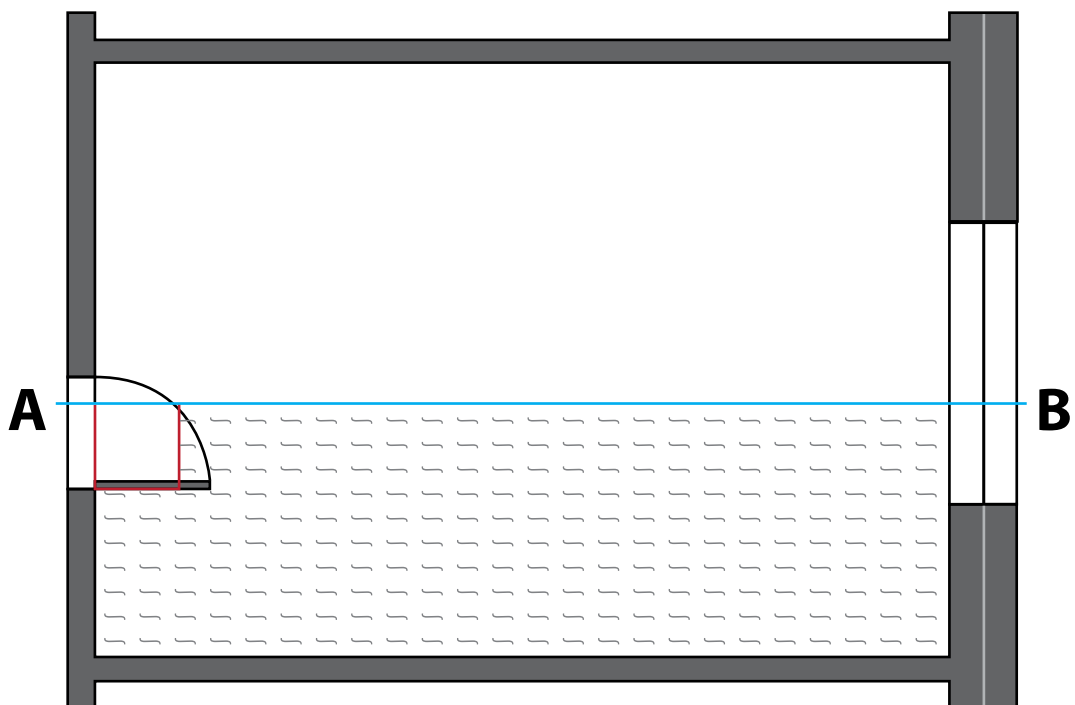
Łączenie wykładzin sznurem spawalniczym opisano w punkcie 7.6. oraz w punkcie 11.1 niniejszej instrukcji.

Uwaga:

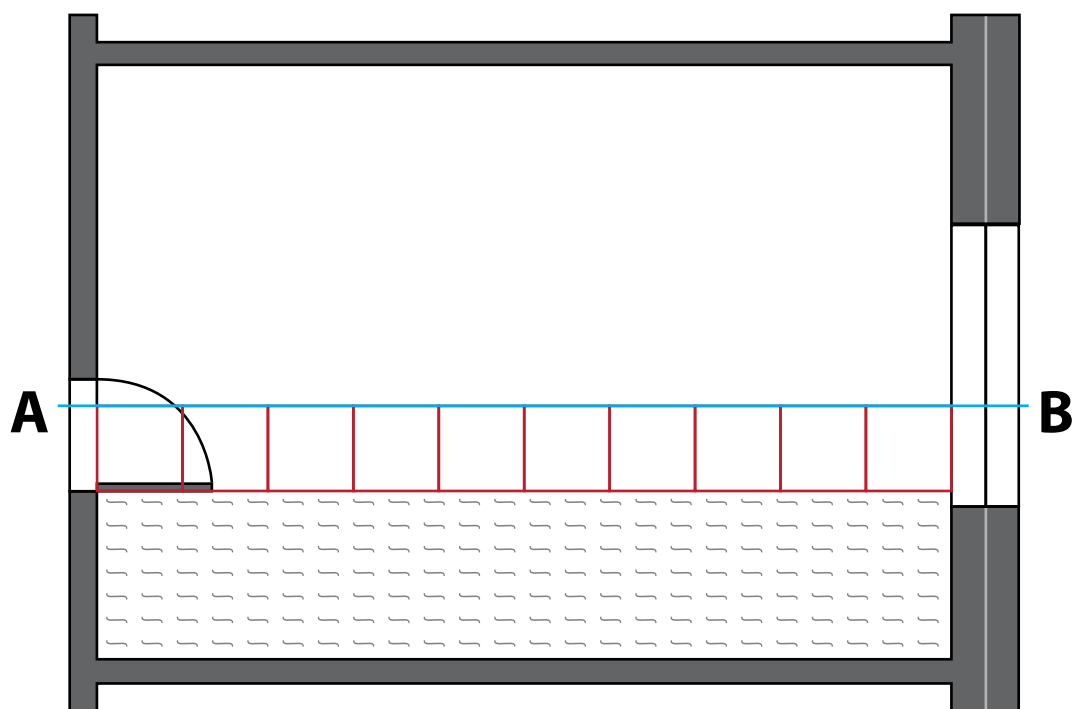
W celu przeniesienia nierówności takich jak framugi zalecamy wykonanie szablonu lub wykorzystanie w tym celu szablonu kopiującego dla posadzkarzy i instalatorów podłóg.

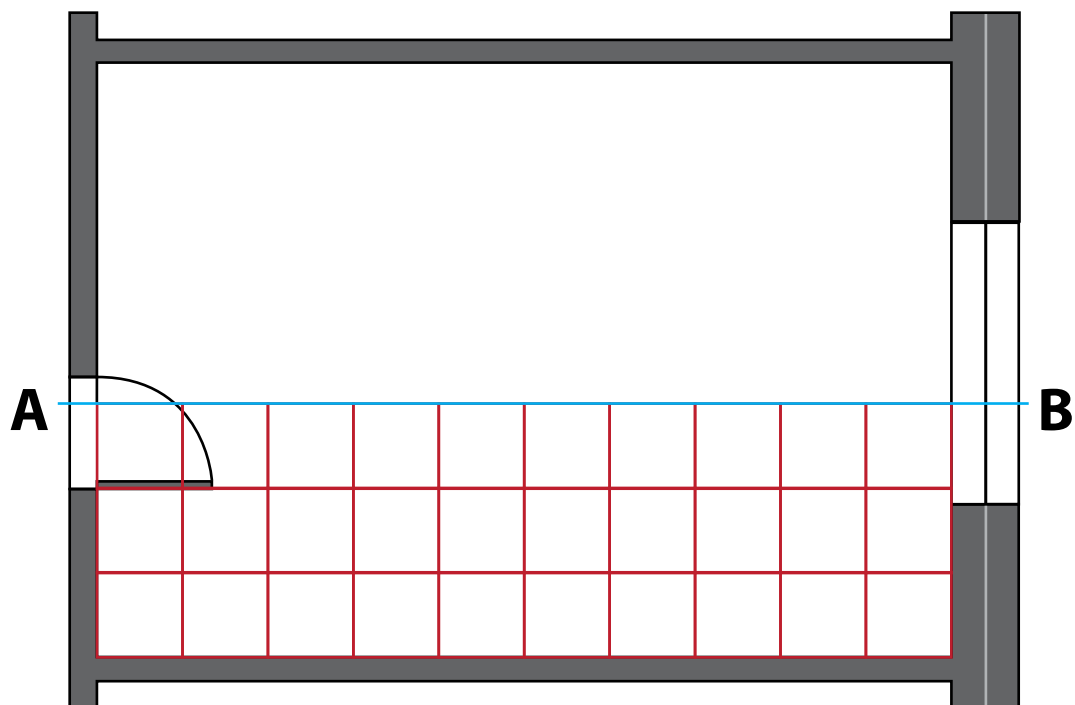
Rys. 1. Podłogę w pomieszczeniu przygotowanym do układania należy starannie zmierzyć i oznaczyć linią podstawową A-B.

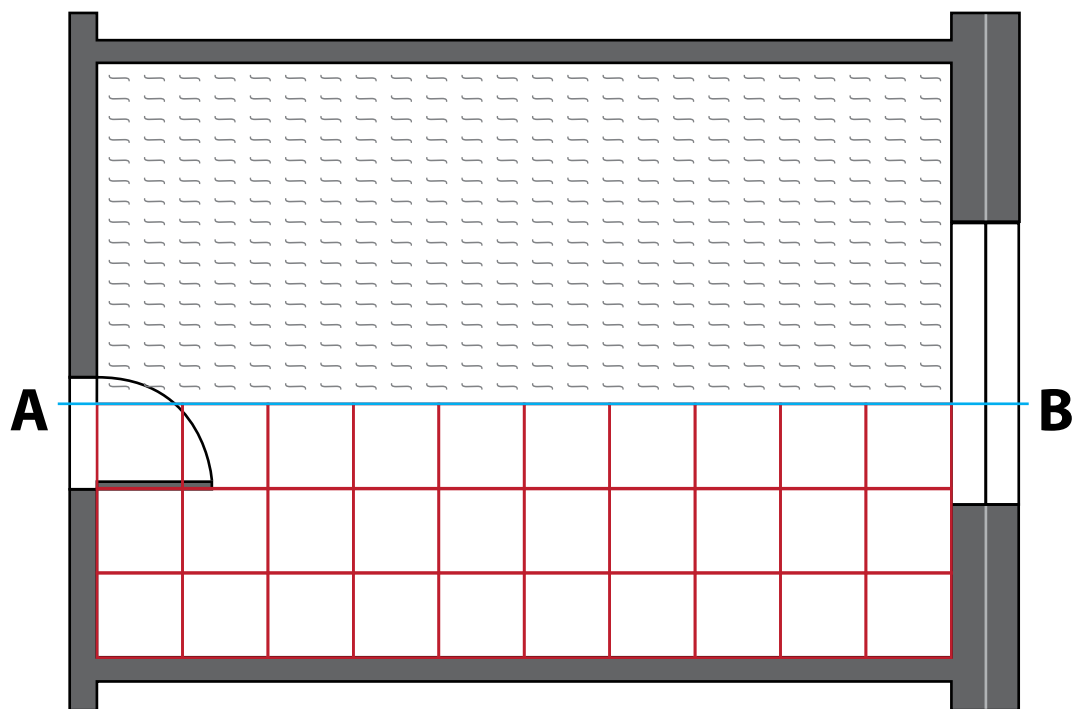
Rys. 2. Klej należy nanieść szpachlą zębatą i pozostawić klej na odpowiedni czas oczekiwania. Gdy klej będzie nadawać się do rozpoczęcia przyklejania, należy położyć pierwszą płytę dokładnie wzdłuż linii podstawowej A-B. Dokładnie nacisnąć środek płyty i wałkiem lub ręką usunąć powietrze w kierunku od środka do brzegów płyty.

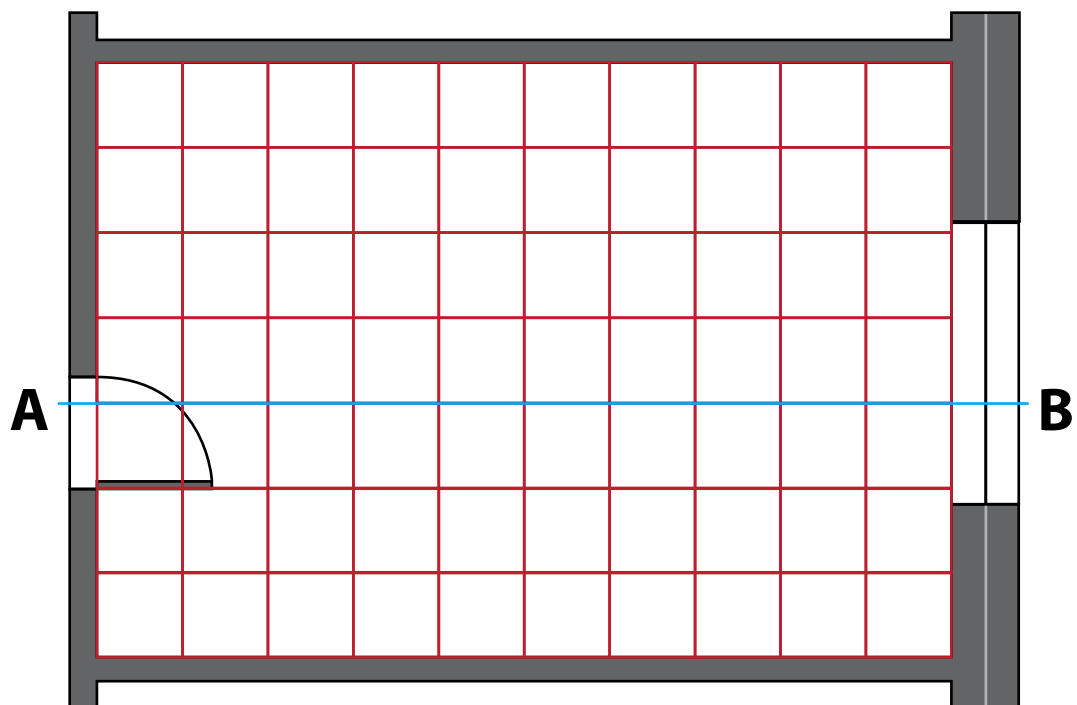
Rys. 3. Pierwszy szereg płyt ułożyć dokładnie wzdłuż linii podstawowej A-B. Pamiętać o przestrzeganiu jednakowej wielkości szczelin pomiędzy płytami.

Rys. 4. Ułożyć drugi szereg i skompletować cały odcinek. Ułożoną wykładzinę wygładzić walcem o ciężarze co najmniej 50 kg.

Rys. 5. Sposób postępowania powtórzyć w drugim odcinku.

Rys. 6. Po zakończeniu układania drugiego odcinka całą powierzchnię wyrównać walcem. Powtórzyć walcowanie po 1 – 4 godz. Podłogę można zespawać i obciążać dopiero po zaschnięciu kleju.

9. WYKŁADZINY PRZEWODZĄCE

Są używane w miejscach wymagających zagwarantowania odprowadzenia ładunku napięcia elektrostatycznego (szpitale, stanowiska pracy ze sprzętem komputerowym, miejsca ze zwiększonym niebezpieczeństwem wybuchu, rozdzielnice elektryczne, lakiernie z nanoszeniem farb w polu elektrycznym itp.).

Wykładziny podzielono (sklasyfikowano według EN 14041 i EN 1081) pod kątem swoich właściwości elektrostatycznych (oporu wewnętrznego R_v) na grupy wykładzin elektrycznie przewodzących i statycznie rozproszonych (dawniej oznaczanych jako antystatyczne).

ELEKTRYCZNIE PRZEWODZĄCE - są używane tam, gdzie istnieje wymóg oporu odprowadzającego podłogi $R_v \leq 10^6 \Omega$ (tzn. do 1 000 000 Ω).

ELEKTRYCZNIE ROZPROSZONE - są używane tam, gdzie istnieje wymóg oporu odprowadzającego podłogi $R_v \leq 10^9 \Omega$ (tzn. do 1 000 000 000 Ω).

9.1. Przyklejanie elektrycznie przewodzących wykładzin

Do stosowania z klejami przewodzącymi firma Fatra zaleca systemy Fatra-Uzin, Fatra-Ceresit, Fatra-Mapei, Fatra-Schönox, Fatra-Kiesel, Fatra-Bralep oraz Fatra-Bostik. Wszystkie te systemy zostały poddane ocenie SZ nr 210 (Opinia Państwowego Inspektoratu nr 210; nr 16/0028-1, nr 16/0029-1, nr 02/0001-1, nr 03/0035, nr 07/0070-1, nr 06/0024-1 oraz nr 11/0072).

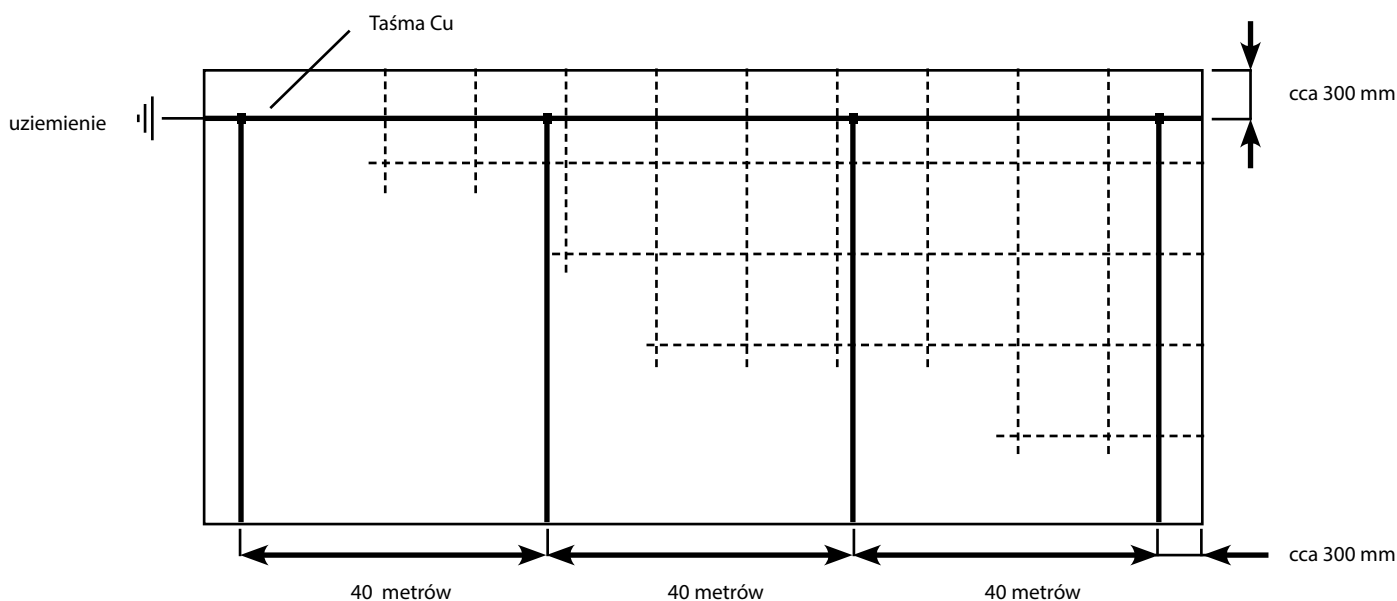
9.1.1. System Fatra-Ceresit

System podłogowy składa się z następujących komponentów:

- Wykładzina podłogowa Elektrostatik
- Taśma CU
- Klej przewodzący Ceresit K 112
- Jastrych samopoziomujący Ceresit
- Środek gruntujący w zależności od typu podłoża (chłonny – niechłonny)

9.1.1.1. Instalacja sieci przewodzącej

Na podłożu z jastrychem samopoziomującym należy wymierzyć sieć przewodzącą w taki sposób, aby żaden z punktów powierzchni wykładziny nie był oddalony od taśmy Cu dalej aniżeli 20 m. Zalecamy używanie samoprzylepnego typu taśmy Cu (Uzin Kupferleitband). Nie lutuje się miejsc przecinania, ponieważ klej taśmy przewodzi prąd.

Końcówki miedzianej taśmy są wykonane tak, aby były rozłączne, zakończone rozłącznym zaciskiem w celu kontroli oporu elektrycznego. Te końcówki są podłączone do sieci uziemiającej za pomocą rozłączanego zacisku w celu kontroli oporu elektrycznego. Te końcówki są podłączone do głównego zacisku zabezpieczającego zgodnie z ČSN 33 2000-5-54 (Uziemienia i przewody ochronne). Po zainstalowaniu sieci przewodzącej należy wykonać pomiar oporności sieci przewodzącej R Cu.

Następnie postępować zgodnie z rozdziałami od 8.4. do 8.9.

9.1.2. System Fatra–Mapei

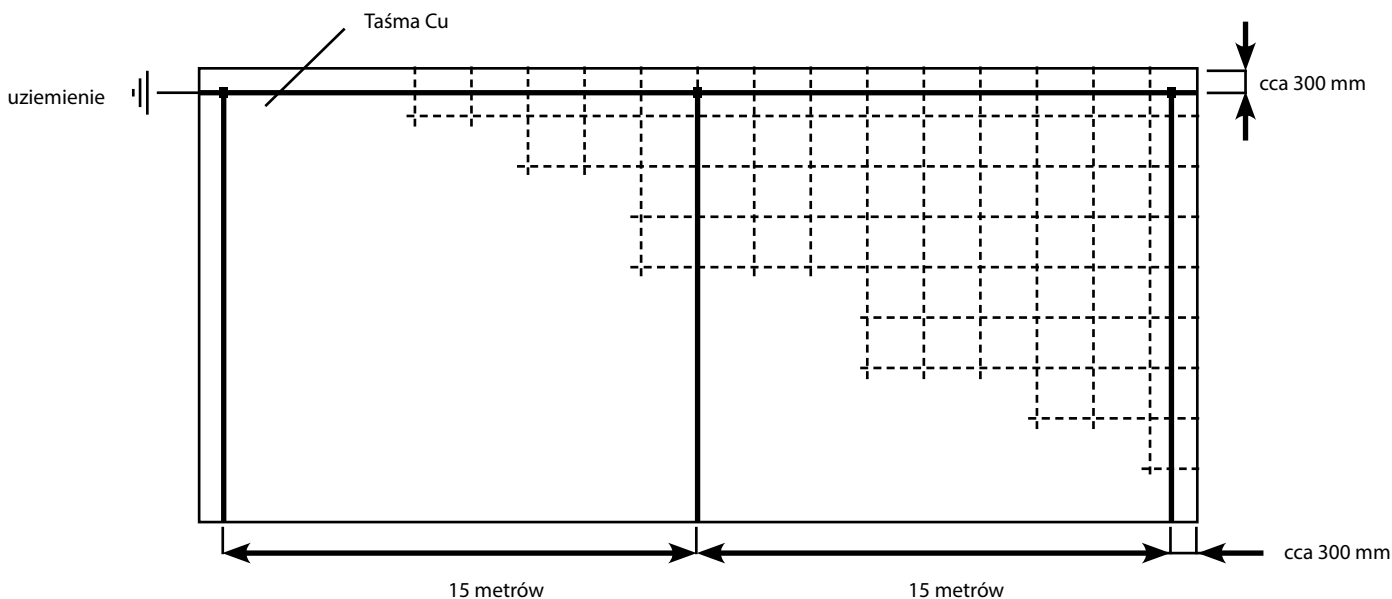
System podłogowy składa się z następujących komponentów:

- Wykładzina podłogowa Elektrostatik
- Taśma CU
- Klej przewodzący Ultra/Bond Eco V4 przewodzący
- Przewodząca farba wierzchnia Primer G przewodząca
- Jastyrych samopoziomujący Plano 3

9.1.2.1. Instalacja sieci przewodzącej

Na podkład z jastyrychem samopoziomującym naniesiemy wałeczkiem z pianki lub pędzlem równomierną warstwę przewodzącej farby i pozostawimy do wyschnięcia na co najmniej 12 godzin.

Na suchym podłożu należy wymierzyć sieć przewodzącą w taki sposób, aby żaden z punktów powierzchni wykładziny nie był oddalony od taśmy Cu dalej niż 7,5 m. W mniejszych pomieszczeniach jest instalowana jedynie końcówka uziemienia taśmy Cu. Długość minimalna taśmy Cu sięgającej powierzchni podłogi systemu Fatra – Mapei wynosi 1 m.

Naniesiemy pędzlem cienką warstwę przewodzącego kleju dyspersyjnego o szerokości ok 3 cm, w którą wciśniemy taśmę Cu. Wszystkie przecinające się miejsca należy zlutować zgodnie z punktem 9.1.1.1. Końcówki miedzianej taśmy są wykonane tak, aby były rozłączne, zakończone rozłączanym zaciskiem w celu kontroli oporu elektrycznego. Te końcówki są podłączone do głównego zacisku zabezpieczającego ČSN 33 2000-5-54 (Uziemienia i przewody ochronne). Po zainstalowaniu sieci przewodzącej należy wykonać pomiar oporności sieci przewodzącej R_{Cu} . Następnie postępować zgodnie z rozdziałami od 8.4. do 8.9.

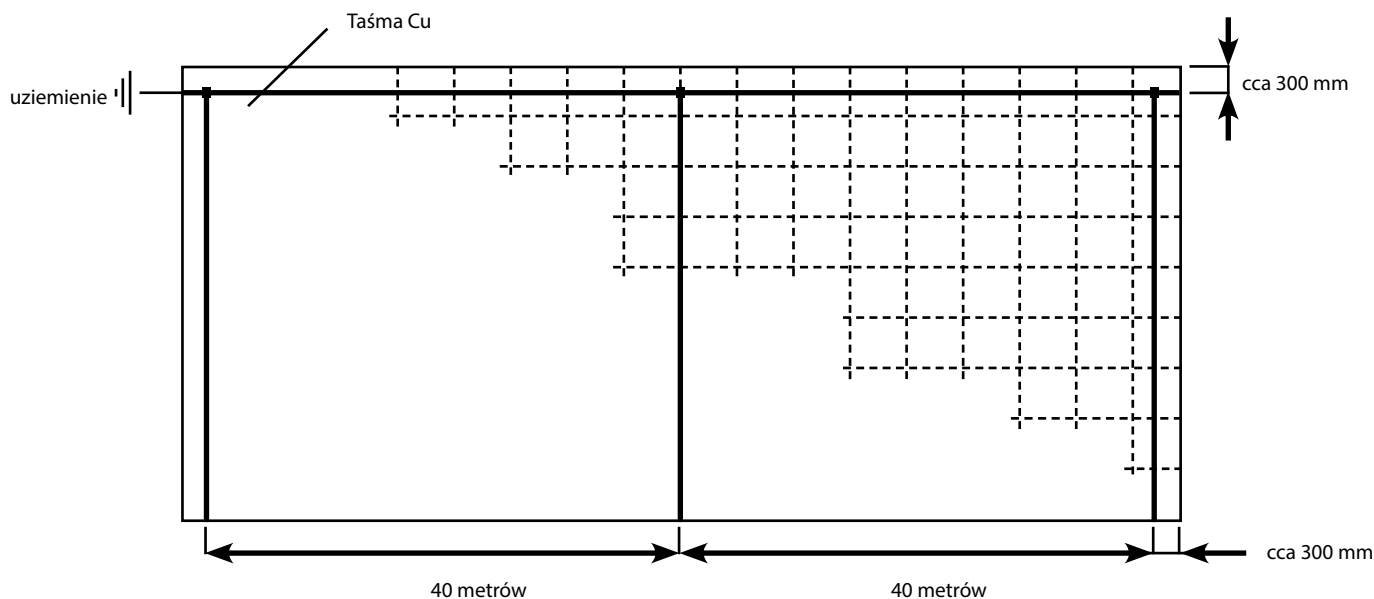
9.1.3. System Fatra–Uzin

System podłogowy składa się z następujących komponentów:

- Wykładzina podłogowa Elektrostatik
- Klej przewodzący Uzin KE2000SL
- Taśma CU
- Jastrych Uzin – NC150
- Środek gruntujący w zależności od typu podłoża

9.1.3.1. Instalacja sieci przewodzącej

Na podłożu z jastrychem samopoziomującym należy wymierzyć sieć przewodzącą i przykleić taśmę samoprzylepną Cu (Uzin Kupferband) w taki sposób, aby żaden z punktów powierzchni wykładziny nie był oddalony od taśmy Cu dalej niż 20 m. W mniejszych pomieszczeniach jest instalowana jedynie końcówka uziemienia taśmy Cu. Długość minimalna taśmy Cu sięgającej powierzchni podłogi systemu Fatra – Uzin wynosi 1 m.

Krzyżujących pasków Cu nie lutuje się, klej taśmy przewodzi prąd. Końcówki miedzianej taśmy są wykonane tak, aby były rozłączne, zakończone rozłącznym zaciskiem w celu kontroli oporu elektrycznego. Te końcówki są podłączone do głównego zacisku zabezpieczającego ČSN 33 2000-5-54 (Uziemienia i przewody ochronne). Po zainstalowaniu sieci przewodzącej należy wykonać pomiar oporności sieci przewodzącej R Cu. Następnie postępować zgodnie z rozdziałami od 8.4. do 8.9.

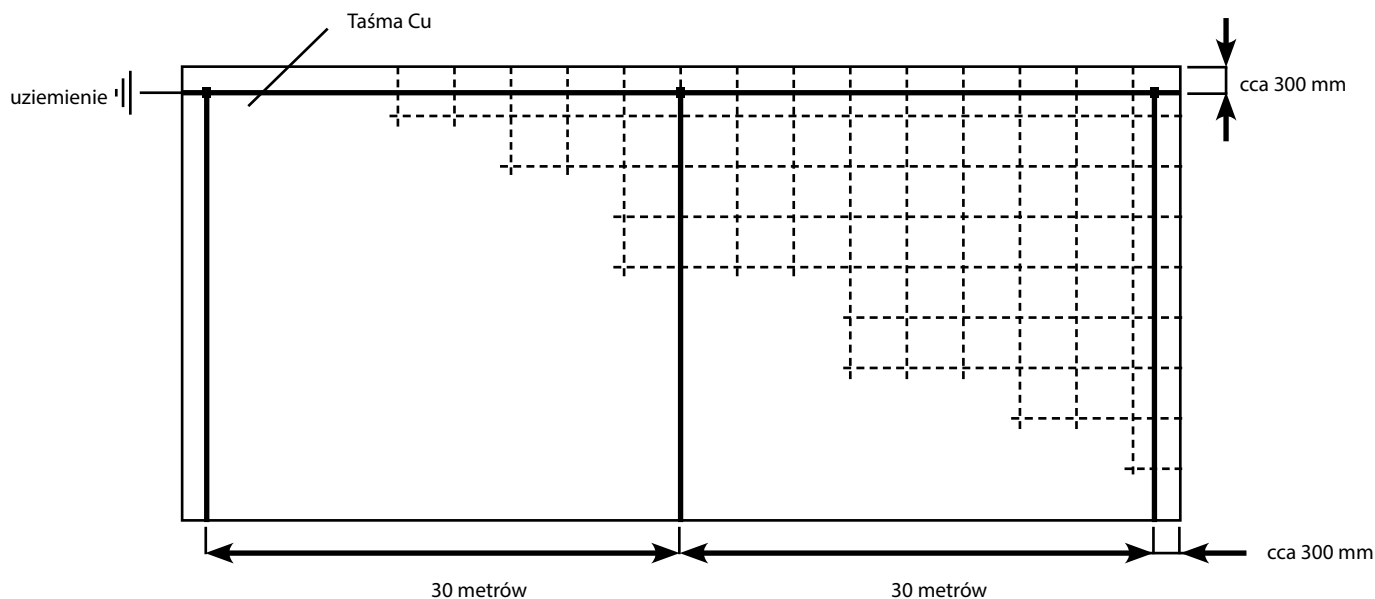
9.1.4. System Fatra–Schönox

System podłogowy składa się z następujących komponentów:

- Wykładzina podłogowa Elektrostatik
- Taśma CU
- Klej przewodzący Schönox Combileit
- Jastrych samopoziomujący Schönox SuperPlan

9.1.4.1. Instalacja sieci przewodzącej

Na przeszlifowanym i pozbawionym pyłu podłożu wymierzyć sieć przewodzącą w taki sposób, aby żaden z punktów powierzchni wykładziny nie był oddalony od taśmy Cu dalej aniżeli 15 m. W mniejszych pomieszczeniach jest instalowana jedynie końcówka uziemienia taśmy Cu. Długość minimalna taśmy Cu sięgającej powierzchni podłogi systemu Fatra – Schönox wynosi 1 m.

Naniesiemy pędzlem cienką warstwę przewodzącego kleju dyspersyjnego o szerokości ok 3 cm, w którą wciśniemy taśmę Cu. Wszystkie przecinające się miejsca należy zlutować. Końcówki miedzianej taśmy są wykonane tak, aby były rozłączne, zakończone rozłącznym zaciskiem w celu kontroli oporu elektrycznego. Te końcówki są podłączone do głównego zacisku zabezpieczającego ČSN 33 2000-5-54 (Uziemienia i przewody ochronne). Po zainstalowaniu sieci przewodzącej należy wykonać pomiar oporności sieci przewodzącej R_{Cu} . Następnie postępować zgodnie z rozdziałami od 8.4. do 8.9.

9.1.5. System Fatra–Kiesel

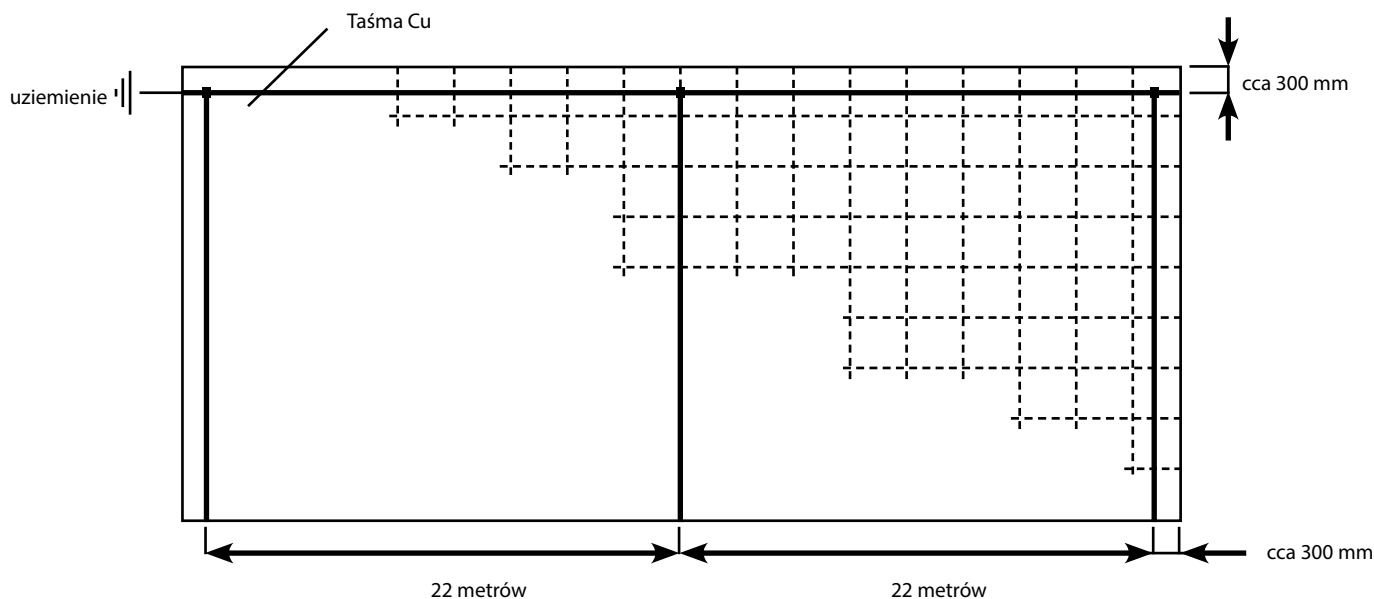
System podłogowy składa się z następujących komponentów:

- Wykładzina podłogowa Elektrostatik
- Taśma CU
- Klej przewodzący Okatmos megaStar L
- Farba przewodząca Okamul HD 11-L
- Jastrzych samopoziomujący Servofix USP

9.1.5.1. Instalacja sieci przewodzącej

Na podkład z jastrychem samopoziomującym naniesiemy wałeczkiem z pianki lub pędzlem równomierną warstwę przewodzącej farby i pozostawimy do wyschnięcia na co najmniej 12 godzin.

Na suchym podłożu należy wymierzyć sieć przewodzącą w taki sposób, aby żaden z punktów powierzchni wykładziny nie był oddalony od taśmy Cu dalej aniżeli 11 m. W mniejszych pomieszczeniach jest instalowana jedynie końcówka uziemienia taśmy Cu. Długość minimalna taśmy Cu sięgającej powierzchni podłogi systemu Fatra – Kiesel wynosi 1 m.

Naniesiemy pędzlem cienką warstwę przewodzącego kleju dyspersyjnego o szerokości ok 3 cm, w którą wciśniemy taśmę Cu. Wszystkie przecinające się miejsca należy zlutować. Końcówki miedzianej taśmy są wykonane tak, aby były rozłączne, zakończone rozłącznym zaciskiem w celu kontroli oporu elektrycznego. Te końcówki są podłączone do głównego zacisku zabezpieczającego ČSN 33 2000-5-54 (Uziemienia i przewody ochronne). Po zainstalowaniu sieci przewodzącej należy wykonać pomiar oporności sieci przewodzącej R Cu. Następnie postępować zgodnie z rozdziałami od 8.4. do 8.9.

9.1.6. System Fatra-Bralep

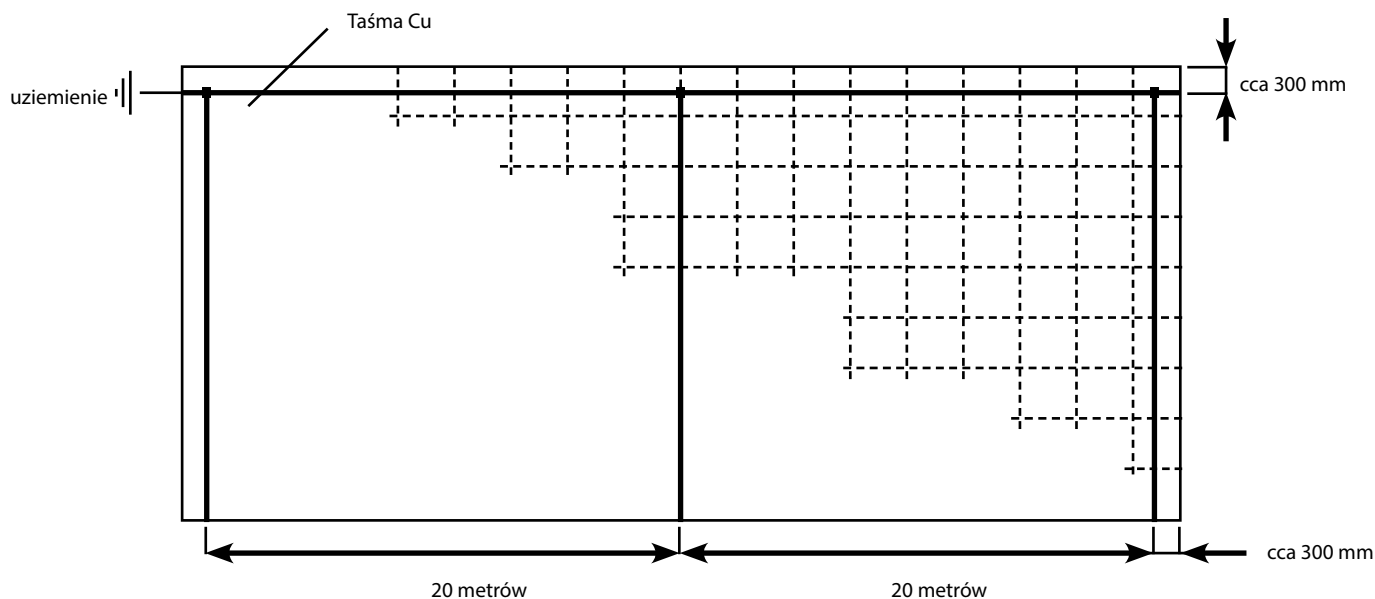
System podłogowy składa się z następujących komponentów:

- Wykładzina podłogowa Elektrostatik
- Taśma CU
- Klej przewodzący Bralep Floor 500L
- Farba przewodząca Bralep 280 L
- Jastrych samopoziomujący Bralep RTN 2020
- Środek gruntujący w zależności od typu podłoża

9.1.6.1. Instalacja sieci przewodzącej

Na podkład z jastrychem samopoziomującym naniesiemy wałeczkiem z pianki lub pędzlem równomierną warstwę przewodzącej farby i pozostawimy do wyschnięcia na co najmniej 12 godzin.

Na suchym podłożu należy wymierzyć sieć przewodzącą w taki sposób, aby żaden z punktów powierzchni wykładziny nie był oddalony od taśmy Cu dalej aniżeli 10 m. W mniejszych pomieszczeniach jest instalowana jedynie końcówka uziemienia taśmy Cu. Długość minimalna taśmy Cu sięgającej powierzchni podłogi systemu Fatra – Bralep wynosi 1 m.

Naniesiemy pędzlem cienką warstwę przewodzącego kleju dyspersyjnego o szerokości ok 3 cm, w którą wciśniemy taśmę Cu. Wszystkie przecinające się miejsca należy zlutować. Końcówki miedzianej taśmy są wykonane tak, aby były rozłączne, zakończone rozłącznym zaciskiem w celu kontroli oporu elektrycznego. Te końcówki są podłączone do głównego zacisku zabezpieczającego ČSN 33 2000-5-54 (Uziemienia i przewody ochronne). Po zainstalowaniu sieci przewodzącej należy wykonać pomiar oporności sieci przewodzącej R_{Cu} . Następnie postępować zgodnie z rozdziałami od 8.4. do 8.9.

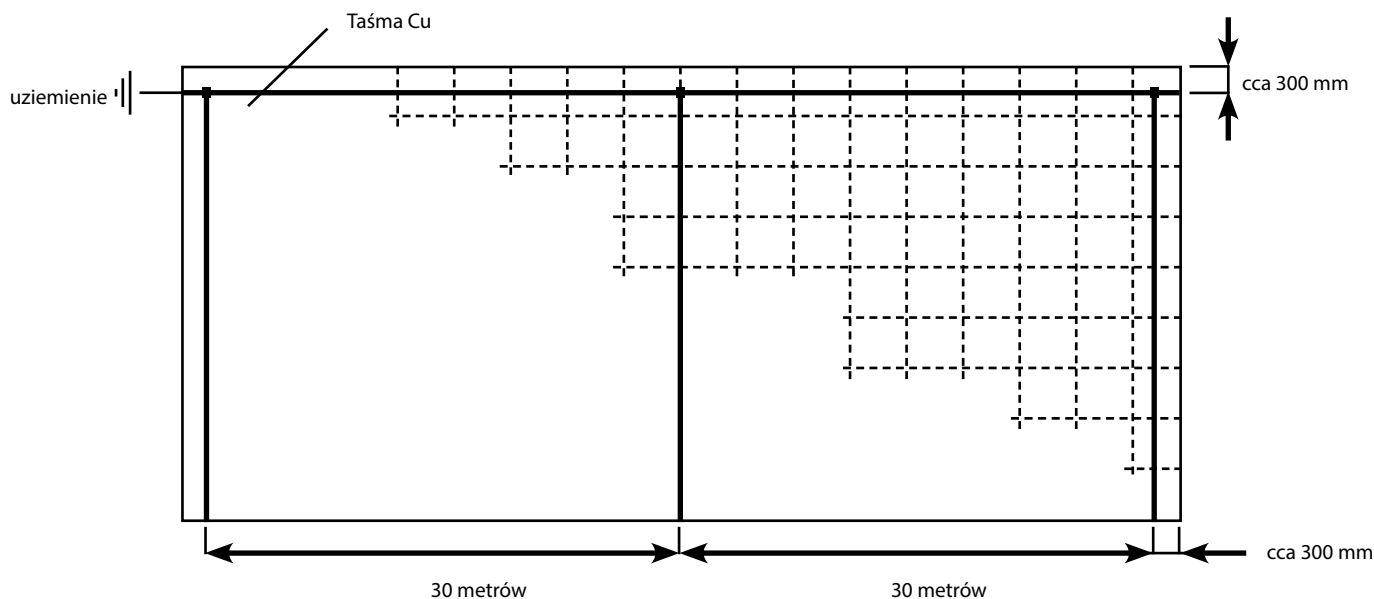
9.1.7. System Fatra–Bostik

System podłogowy składa się z następujących komponentów:

- Wykładzina podłogowa Elektrostatik
- Taśma CU
- Klej przewodzący Bostik POWER-MULTI SL 850
- Jastrych NIBOPLAN BEST
- Środek gruntujący w zależności od typu podłoża

9.1.7.1. Instalacja sieci przewodzącej

Na przeszlifowanym i pozbawionym pyłu podłożu wymierzyć sieć przewodzącą w taki sposób, aby żaden z punktów powierzchni wykładziny nie był oddalony od taśmy Cu dalej aniżeli 15 m. W mniejszych pomieszczeniach jest instalowana jedynie końcówka uziemienia taśmy Cu. Długość minimalna taśmy Cu sięgającej powierzchni podłogi systemu Fatra – Bostik wynosi 1 m.

Naniesiemy pędzlem cienką warstwę przewodzącego kleju dyspersyjnego o szerokości ok 3 cm, w którą wciśniemy taśmę Cu. Wszystkie przecinające się miejsca należy zlutować zgodnie z punktem 9.1.1.1. Końcówki miedzianej taśmy są wykonane tak, aby były rozłączne, zakończone rozłączanym zaciskiem w celu kontroli oporu elektrycznego. Te końcówki są podłączone do głównego zacisku zabezpieczającego ČSN 33 2000-5-54 (Uziemienia i przewody ochronne). Po zainstalowaniu sieci przewodzącej należy wykonać pomiar oporności sieci przewodzącej R_{Cu} . Następnie postępować zgodnie z rozdziałami od 8.4. do 8.9.

9.2. Przyklejanie wykładzin statycznie rozproszonych (dawniej antystatycznych)

Wykładziny statycznie rozproszone odpowiadają wymogom dotyczącym oporu uziemienia $R_v \leq 109\Omega$. Do stosowania z klejami przewodzącymi firma Fatra zaleca systemy Fatra – Henkel, Fatra – Mapei, Fatra – Uzin, Fatra – Schönox, Fatra – Kiesel lub Fatra – Bralop i Fatra - Bostik. Wszystkie te systemy zostały poddane ocenie SZ nr 210 (Opinia Państwowego Inspektoratu nr 210; nr 10/0007, nr 01/0028-1, nr 02/0001-1, nr 03/0035, nr 07/0070-1, nr 06/0024-1 oraz nr 11/0072).

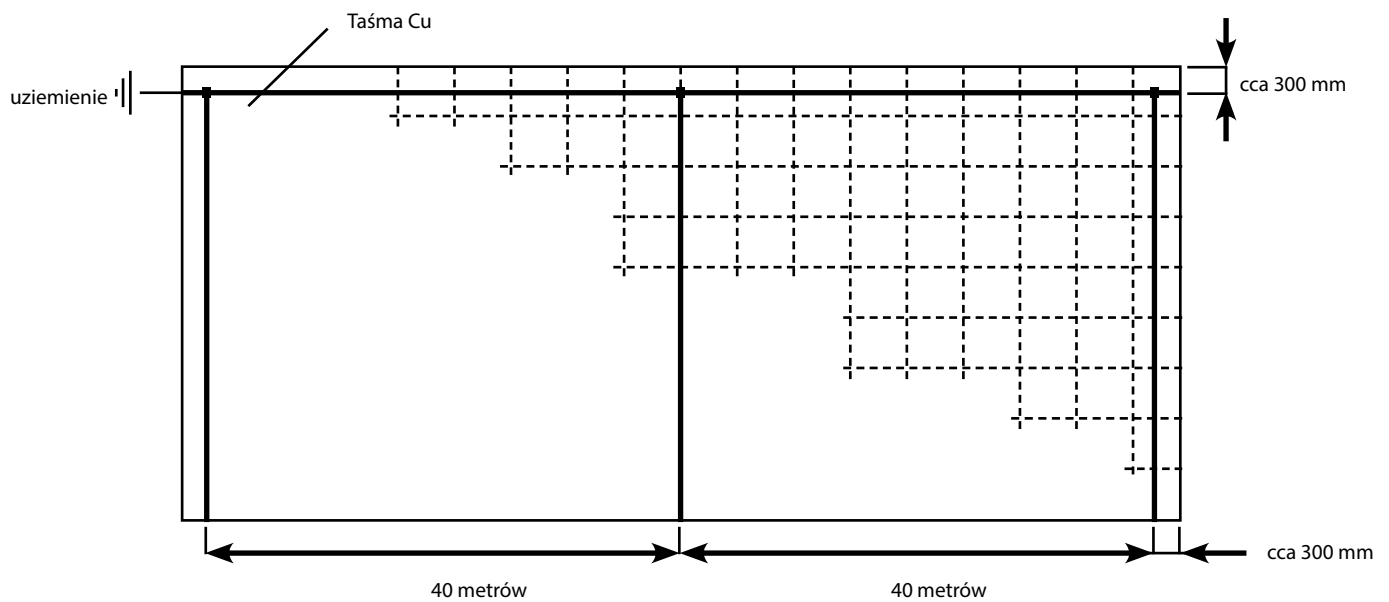
9.2.1. System Fatra–Ceresit

System podłogowy składa się z następujących komponentów:

- Wykładzina podłogowa Dynamik, Novoflor Extra Statik SD
- Taśma CU
- Klej przewodzący Ceresit K 112
- Jastrych samopoziomujący Ceresit
- Środek gruntujący w zależności od typu podłoża

9.2.1.1. Instalacja sieci przewodzącej

Na podłożu z jastrychem samopoziomującym należy wymierzyć sieć przewodzącą w taki sposób, aby żaden z punktów powierzchni wykładziny nie był oddalony od taśmy Cu dalej niż 20 m. Zalecamy używanie samoprzylepnego typu taśmy Cu (Uzin Kupferleitband). Nie lutuje się miejsc przecinania, ponieważ klej taśmy przewodzi prąd.

W mniejszych pomieszczeniach instaluje się jedynie jedną końcówkę uziemiającą taśmy Cu. Minimalna końcówka taśmy Cu sięgająca powierzchni podłogi wynosi 1 m. Końcówki miedzianej taśmy są wykonane tak, aby były rozłączne, zakończone rozłączanym zaciskiem w celu kontroli oporu elektrycznego. Te końcówki są podłączone do głównego zacisku zabezpieczającego ČSN 33 2000-5-54 (Uziemienia i przewody ochronne). Po zainstalowaniu sieci przewodzącej należy wykonać pomiar oporności sieci przewodzącej R_{Cu} . Następnie postępować zgodnie z rozdziałami od 8.4. do 8.9.

9.2.2. System Fatra–Mapei

System podłogowy składa się z następujących komponentów:

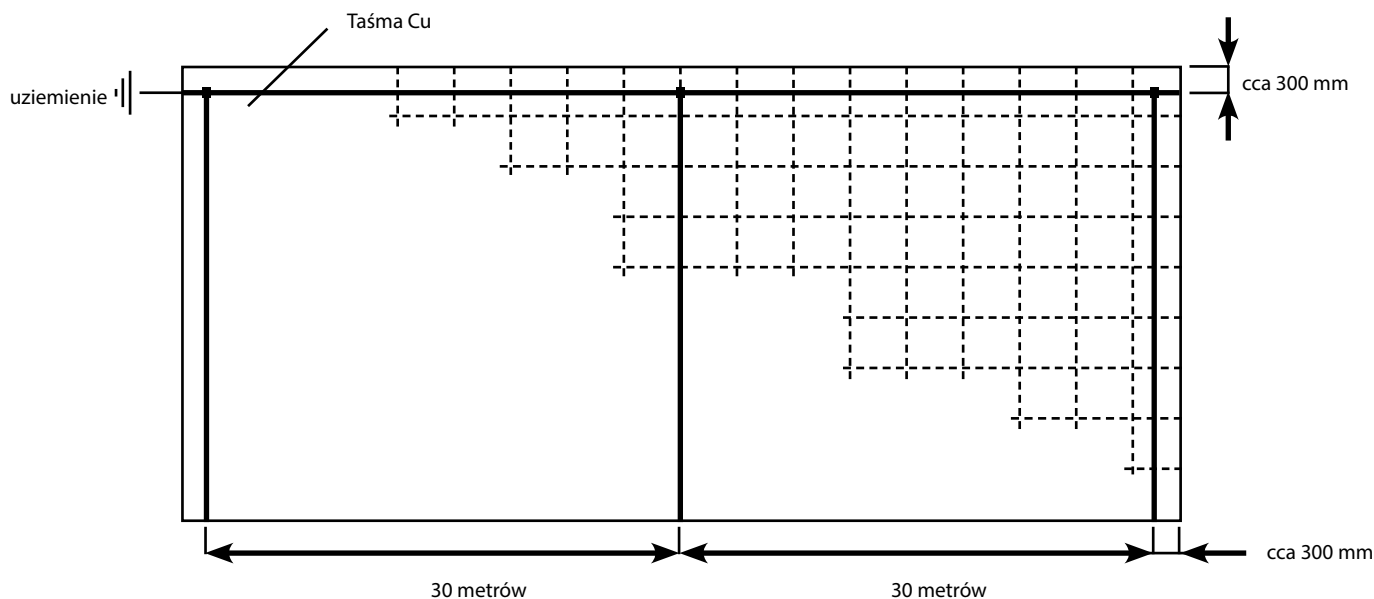
- Wykładzina podłogowa Dynamik
- Taśma CU
- Klej przewodzący Ultra/Bond Eco V4 przewodzący – klej dyspersyjny (Adesilex G 19 przewodzący – klej poliuretanowy)
- Przewodząca farba wierzchnia Primer G przewodząca
- Jastyrych samopoziomujący Plano 3
- Mostek przyczepny Primer G

9.2.2.1. Instalace vodivé sítě

Na podkład z jastyrychem samopoziomującym naniesiemy wałeczkiem z pianki lub pędzlem równomierną warstwę przewodzącej farby i pozostawimy do wyschnięcia na co najmniej 12 godzin.

Na suchym podłożu należy wymierzyć sieć przewodzącą w taki sposób, aby żaden z punktów powierzchni wykładziny nie był oddalony od taśmy Cu dalej aniżeli 15 m.

W mniejszych pomieszczeniach instaluje się końcówkę uziemiającą taśmy Cu. Długość minimalna taśmy Cu sięgającej powierzchni podłogi systemu Fatra – Mapei wynosi 1 m.

Naniesiemy pędzlem cienką warstwę przewodzącego kleju dyspersyjnego o szerokości ok 3 cm, w którą wciśniemy taśmę Cu. Wszystkie przecinające się miejsca należy zlutować zgodnie z punktem 9.1.1.1. Końcówki miedzianej taśmy są wykonane tak, aby były rozłączne, zakończone rozłączanym zaciskiem w celu kontroli oporu elektrycznego. Te końcówki są podłączone do głównego zacisku zabezpieczającego ČSN 33 2000-5-54 (Uziemienia i przewody ochronne). Po zainstalowaniu sieci przewodzącej należy wykonać pomiar oporności sieci przewodzącej R_{Cu} . Następnie postępować zgodnie z rozdziałami od 8.4. do 8.9.

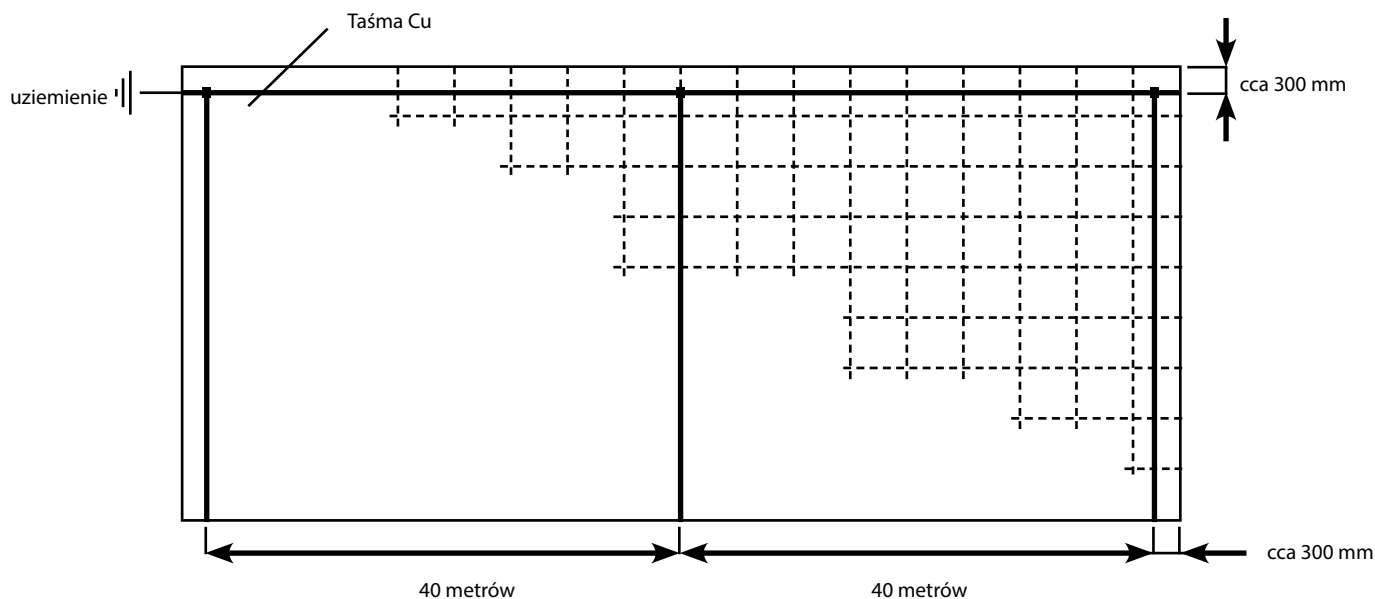
9.2.3. System Fatra–Uzin

System podłogowy składa się z następujących komponentów:

- Wykładzina podłogowa Dynamik, Novoflor Extra Statik SD
- Klej przewodzący Uzin KE2000SL
- Taśma CU
- Jastrych Uzin – NC150
- Środek gruntujący w zależności od typu podłoża

9.2.3.1. Instalace vodivé sítě

Na podłożu należy wymierzyć sieć przewodzącą w taki sposób, aby żaden z punktów powierzchni wykładziny nie był oddalony od taśmy Cu dalej aniżeli 20 m. Zalecamy zastosować taśmę samoprzylepną Cu (Uzin Kupferleitband). W mniejszych pomieszczeniach instaluje się tylko jedną końcówkę uziemiającą taśmy Cu. Długość minimalna taśmy Cu sięgającej powierzchni podłogi systemu Fatra – Uzin wynosi 1 m.

Miejsz krzyżowania nie lutuje się. Końcówki miedzianej taśmy są wykonane tak, aby były rozłączne, zakończone rozłącznym zaciskiem w celu kontroli oporu elektrycznego. Te końcówki są podłączone do głównego zacisku zabezpieczającego ČSN 33 2000-5-54 (Uziemienia i przewody ochronne). Po zainstalowaniu sieci przewodzącej należy wykonać pomiar oporności sieci przewodzącej R Cu.

Następnie postępować zgodnie z rozdziałami od 8.4. do 8.9.

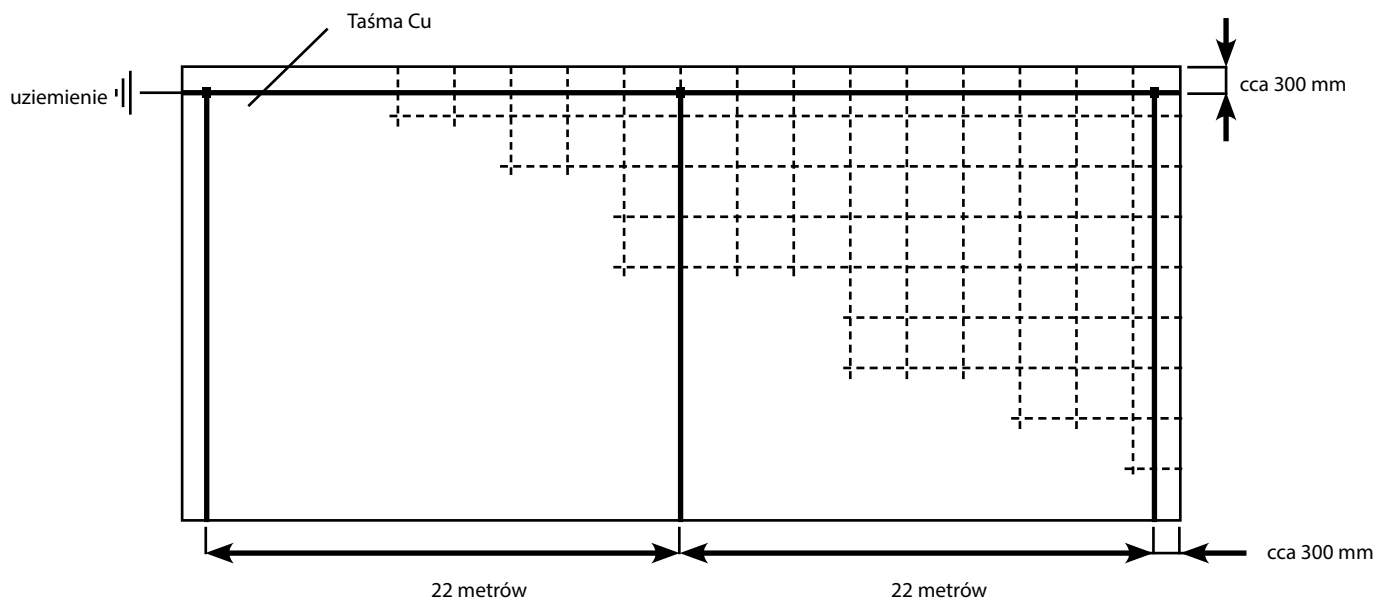
9.2.4. Fatra-Schönox

System podłogowy składa się z następujących komponentów:

- Wykładzina podłogowa Dynamik
- Taśma CU
- Klej przewodzący Schönox Combileit
- Jastrych samopoziomujący Schönox SuperPlan

9.2.4.1. Instalacja sieci przewodzącej

Na przeszlifowanym i pozbawionym pyłu podłożu wymierzyć sieć przewodzącą w taki sposób, aby żaden z punktów powierzchni wykładziny nie był oddalony od taśmy Cu dalej aniżeli 15 m. W mniejszych pomieszczeniach jest instalowana jedynie końcówka uziemienia taśmy Cu. Długość minimalna taśmy Cu sięgającej powierzchni podłogi systemu Fatra – Schönox wynosi 1 m.

Naniesiemy pędzlem cienką warstwę przewodzącego kleju dyspersyjnego o szerokości ok 3 cm, w którą wciśniemy taśmę Cu. Wszystkie przecinające się miejsca należy zlutować. Końcówki miedzianej taśmy są wykonane tak, aby były rozłączne, zakończone rozłącznym zaciskiem w celu kontroli oporu elektrycznego. Te końcówki są podłączone do głównego zacisku zabezpieczającego ČSN 33 2000-5-54 (Uziemienia i przewody ochronne). Po zainstalowaniu sieci przewodzącej należy wykonać pomiar oporności sieci przewodzącej R Cu. Następnie postępować zgodnie z rozdziałami od 8.4. do 8.9.

9.2.6. System Fatra-Bralep

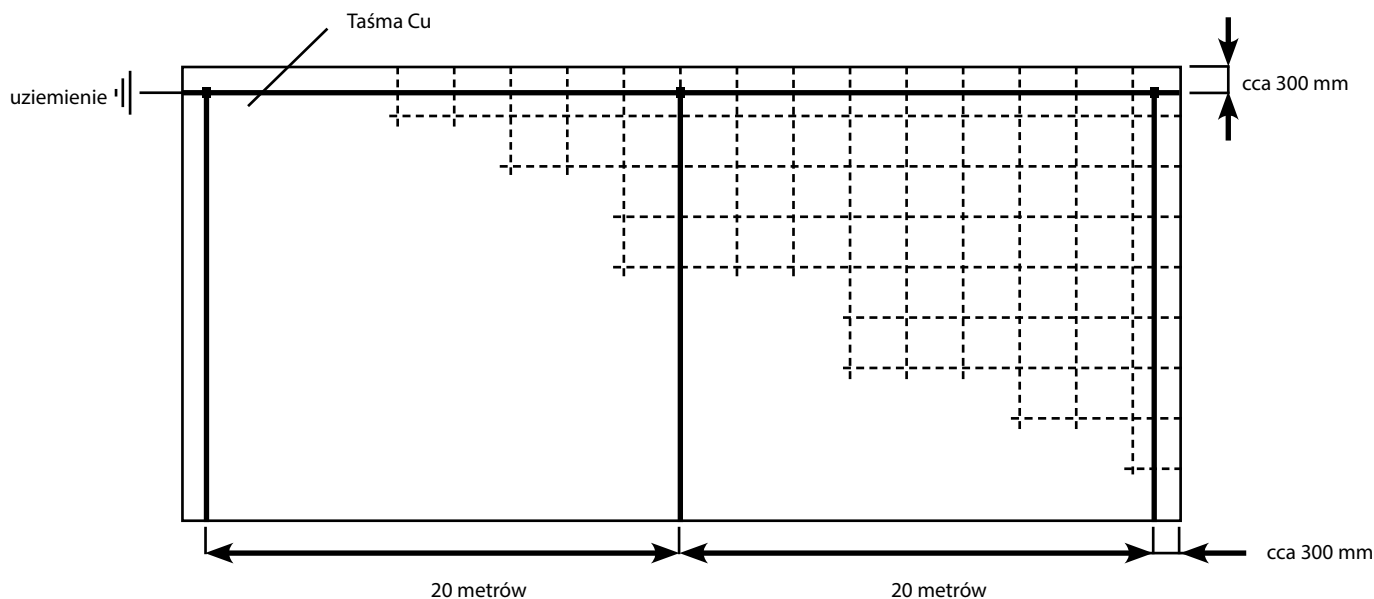
System podłogowy składa się z następujących komponentów:

- Wykładzina podłogowa Dynamik
- Taśma CU
- Klej przewodzący Bralep Floor 500L
- Farba przewodząca Bralep 280 L
- Jastrych samopoziomujący Bralep RTN 2020
- Środek gruntujący w zależności od typu podłoża

9.2.6.1. Instalacja sieci przewodzącej

Na podkład z jastrychem samopoziomującym naniesiemy wałeczkiem z pianki lub pędzlem równomierną warstwę przewodzącej farby i pozostawimy do wyschnięcia na co najmniej 12 godzin.

Na suchym podłożu należy wymierzyć sieć przewodzącą w taki sposób, aby żaden z punktów powierzchni wykładziny nie był oddalony od taśmy Cu dalej aniżeli 10 m. W mniejszych pomieszczeniach jest instalowana jedynie końcówka uziemienia taśmy Cu. Długość minimalna taśmy Cu sięgającej powierzchni podłogi systemu Fatra – Bralep wynosi 1 m.

Naniesiemy pędzlem cienką warstwę przewodzącego kleju dyspersyjnego o szerokości ok 3 cm, w którą wciśniemy taśmę Cu. Wszystkie przecinające się miejsca należy zlutować. Końcówki miedzianej taśmy są wykonane tak, aby były rozłączne, zakończone rozłącznym zaciskiem w celu kontroli oporu elektrycznego. Te końcówki są podłączone do głównego zacisku zabezpieczającego ČSN 33 2000-5-54 (Uziemienia i przewody ochronne). Po zainstalowaniu sieci przewodzącej należy wykonać pomiar oporności sieci przewodzącej R_{Cu} . Następnie postępować zgodnie z rozdziałami od 8.4. do 8.9.

9.2.7. System Fatra–Bostik

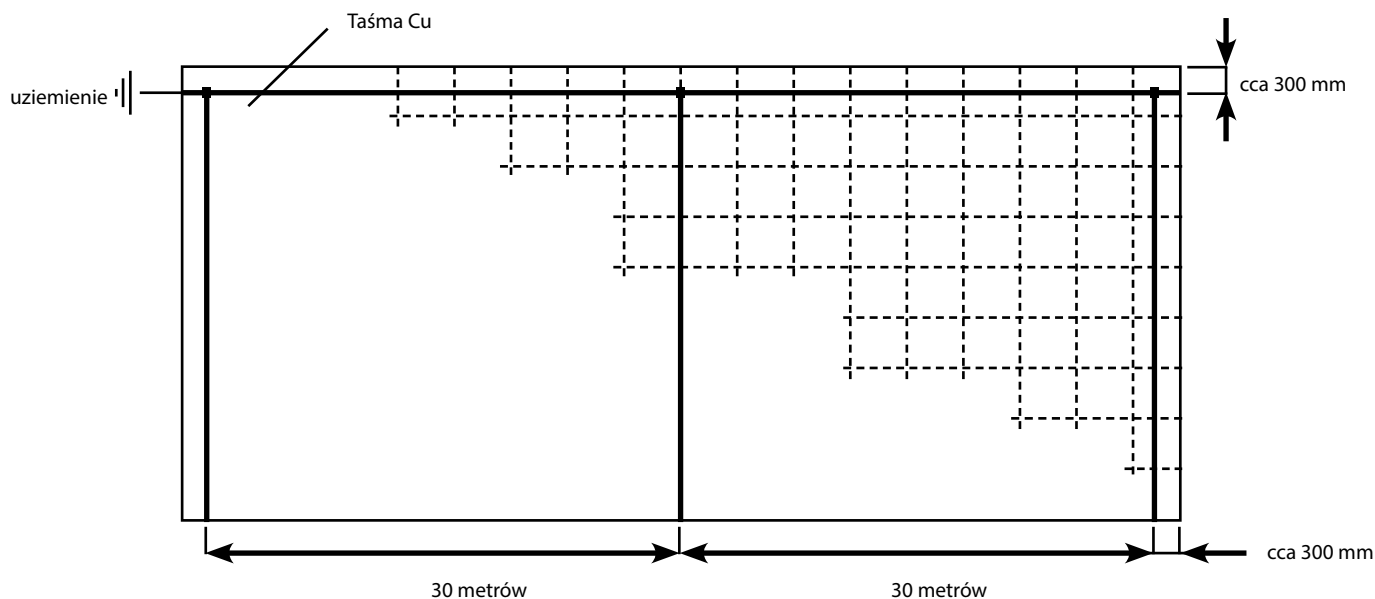
System podłogowy składa się z następujących komponentów:

- Wykładzina podłogowa Dynamik
- Taśma CU
- Klej przewodzący Bostik POWER-MULTI SL 850
- Jastrych NIBOPLAN BEST
- Środek gruntujący w zależności od typu podłoża

9.2.7.1. Instalacja sieci przewodzącej

Na przeszlifowanym i pozbawionym pyłu podłożu należy wymierzyć sieć przewodzącą w taki sposób, aby żaden z punktów powierzchni wykładziny nie był oddalony od taśmy Cu dalej aniżeli 15 m.

W mniejszych pomieszczeniach instaluje się końcówkę uziemiającą taśmy Cu. Długość minimalna taśmy Cu sięgającej powierzchni podłogi systemu Fatra – Bostik wynosi 1 m.

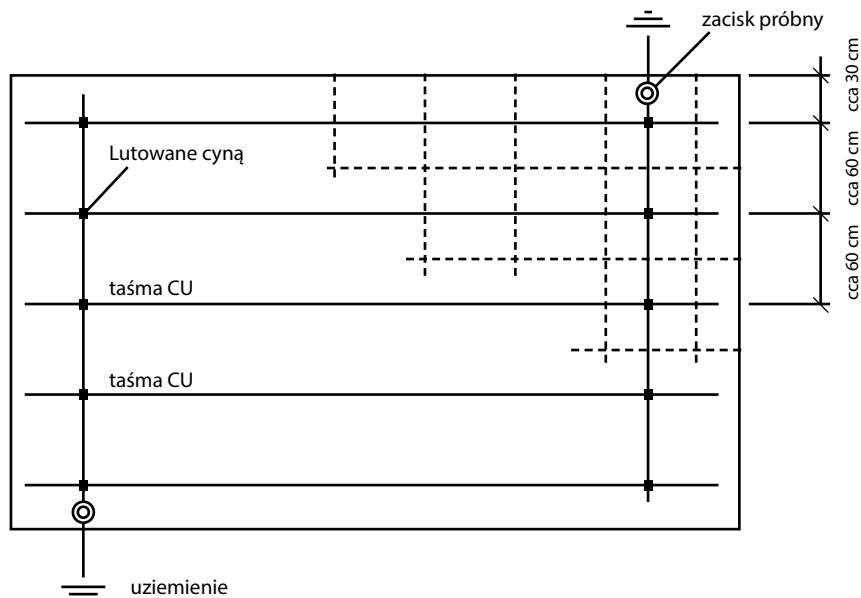

Naniesiemy pędzlem ciekłą warstwę przewodzącego kleju dyspersyjnego o szerokości ok 3 cm, w którą wciśniemy taśmę Cu. Wszystkie przecinające się miejsca należy zlutować zgodnie z punktem 9.1.1.1. Końcówki miedzianej taśmy są wykonane tak, aby były rozłączne, zakończone rozłączanym zaciskiem w celu kontroli oporu elektrycznego. Te końcówki są podłączone do głównego zacisku zabezpieczającego ČSN 33 2000-5-54 (Uziemienia i przewody ochronne). Po zainstalowaniu sieci przewodzącej należy wykonać pomiar oporności sieci przewodzącej R_{Cu} . Następnie postępować zgodnie z rozdziałami od 8.4. do 8.9.

9.3. Instalacja sieci przewodzącej utworzonej przez taśmę Cu

W przypadku, gdy konstrukcja posadzki uniemożliwia nanoszenie przewodzącego środka gruntującego i kleju przewodzącego na całej powierzchni należy utworzyć z taśmy Cu sieć przewodzącą. Sieć przewodząca jest instalowana na powierzchni pomieszczenia w taki sposób, aby zagwarantować odprowadzenie ładunku napięcia elektrostatycznego z każdej płyty. Temu musi odpowiadać wymiarzenie pomieszczenia przed samą instalacją. Wybierzemy najpierw jak najprostszą ścianę w pomieszczeniu i mniej więcej 30 cm od niej (połowa szerokości płyty) zaznaczymy kreską położenie pierwszej taśmy. Od tejże podstawowej kreski co ok 60 cm na całej szerokości pomieszczenia wyznaczmy umieszczenie kolejnych taśm Cu. Położenie ostatniej taśmy Cu przy przeciwległej ścianie musi również znaleźć się w połowie szerokości docinanej płyty. Poprzeczne taśmy uziemiające kładzie się z reguły w ten sposób, aby bezpośrednio łączyły się z zaciskiem sieci przewodzącej. Liczba punktów uziemiających jest uzależniona od wielkości powierzchni. Do powierzchni 100 m² muszą znajdować się dwa punkty uziemiające (z reguły w przeciwległych kątach pomieszczenia), na każdym kolejnych rozpoczętych 100 m² dodaje się jeden punkt uziemiający.

Miejsce przeznaczone na taśmę Cu należy posmarować klejem o szerokości śladu ok 3 cm i następnie przykleić taśmę miedzianą. Poprzeczne paski uziemiające należy wyprowadzić mniej więcej 50 cm nad poziom podłogi i prowizorycznie przymocować do ściany papierową taśmą. Po wyschnięciu wszystkie krzyżujące się miejsca na pasku przylutować lutownicą (kalafonia, cyna) (ČSN 42 3655) zgodnie z punktem 9.1.1.1. Lutujemy „na płasko”, aby nawarstwienie cyny nie odkształciło wykładziny po przyklejeniu. Do lutowania nie używa się kwasu lutowniczego, aby uniknąć powstania korozji w złączu. Końcówki miedzianej taśmy fachowo podłączy się do rozłączanego zacisku pomiarowego w celu kontroli oporu elektrycznego. Te końcówki są podłączone do głównego zacisku zabezpieczającego ČSN 33 2000-5-54 (Uziemienia i przewody ochronne). Po zainstalowaniu sieci przewodzącej wykonamy pomiar oporności.

9.3.1. Przyklejanie elektrycznie przewodzących wykładzin do sieci przewodzącej, utworzonej przez taśmę Cu

Sposób przyklejania jest taki sam jak w wykładzinach jednowarstwowych zob. rozdziały 1-8. Do przyklejania użyć jakiegokolwiek kleju przewodzącego.

Uwaga: Wyrównywanie walcem wykładzin antystatycznych przewodzących ładunek antystatyczny jest wręcz niezbędne, po pierwsze ze względów podanych w punkcie 5.4. niniejszej instrukcji i w szczególności ze względu na osiągnięcie deklarowanych oporów uziemiających podłogę.

10. PRZYKLEJANIE WYKŁADZIN HOMOGENICZNYCH BEZ WŁAŚCIWOŚCI ELEKTRYCZNYCH

Do wykonania podłóg z elementów wykładziny jednowarstwowej bez wymagań odprowadzenia ładunku elektrostatycznego można zastosować wszystkie rodzaje wykładzin jednowarstwowych (Elektrostatik, Dynamik, Praktik).

W trakcie układania należy postępować zgodnie z rozdziałem 8. W tym wypadku nie jest instalowana sieć przewodząca z taśmy Cu, nie jest używany wstępny przewodzący środek gruntujący jak również klej przewodzący.

11. PRACE WYKOŃCZENIOWE

11.1. Łączenie wykładzin podłogowych sznurem spawalniczym

Przyklejanej powierzchni nie należy eksploatować przez 24 godziny przed spawaniem. Po upływie tego czasu wykładzinę można zespawać. Przed przystąpieniem do spawania wyfrezujemy maszynowo lub ręcznie tworząc szczelinę w profilu „U” lub „V”. Szczelinę należy wyfrezować na głębokość 2/3 grubości płyty.

Frezowanie jest konieczne w celu:

- usunięcia przyklepionego kleju i zabrudzeń ze złącza,
- poprawnego ułożenia sznura spawalniczego,
- zapewnienie jednakowej szerokości szczeliny. Sznur spawalniczy rozwinie się na długość wzdłuż szczeliny mniej więcej o 50 cm krótszą od długości brytów wykładziny i zespawamy oba bryty. W kierunku przeciwnym kontynuujemy od gotowego spawu. Warunkiem wykonania dobrej jakości spoiny jest

staranne przygotowanie szczeliny i użycie spawarki o bezstopniowej regulacji temperatury i z końcówką do zamontowania dyszy szybkiego spawania o odpowiednim kształcie. W momencie spawania sznurem spawalniczym wykładziny w wyniku naprężenia temperaturą następuje zmiana połysku. Na szerokość połyskliwego śladu ma wpływ dobór dyszy spawalniczej. Przed rozpoczęciem spawania należy sprawdzić na kawałku wykładziny efekt końcowy spawania.

Porównanie szerokości dysz typu ULTRA i zwykłego typu

Dysza ULTRA do spoin

Zwykły typ dyszy

I do spawania większych powierzchni najlepiej użyć spawalniczego półautomatu z własnym napędem. Podczas spawania półautomatem należy zsynchronizować temperaturę gorącego powietrza z prędkością posuwu. Następnie należy kontrolować kółko prowadzące, aby nie wysunęło się ze szczeliny oraz sznur spawalniczy, aby równomiernie układał się w szczelinie. Prędkość spawania jest uzależniona od warunków zewnętrznych, ustawionej temperatury podczas spawania i zręczności instalatora. Spawanie zbyt wysoką temperaturą przejawia się zbrązowieniem a nawet szernieniem otoczenia sznura. Niedospawaną spoiną jest sznur spawalniczy wciśnięty na ciepło bez przyczepności, który będzie się wrywać ze szczeliny podczas ścinania. Obie sytuacje ekstremalne są niedopuszczalne.

Po zesparaniu sznur należy pozostawić do ochłodzenia do temperatury pomieszczenia i w dwóch krokach należy ją ściąć ćwierćsiężycowym nożem do ścinania spawów. W pierwszym kroku przy użyciu płytki do spawanych złączy lub strugiem do spoin, natomiast w drugim kroku nożem bez płytki do poziomej wykładziny podłogowej. Wadliwą spoinę naprawimy usuwając sznur z wadliwego miejsca a następnie wykonując nową spoinę z nadmiarem po 5 cm z każdej strony. Orientacyjne zużycie sznura do spawania w trakcie spawania płyt wynosi 3,5 bm/m² powierzchni podłogi.

11.2. Instalacja listew

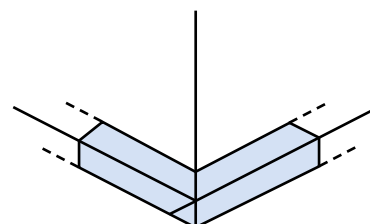
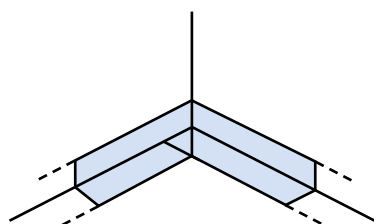
Do przymocowania wykładziny podłogowej do konstrukcji ściany obwodowej stosuje się między innymi listwy podłogowe z PCV. Listwy należy rozłożyć wzdłuż poszczególnych ścian i przyciąć do wymaganej długości z naddatkiem ok 5 cm.

Do przygotowanej, gładko zeszlifowanej na wysokość listwy ściany naniesiemy pędzlem kontaktowy klej rozpuszczalnikowy o 0,5 cm niżej od przyklejanej listwy.

narożnik wewnętrzny

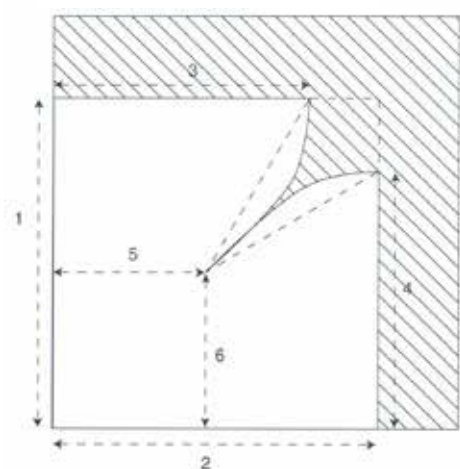
narożnik zewnętrzny

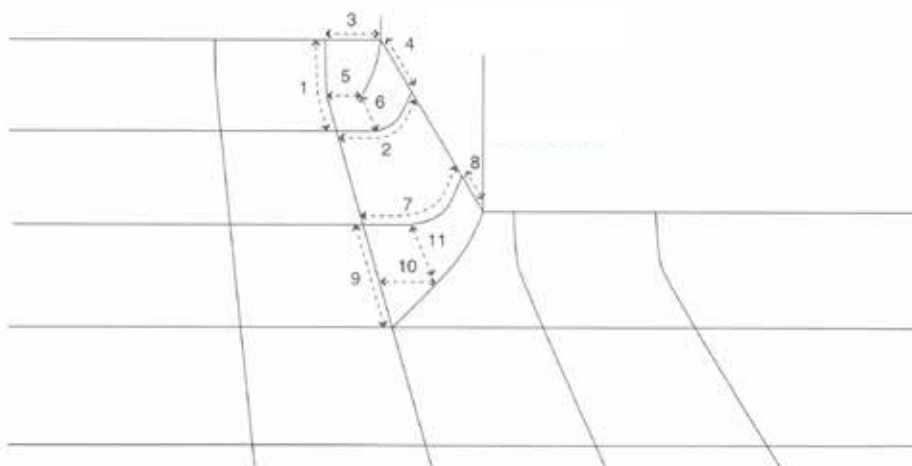
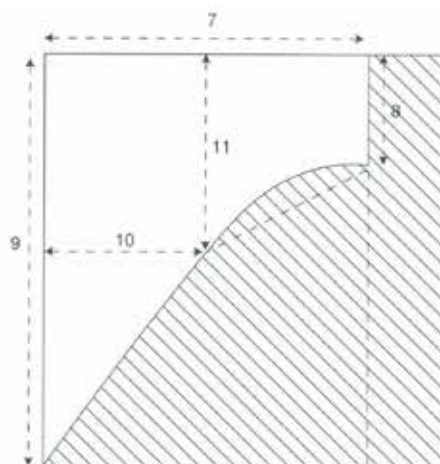
Ze względów estetycznych ważne jest, aby ściana nad listwą nie była poplamiona klejem. Wykładzinę podłogową smaruje się w ten sam sposób. Do malowania ścian służy odpowiedni pędzel okrągły o dłuższym włosiu. Następnie należy pomalować drugą stronę listwy. Dobrze zastosować pędzle o 1 cm węższe od szerokości listwy. Przy zakładaniu większych ilości zaleca się stosowanie urządzeń do malowania.

Zarówno listwa jak i ściana nie mogą nadmiernie wyschnąć muszą wykazywać tzw. „suche klejenie”. Zapewnić wentylację oparów z rozpuszczalników. Układanie listew rozpoczynamy od narożnika i stopniowo stale dociskając przyklejamy całą listwę. W kątach i na narożnikach brzezi listwy nałożymy na siebie i odetniemy, nadmiary usuniemy i listwy ponownie przykleimy na skos do siebie. Listwa musi tworzyć wraz z wykładziną całość pod względem estetycznym. W razie zabrudzenia klejem plamy na należy usunąć z wykładziny i listwy używając do tego celu benzyny technicznej.

Zarys wewnętrznego narożnika po rozłożeniu

Kształt 1/2 narożnika po rozłożeniu

11.3. Wykończenie podłogi włkłem

Podłogę można wykończyć włkłem we wszystkich typach wykładzin. Ze względów estetycznych, praktycznych a przede wszystkim higienicznych tego typu realizacje są coraz częstsze.

11.4. Wykonanie wkłések przy użyciu profilu wkłęki i profilu wykończeniowego

Jako pierwsze układa się pole główne zgodnie z zasadami podanymi w punktach 7., 8. i 9. niniejszej instrukcji przy zakończeniu ok 100 cm od konstrukcji ścian we wszystkich kierunkach.

Już przy wykonywaniu podstawowego pomiaru całego pomieszczenia należy pamiętać, aby szerokość płyty przylegającej do części wkłęki nie była zbyt mała, w razie ustawienia pionowego osi głównych (układanie ukośne), zalecamy zachować wysokość minimalną 100 mm w dowolnym trójkącie docinającym do pola głównego. W trakcie kończenia układania pola głównego należy pamiętać o naddatku przy poszczególnych płytach wykraczającym poza wkłękę w celu dodatkowego wyrównania (zaciśnięcia) tej krawędzi jako prowadnicy panelu wkłęki.

Po wykonaniu powierzchni pola głównego rozpoczynamy montaż panelu wkłęki poprzez przyklejenie profilu nr 1953 + nr 2198 (wkłëska + wykończenie) lub profilu nr 2345 (wkłëska z wykończeniem w całości). Do przyklejenia stosujemy klej kontaktowy (zwykle rozpuszczalnikowy). Sposób postępowania w trakcie przyklejania jest taki sam jak w przypadku przyklejania listwy podłogowej. Zachowanie wyrównania w pionie profilu wykończeniowego jest warunkiem bezproblemowego nadawania formy i montażu paneli wkłések.

Sposób przyklejania wkłések jest taki sam jak w polu głównym przy zaleceniu zastosowania kleju kontaktowego (rozpuszczalnikowego) ze względu na krótszy czas przyklejania i wyższy stopień przyczepności w stosunku do klejów dyspersyjnych.

Przy określaniu parametru wkłęki należy koniecznie uwzględnić propozycję projektanta, życzenie użytkownika a także jak najmniejszą liczbę cięć wykładziny.

Wkłëski można łączyć z reguły na dwa sposoby.

- układanie wkłések na styk metodą spawania na zimno
- układanie wkłések z ustaloną fugą i spawanie sznurem spawalniczym, (zgodnie z zasadami podanymi w punktach 7.6 i 8.8).

Spojování fabionových dílců lze provádět v zásadě dvěma způsoby.

- kladení dílců na sraz se svařením za studena
- kladení dílců s přiznanou spárou a svařením svařovací šňůrou (podle zásad dle bodu 7.6 a 8.8).

11.4.1. Sposób zakładania wkłések bez użycia profilu wykończeniowego

Sposób montażu jest taki sam jak sposób opisany w punkcie 10. Sformatowaną wkłękę przykleimy do konstrukcji ściany klejem kontaktowym (rozpuszczalnikowym) na wysokość wcześniej narysowanego wyrównania w pionie. Ewentualne różnice wysokości można usunąć poprzez odcięcie górnego brzegu wkłęki wzdłuż przyłożonej stalowej listwy. Do wykończenia górnej krawędzi wkłęki z konstrukcją ścienną zaleca się klej silikonowy lub akrylowy. Ten sposób wymaga dokładnego przygotowania wkłések i zachowania dokładności podczas montażu.

11.4.1.1. Wykonywanie narożników wewnętrznych i zewnętrznych

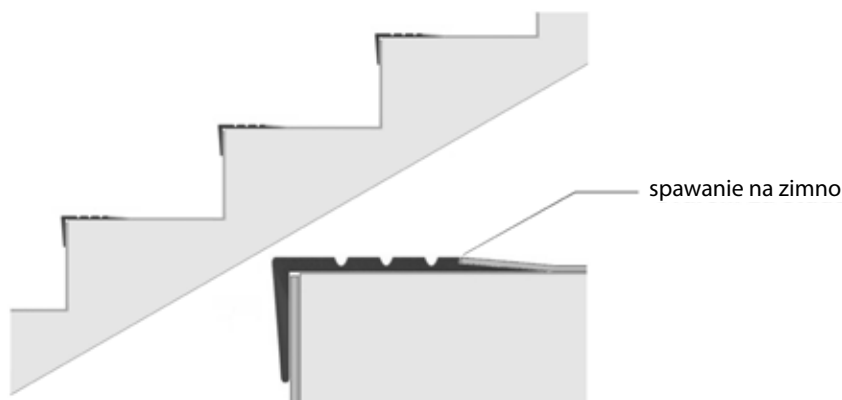
Do wykonywania kątów i narożników należy wcześniej najlepiej przy pomocy szablonu narysować kształt kąta po rozłożeniu, ewentualnie połowy narożnika na panel wkłęki. Po wycięciu kształtu należy koniecznie sprawdzić jego dokładność umieszczeniem na miejscu i wykonać ewentualną modyfikację. Dopiero po poprawieniu można wkłękę definitywnie przykleić. Kąt i narożnik łączy się zwykle z polem wykładziny podłogowej spawaniem na zimno.

11.5. Przyklejanie krawędzi schodów z PCV

Wykładziny podłogowe LINO Fatra zwykle układa się na stopniach schodów, podestach i podestach pośrednich. Przyklejanie krawędzi schodów w systemie LINO Fatra należy do prac wykończeniowych mających znaczny wpływ na ogólne wrażenie estetyczne położonej wykładziny podłogowej jak również jej samą wartość techniczną i użytkową. W asortymencie systemu LINO FATRA znajduje się jeden typ krawędzi schodów o trzech typach wymiarów i wersjach designu. Ten uniwersalny rodzaj krawędzi schodów umożliwia doskonałe połączenie wykładziny ze wszystkimi szczegółami. Do układania najlepiej nadają się schody betonowe. Muszą być równe, czyste, wytrzymałe, spójne, bez pyłu, bez pęknięć i nadlewów. Pęknięcia, wypukłości, tłuste plamy i inne zabrudzenia należy usunąć.

Zasady pracy:

- Jakość podkładów musi spełniać wymogi normy ČSN 74 4505.
- Należy zwrócić szczególną uwagę na geometrię krawędzi stopni schodów; jakiegokolwiek zaoblenie krawędzi jest niedopuszczalne!
- Ustalić wymiary krawędzi schodów przed samym przyklejeniem i to samo zrobić z wykładziną podłogową tzn. min. 24 godziny przed instalacją w temperaturze $\geq + 18 \text{ }^{\circ}\text{C}$.
- Jak najrównomierniej rozprowadzić warstwę kleju rozpuszczalnikowego. W razie nierównomiernego rozpostarcia może miejscami nawarstwić się klej, co w wyniku odparowania rozpuszczalników może spowodować powstanie wybrzuszenia lub pofałdowania krawędzi schodu.
- Przed samym przyklejaniem krawędzi schodu należy koniecznie skontrolować obie przyklejane płaszczyzny, czy opary rozpuszczalnika są dostatecznie dobrze wietrzone z naniesionej warstwy kleju. Optymalny stopień odpowietrzenia kleju jest wtedy, gdy po dotknięciu nie ciągną się już tzw. nitki kleju. Na podłoże i na krawędź schodów klej наносimy pędzlem, z kolei na stopnicę i podstopnicę i bryty wykładziny gładką szpachlą.
- Aby doskonale uformować kształt przyklejonej krawędzi należy użyć młotka z białej gumy. W wyniku uderzania w przyklejaną krawędź osiągniemy doskonałe połączenie z podłożem i wykluczmy powstanie niepodpartych mostków.
- Krawędź schodów przyklejamy zawsze na całej powierzchni, tzn. na stopnicy i podstopnicy stopnia schodu.
- Przyklejanie wykładziny do schodów rozpoczynamy zawsze od 1. stopnia wchodzenia w kierunku ku górze do ostatniego stopnia wchodzenia.
- Przyklejoną wykładzinę do schodów można eksploatować po upływie min. 24 godzin od momentu zakończenia układania. Ze względu na znaczne obciążenie przejść pionowych w budowanych lub rekonstruowanych obiektach, w szczególności krawędzie stopni schodów zalecamy zabezpieczyć odpowiednim materiałem.
- Przyklejanie wykładziny poziomej powierzchni stopnia schodu w stosunku do styku krawędzi schodu wykonujemy również stosując klej rozpuszczalnikowy. Aby zapobiec wnoszeniu brudu w powstałą szczelinę a następnie oddzieleniu się wykładziny zalecamy zespawać złącza sznurem spawalniczym w kolorze wykładziny lub połączyć złącza stosując metodę spawania na zimno pastą typu „C”.
- Po ułożeniu wykładziny należy koniecznie usunąć zabrudzenia i nadmiar kleju. Zaschnięte kleje należy zdrapać a następnie zadbać, aby nie została uszkodzona wykładzina. Resztki takiego kleju usuniemy benzyną techniczną.
- Przestrzeganie zasad BHP wynika z postanowień kodeksu pracy i odpowiednich przepisów odnośnie BHP, w szczególności zasad bezpiecznego obchodzenia się z substancjami palnymi. Aby zapobiec powstaniu wybuchowych stężeń oparów z powietrzem konieczne jest wietrzenie pomieszczeń w trakcie stosowania klejów rozpuszczalnikowych. Odnośnie stosowania substancji palnych i wybuchowych w obiekcie należy ostrzec pozostałe osoby umieszczając tablice ostrzegawcze już na drogach dojścia do tych pomieszczeń.

12. KONTROLA JAKOŚCI I OCENA PODŁOGI

Do odbioru ułożonej podłogi obowiązuje rozporządzenie ČSN 74 4505: „Ogólny wygląd podłogi zostaje poddany ocenie z wysokości 1 600 mm. Warunki świetlne muszą być takie jak wtedy, gdy podłoga będzie najczęściej używana. Wyglądu nie można oceniać patrząc w odbicie światła. “Ułożona wykładzina nie może wykazywać pofałdowania i innych odkształceń.

W razie ewentualnej reklamacji należy koniecznie przedstawić niezbędną dokumentację zdawczo-odbiorczą przygotowania budowlanego, zob. wzór protokołu odbioru podłoża, prac przygotowawczych i dokończenia podłogi na www.fatrafloor.cz

12.1. Kontrola jakości i ocena podłóg o właściwościach elektrycznych

Do odbioru podłogi z wykładziną o właściwościach przewodzenia ładunku elektrycznego obowiązują ogólne postanowienia podane w ČSN 74 4505 oraz ČSN 33 2030.

Wykładziny są produkowane z różną wartością przewodzenia (oporu wewnętrznego), która zostaje przed wysyłką zmierzona przez producenta. System podłóg z przewodzeniem ładunku elektrycznego obejmuje nie tylko wykładzinę, lecz także inne elementy akcesoriów i kompletu (listwa, sznur spawalniczy, klej przewodzący, masa szpachlowa, środek gruntujący itd.) System należy zainstalować zgodnie z zaleceniami producenta wykładzin oraz z zaleceniami producentów innych zastosowanych materiałów.

Przed rozpoczęciem eksploatacji podłogi o właściwościach elektrycznych należy zawsze skontrolować wartość oporu uziemienia podłogi. Ten pomiar kontrolny wykonuje zgodnie z ČSN EN 1081 z reguły osoba, która wykonała podłogę. Pomiar protokolarny wykonuje się z reguły w ciągu 2 tygodni od ułożenia podłogi i powtarza co każdych 12 miesięcy (gwarantuje użytkownik podłogi).

Odbioru dokonuje zgodnie z normą ČSN EN 1081 technik rewizyjny o specjalności elektrycznej, na żądanie również w środowisku z niebezpieczeństwem wybuchu dokonuje odbioru Instytut Badań Fizyczno-technicznych Laboratorium nr 210 Ostrava - Radvanice.

Z odbioru i kontroli jest wystawiany protokół rewizyjny obejmujący:

- nazwę obiektu
- producenta, markę i typ wykładziny,
- sposób (system) układania,
- datę wykonania podłogi i nazwę organizacji, która wykonała instalację,
- datę i wartości pomiaru oporu odprowadzającego podłogi każdego miejsca pomiaru – 1. pomiar,
- plany umieszczenia miejsc pomiaru na powierzchni podłogi z podaniem temperatury i wilgotności względnej podczas pomiaru,
- odsyłacz do ČSN EN 1081, napięcie pomiarowe,
- ocenę wyników pomiaru i ocenę przydatności podłogi do eksploatacji,
- podpis, pieczętkę, datę.

13. BHP ORAZ OCHRONA PRZECIWOŻAROWA

W celu zapewnienia bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników w trakcie stosowania klejów rozpuszczalnikowych obowiązują postanowienia kodeksu pracy nr 262/2006 DzU, rozporządzenie rządu Rep. Cz. nr 591/2006 DzU o dokładniejszych minimalnych wymogach odnośnie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia przy pracy na placach budowy, następnie ustawa nr 309/2006 DzU oraz inne wymagania odnośnie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia przy pracy. Wymogi ustawowe dotyczące bezpieczeństwa przeciwpożarowego w szczególności Ustawa nr 133/1985 DzU o ochronie przeciwpożarowej w brzmieniu późniejszych przepisów Rozporządzenie nr 246/2001 DzU o ustanowieniu warunków bezpieczeństwa przeciwpożarowego i kompetencji państwowego nadzoru przeciwpożarowego (rozporządzenie o zapobieganiu pożarom) jest rozporządzeniem wykonawczym w stosunku do ustawy o ochronie i innych norm technicznych.

14. PIELĘGNACJA I KONSERWACJA

Regularne czyszczenie i pielęgnacja ma wielkie znaczenie dla wszystkich typów wykładzin ze względu na wygląd, higienę i żywotność.

Nakłady na czyszczenie ew. odstępy pomiędzy czyszczeniami są uzależnione w zależności od częstotliwości natężenia ruchu i stopnia zabrudzenia.

Należy podjąć środki zapobiegawcze, aby na podłogę dostawało się jak najmniej brudu. Powierzchnię wykładzin utrzymujemy poprzez zamiatanie, wycieranie zwilżonym w roztworze środka czyszczącego mopem lub odkurzenie odkurzaczem ze ssawką do twardych powierzchni.

W obiektach o dużym natężeniu ruchu należy już przy wstępach do budynków zapewnić odpowiednie środki mające na celu uchwycenie brudu - tzw. strefy czyszczenia. Wielkość, lokalizację oraz konstrukcję strefy czyszczenia należy zaplanować już w stadium prac projektowych, natomiast jej długość działania nie powinna być mniejsza aniżeli 3 m. Następnie ważną rzeczą jest, aby tego typu strefy czyszczenia zostały ujęte w planie zwykłego czyszczenia. W razie zastosowania wycieraczek, należy je wymienić jak tylko przestaną pełnić swoją funkcję w dostatecznym stopniu.

Do ważnych środków profilaktycznych należy naturalnie dobór odpowiedniej wykładziny, ponieważ ma wpływ na późniejsze koszty czyszczenia i pielęgnacji. Zarówno wzór jak i kolor wykładziny odgrywają bardzo istotną rolę. Ogólnie obowiązuje następująca zasada: różnokolorowe wykładziny z wzorami są mniej wrażliwe aniżeli jednokolorowe, natomiast przyciemnione kolory nadają się bardziej aniżeli kolory jasne.

Poniższe zalecenia odnośnie czyszczenia i konserwacji pokryć podłogowych LINO Fatra przy użyciu środków marki CC (producent Dr.Schutz) oraz marki RZ (producent Uzin Utz AG) opierają się o długoletnie doświadczenia w praktyce i odpowiadają współczesnym trendom w branży chemii budowlanej i technologii czyszczenia. Nie są jednak wiążące ze względu na specyfikę warunków lokalnych. Teksty instrukcji opracowali przedstawiciele wspomnianych firm i firma Fatra, a.s. nie ponosi żadnej odpowiedzialności za podane środki do czyszczenia i pielęgnacji. W razie wątpliwości decydujące znaczenie mają zalecenia pochodzące od odpowiedniego producenta lub przedstawiciela.

W trakcie używania jakichkolwiek środków do czyszczenia i pielęgnacji wykładzin, należy koniecznie przestrzegać instrukcji producenta preparatów i ewentualnie zasięgnąć porady u doradców technicznych producenta.

Do zwykłego czyszczenia nie używać żadnych agresywnych środków (np. zwykłych detergentów, preparatów z zawartością substancji ściągających, zasadowych lub o dużej zawartości rozpuszczalników organicznych i substancji odtłuszczających).

Znaczną ilość wszelkiego brudu wnoszonego do budynku można zminimalizować kładąc przed wejściem wycieraczki oraz przygotowując strefę czyszczenia w częściach wejściowych obiektów, które należy regularnie czyścić.

Przed zastosowaniem wykładzin z warstwą ochronną PUR należy koniecznie zabezpieczyć płaszczyzny stykające się z podłogą we wnętrzach budynków odpowiednimi środkami ochronnymi (np. podkładkami technicznymi pod nieruchome nóżki krzesła, stołów lub płyty PET pod ruchome krzesła). Należy także zadbać o regularną kontrolę działania środków ochronnych i o ich regularne czyszczenie.

14.1. Czyszczenie i konserwacja środkami CC-Dr. Schutz

14.1.1. Czyszczenie i konserwacja wykładzin z warstwą ochronną PUR

Czyszczenie po ułożeniu

Przed eksploatacją nowo położona wykładzina musi zostać dokładnie wyczyszczona, aby zostały usunięte wszystkie resztki zabrudzeń powstałych podczas pracy lub montażu.

Do tego celu należy użyć środka czyszczącego CC-PU rozcieńczonego wodą w stosunku 1:10. Stężenie można zmniejszyć lub zwiększyć w zależności od stopnia zabrudzenia. Roztwór czyszczący nanieść równomiernie na podłogę i po około 10 minutach działania środka wyszorować całą powierzchnię jednotarczową maszyną rotacyjną ze szczotką lub z czerwoną padem. Rozpuszczone zabrudzenia odkurzyć odkurzaczem na wodę i dokładnie zneutralizować całą powierzchnię czystą wodą aż do momentu usunięcia wszystkich resztek środka czyszczącego.

Bieżące czyszczenie i pielęgnacja

Usuwanie kurzu:

Wszelki luźny pył i zabrudzenia wyczyścić wilgotnym mopem.

Ręczne lub maszynowe czyszczenie na mokro:

W celu usunięcia przylegających zabrudzeń użyć środka czyszczącego CC-PU rozcieńczonego wodą w stosunku 1 : 200, natomiast powierzchnię wytrzeć odpowiednim mopem lub automatem czyszczącym. W pomieszczeniach, w których należy regularnie wykonywać czyszczenie dezynfekcyjne powierzchni, użyj środka dezynfekcyjnego **CC - koncentrat**.

Międzystopniowe intensywne czyszczenie:

Jeżeli uporczywych zabrudzeń nie można usunąć w wyniku zwykłego czyszczenia, zaleca się wykonać międzystopniowe czyszczenie roztworem środka czyszczącego CC-PU oraz wody w stężeniu dostosowanym do stopnia zabrudzenia powierzchni (np. od 1:50 do 1:100). Czyszczenie wykonywać szczotką lub automatem czyszczącym (np. automatem do mycia twardych powierzchni) lub metodą sprayu. W celu utrzymania powierzchni w optymalnym stanie zaleca się regularne polerowanie wyczyszczonej powierzchni jednotarczową maszyną z białym padem lub szczotką polerującą.

Usuwanie skaz i plam pozostawionych przez gumowe obcasy

Uporczywe skazy i ślady po gumowych obcasach usunąć nierozcieńczonym środkiem czyszczącym CC-PU przy pomocy szmatki lub delikatnego białego padu. Na koniec umyć miejsce czystą wodą. Skazy należy w miarę możliwości usuwać natychmiast, ponieważ niektóre typy skaz po zesterzeniu się wnikają w głąb powierzchni i ich całkowite usunięcie jest potem bardzo trudne lub niemożliwe.

Czyszczenie podstawowe

Czyszczenie podstawowe wykonuje się w tym wypadku, gdy trudnych do wyczyszczenia zabrudzeń i osadów, które negatywnie wpływają na wygląd usunąć przy zwykłym lub intensywnym czyszczeniu lub, w razie konieczności przygotowania wykładziny do renowacji zużytej powierzchni warstwą ochronną CC-PU.

Do wykonania czyszczenia podstawowego należy użyć podstawowego preparatu do czyszczenia RCC rozcieńczonego wodą w stosunku 1:5. Roztwór nanieść na podłogę i po około 10 - 15 minutach działania środka wyszorować intensywnie całą powierzchnię jednotarczową maszyną rotacyjną do czyszczenia z zielonym padem. Jeżeli później podłoga nie będzie pielęgnowana, użyć czerwonego pada lub szczotki. Rozpuszczone zabrudzenia odkurzyć odkurzaczem na wodę i dokładnie zneutralizować całą powierzchnię czystą, w miarę możliwości ciepłą wodą aż do momentu usunięcia zabrudzenia resztek środka czyszczącego (woda później już się nie pieni!).

Aktywna ochrona długoterminowa / renowacja

Aby można było zachować długotrwałe właściwości wykończenia powierzchni PU, tj. efekt ochronny, obniżenie predyspozycji do przyczepiania się brudu i ułatwienie codziennego czyszczenia, zaleca się aktywną ochronę wykończenia powierzchni PU, ew. przeprowadzenie w odpowiednim czasie naprawy uszkodzonych miejsc.

Aktywna ochrona długoterminowa:

Po dłuższym okresie użytkowania, jednakże najpóźniej w przypadku pojawienia się pierwszych zużytych miejsc, zaleca się odświeżyć wykończenie powierzchni PU przy pomocy warstwy ochronnej CC-PU (matowej, ekstra matowej lub połyskliwej). W tym celu należy użyć z pomocą odpowiedniego utwardzacza aktywowanej warstwy ochronnej CC-PU i nanieść ją nierozcieńczoną na dokładnie wyczyszczonej powierzchni (zob. czyszczenie podstawowe). Należy stosować się również do zaleceń zawartych w karcie charakterystyki produktu! Nanoszenie warstwy ochronnej CC-PU wykonywać wałkiem malarskim ściśle według zaleceń stosowania na idealnie suchej powierzchni. Podłogę można używać pod 12 godzinach od momentu położenia warstwy. Ostateczna odporność systemu ochrony nastąpi mniej więcej po siedmiu dniach.

Renowacja:

W razie znacznego zużycia wykończenia powierzchni PU będzie konieczne dwukrotne położenie warstwy ochronnej CC-PU. Pomiędzy poszczególnymi warstwami należy koniecznie pozostawić poprzednią warstwę do całkowitego wyschnięcia (min. 2 godziny), obie powłoki należy położyć tego samego dnia.

Ostrzeżenie: We wszystkich starszych wykładzinach podłogowych należy całkowicie usunąć wszelkie rozpuszczalne chemicznie ochronne powłoki malarskie! W wykładzinach podłogowych z wykończeniem powierzchni PU/PUR po wykonaniu czyszczenia podstawowego i jeszcze przed położeniem warstwy ochronnej CC-PU należy przeszlifować na sucho powierzchnię przy użyciu szlifierki jednotarczowej i szarego padu do renowacji. Przy użyciu tego kroku nastąpi zmatowienie powierzchni, zostaną wizualnie ujednoczone miejsca przejść i zapewnione doskonałe przyleganie powłoki ochronnej. W podłogach o grubej strukturze powierzchni nie ma możliwości zmatowienia padem ściernym. W tym wypadku w razie pielęgnacji wykładzin podłogowych o właściwościach elektrycznych należy skontaktować się z naszym działem doradztwa technicznego.

Zachowanie właściwości w pomieszczeniach specjalnych obiektu

Dzięki zastosowaniu warstwy ochronnej CC-PU na powierzchni zostaje utworzona najlepsza możliwa ochrona, porównywalna z wykończeniem powierzchni pochodzącym z produkcji. W razie konieczności ochrony powierzchni w obiektach specjalnych przed zafarbowaniem, np. gabinety lekarskie, salony fryzjerskie, salony samochodowe (np. ze względu na ryzyko zaplamienia powierzchni substancjami farbującymi, takimi jak środki dezynfekujące rany, farby do włosów, zmiękczacze), lub jeśli ze względu na specjalne wymogi dla obiektu będzie trzeba zastosować warstwę ochronną twardą CC, prosimy skontaktować się z naszym działem obsługi technicznej.

14.1.2. Czyszczenie i konserwacja wykładzin bez warstwy ochronnej PUR

Czyszczenie po ułożeniu

Przed eksploatacją nowo położona wykładzina musi zostać dokładnie wyczyszczona, aby zostały usunięte wszystkie resztki zabrudzeń powstałych podczas pracy lub montażu.

Dla powierzchni gładkich lub o łagodnej strukturze powierzchni do czyszczenia zastosować Podstawowy preparat czyszczący CC R rozcieńczony wodą w stosunku 1:5 do 1:10. Stężenie można zmniejszyć lub zwiększyć w zależności od stopnia zabrudzenia. Roztwór czyszczący nanieść równomiernie na podłogę i po około 10 minutach działania środka wyszorować całą powierzchnię jednotarczową maszyną rotacyjną z zielonym padem. Rozpuszczone zabrudzenia odkurzyć odkurzaczem na wodę i dokładnie zneutralizować całą powierzchnię czystą wodą aż do momentu usunięcia wszystkich resztek środka czyszczącego.

Dla wykładzin o grubszej strukturze powierzchni lub w razie gdyby nie była wykonywana pielęgnacja którąś z Twardych warstw ochronnych CC (punkt 3.1), po ułożeniu użyć do czyszczenia szczotkę zamiast padu.

Pielęgnacja

W wyniku pielęgnacji na powierzchni utworzy się warstwa ochronna chroniąca wykładzinę, zmniejszająca przyczepność zabrudzeń i ułatwiająca codzienne czyszczenie. W wilgotnych pomieszczeniach nie zaleca się żadnego typu pielęgnacji.

W powierzchniach gładkich lub o drobnej strukturze do utworzenia warstwy ochronnej można wykorzystać twardą warstwę ochronną **Połysek CC-SG** (połykliwa warstwa) lub twardą warstwę ochronną **CC Secura** (jedwabnie matowa powierzchnia). Produkt naniesiemy w postaci regularnej cienkiej powłoki w dwóch warstwach, w obiektach o dużym natężeniu ruchu (domy towarowe, centra handlowe itp.) w trzech warstwach. Do nakładania użyć mopa ze specjalnym pokryciem lub płaski mop. Warstwy ochronne nakładać na krzyż. Pomiędzy poszczególnymi warstwami należy koniecznie pozostawić poprzednią warstwę do całkowitego wyschnięcia. Po położeniu ostatniej warstwy i po dokładnym wyschnięciu powierzchni (około 12 godzin, najlepiej w ciągu nocy) można chodzić po podłodze. W specjalnych pomieszczeniach, w których pracuje się np. ze środkami dezynfekcyjnymi (określone oddziały szpitalne, gabinety lekarskie itp.) do pielęgnacji należy użyć twardej warstwy ochronnej **CC Medica** lub poddać pielęgnacji specjalnym środkiem czyszczącym **CC-R 1000**. Pielęgnacja podłóg o właściwościach elektryczny lub podłóg podwójnych wymaga indywidualnego podejścia i porady. Dlatego w tych przypadkach prosimy pamiętać o naszych specjalnych zaleceniach lub zwrócić się z prośbą o informację do naszych doradców ds. technicznych.

Podłogi o szorstkiej strukturze powierzchni lub w obiektach, w których nie ma możliwości przeprowadzenia pielęgnacji twardą warstwą ochronną, odbywa się poprzez wytarcie środkiem czyszczącym **CC-R 1000** rozcieńczonym z wodą w stosunku 1:10. W celu zagęszczenia preparatu powstała warstwa ochronna musi zostać na koniec i następnie regularnie po bieżącym czyszczeniu wypolerowana jednotarczową maszyną rotacyjną ze szczotką polerującą.

Bieżące czyszczenie i pielęgnacja

Usuwanie kurzu:

Luźny kurz i zabrudzenia usunąć ścierając podłogę odpowiednim wilgotnym mopem.

Ręczne lub maszynowe czyszczenie na mokro:

Do usunięcia przylegających zabrudzeń używać preparatu do czyszczenia **CC-R 1000** rozcieńczonego w stosunku 1:200 z wodą i wycierać ręcznie płaskim mopem lub automatem czyszczącym. W pomieszczeniach, w których należy regularnie wykonywać czyszczenie dezynfekcyjne powierzchni, użyć środka dezynfekcyjnego **CC - koncentrat**. W celu odświeżenia połysku powierzchnie można wytrzeć preparatem **CC-połysek-3000PU** rozcieńczonym wodą w stosunku 1:200.

Renowacja i zagęszczenie warstwy ochronnej:

Regularna renowacja i zagęszczanie warstwy ochronnej mają na celu zachowanie odporności i ochrony wykładziny i wydłużenie odstępów pomiędzy poszczególnymi czyszczeniami podstawowymi. W tym wypadku istniejąca warstwę ochronną regularnie (np. raz w tygodniu) przepolerować jednotarczową maszyną rotacyjną z padem polerskim lub szczotką polerską. W przypadku pielęgnacji powierzchni zgodnie z punktem 3.1 jedną z Twardych warstw ochronnych CC, w razie potrzeby można wykonać renowację większej liczby uszkodzonych miejsc (np. wydeptanych ścieżek) metodą renowacji na sucho warstwy ochronnej. W szczególności w obiektach o dużym natężeniu ruchu krok ten mający na celu zachowanie właściwości materiału jest szczególnie ważny. Warunkiem renowacji na sucho jest również fachowo ułożona wykładzina bez pęcherzy i nierówności.

Międzystopniowe intensywne czyszczenie

Jeżeli przyklejonych zabrudzeń nie można usunąć w wyniku zwykłego czyszczenia, zaleca się wykonać międzystopniowe intensywne czyszczenie roztworem aktywnego preparatu czyszczącego **CC R 280** oraz wody w stężeniu dostosowanym do stopnia zabrudzenia powierzchni (np. od 1:50 do 1:100). Czyszczenie wykonywać szczotką lub automatem czyszczącym.

Czyszczenie podstawowe

W przypadku zużycia całej powierzchni lub naruszenia warstwy ochronnej należy wykonać czyszczenie podstawowe. W zależności od stopnia natężenia pomieszczenia i sposobu wykonywania czyszczenia zwykłego ten krok należy koniecznie wykonywać w obiektach co 6-12 miesięcy, pod warunkiem, że nie jest wykonywana regularna renowacja warstwy ochronnej. Stare warstwy ochronne, trudno schodzące zabrudzenia i pozostałe osady mające negatywny wpływ na estetykę powierzchni zostaną całkowicie usunięte w wyniku czyszczenia podstawowego.

W wykładzinach poddawanych pielęgnacji jedną z Twardych warstw ochronnych **CC** do czyszczenia podstawowego użyć Podstawowego preparatu czyszczącego **R CC** bez rozcieńczenia lub Podstawowego preparatu czyszczącego **Profi CC** rozcieńczonego wodą w stosunku maksymalnie 1: 5. Roztwór nanieść na podłogę i po około 15 - 20 minutach działania środka wyszorować intensywnie całą powierzchnię jednotarczową maszyną rotacyjną z zielonym padem. Rozpuszczone zabrudzenia dokładnie odkurzyć odkurzaczem na wodę i dokładnie zneutralizować całą powierzchnię czystą, w miarę możliwości ciepłą wodą aż do momentu usunięcia zabrudzenia resztek środka czyszczącego (woda później już się nie pieni!).

Po poddaniu wykładziny pielęgnacji środkiem czyszczącym **CC-R 1000**, należy zastosować do dokładnego czyszczenia preparat czyszczący **R CC** w stężeniu 1:5. Powierzchnię czyścić szczotką, z kolei czas pozostawiony na działanie środka powinien wynieść 10 – 15 minut.

Usuwanie skaz i plam pozostawionych przez gumowe obcasy

Uporczywe skazy i ślady po gumowych obcasach usunąć preparatem **CC-Elatex** przy pomocy szmatki lub delikatnego białego padu. Na koniec umyć miejsce czystą wodą. Ponieważ produkt ten rozpuszcza również warstwy ochronne, należy koniecznie wykonać renowację wyczyszczonego miejsca tym produktem do pielęgnacji, którym utworzono warstwę ochronną. Skazy należy w miarę możliwości usuwać natychmiast, ponieważ niektóre rodzaje skaz mogą po zesterzeniu się przemieszczać się i ich całkowite usunięcie jest potem bardzo trudne lub niemożliwe.

Pielęgnacja w obiektach specjalnych systemem ochrony CC PU

W pomieszczeniach z wymaganiami specjalnymi odnośnie obciążenia i odporności chemicznej warstwy ochronnej może być korzystniejsze zastosowanie alternatywnie w stosunku do poprzedniego opisanego systemu pielęgnacji przy pomocy warstwy ochronnej **CC-PU** i zwykłe czyszczenie środkiem czyszczącym **CC-PU**. W razie zainteresowania tą procedurą prosimy skontaktować się z naszym działem pomocy technicznej.

14.2. Czyszczenie i konserwacja środkami RZ

14.2.1. Czyszczenie i konserwacja wykładzin z/bez warstwy ochronnej PUR w obiektach

Czyszczenie po zakończeniu prac budowlanych

Nowo ułożone wykładziny muszą być przed użyciem poddane czyszczeniu po zakończeniu prac budowlanych. W trakcie tego czyszczenia usuwa się pozostałości zabrudzeń powstałe w wyniku produkcji oraz brud powstały podczas układania. W tym wypadku użyjemy środka **RZ 181 Elastic Wischpflege** (rozcieńczony wodą w stosunku 1:10, w zależności od stopnia zabrudzenia) / **UZIN Resilient Care** lub **RZ 150 Grundreiniger** (rozcieńczony z wodą w stosunku 1:100, w zależności od stopnia zabrudzenia) / **UZIN Basic Cleaner**.

Rozcieńczenie musi zostać dopasowane do stopnia zanieczyszczenia. Rozcieńczony roztwór naniesiemy na wykładzinę podłogową i po ok. 5 minutach działania wykładzinę wyszorujemy ręcznie lub maszyną jednotarczową przy użyciu białego/czerwonego padu. Powstały roztwór środka i rozpuszczonego brudu musimy całkowicie usunąć a następnie zneutralizować wykładzinę dwukrotnie czystą wodą.

Czyszczenie podstawowe

Z uwagi na obciążenie i związane z tym zabrudzenie należy w określonych odstępach czasu wykonać czyszczenie podstawowe. Stare warstwy ochronne (powłoka), silnie przylegający brud i inne resztki, które negatywnie wpływają na estetykę powierzchni podłogi usuniemy podczas czyszczenia podstawowego. W tym celu naniesiemy środek RZ 150 Grundreiniger / UZIN Basic Cleaner i to albo nierozcieńczony lub rozcieńczony wodą w stosunku do 1:10, zgodnie z podaną instrukcją. Pozostawimy, aby środek działał na 15 minut a następnie podłogę wyszorujemy maszyną jednotarczową z zielonym padem. W razie wystąpienia trudno usuwalnego brudu zastosujemy RZ 150 Grundreiniger nierozcieńczony / UZIN Basic Cleaner. Roztwór środka i rozpuszczonego brudu dokładnie odkurzymy odkurzaczem do odkurzania na mokro a następnie zneutralizujemy podłogę czystą wodą do momentu całkowitego usunięcia roztworu.

Ochrona długoterminowa

Przez dłuższy okres używania wykładziny i przy widocznym zdarciu (zużyciu), tzn. powstaniu miejsc szczególnie wytartych, wykładzinę należy posmarować warstwą odpornego dwuskładnikowego lakieru impregncyjnego **RZ 170 Turbo Protect**. Oba składniki zmieszamy razem zgodnie z instrukcją użycia i naniesiemy równomiernie na podłogę wałkiem do malowania o krótkim włosiu: Zmieszany **RZ 170 Turbo Protect** równomiernie nałożymy odpowiednim wałkiem do malowania. Do pomieszczeń mieszkalnych użyjemy wałka **RZ Turbo L** (5 mm, mikro włókna, szerokość 25 cm).

Do obiektów użyjemy wałka **RZ Turbo XL** (11 mm, Turborolle, szerokość 50 cm). Krawędzie pomalujemy wstępnie odpowiednim pędzlem, jednakże nie na szerokości większej aniżeli 2 cm. **RZ 170 Turbo Protect** nakładamy w miarę możliwości w kierunku układania wykładziny. W trakcie układania musimy unika gromadzenia się farby w miejscach połączeń poszczególnych pociągnięć pędzla. Przestrzegać informacji zawartych w karcie charakterystyki produktu i instrukcji użycia!

Bieżące regularne czyszczenie

Bieżące czyszczenie należy przeprowadzać regularnie w zależności od stopnia zabrudzenia. W jego trakcie z podłogi zostaje usunięty pył i zabrudzenia bez szkod i resztek. Ponadto tego rodzaju czyszczenie wydłuża żywotność wykładziny podłogowej. Dzięki skutecznie działającym składnikom pielęgnacyjnym są zabezpieczane wysokiej jakości wykładziny. Do regularnego czyszczenia na bieżąco zastosować środek **RZ 181 Elastic Wischpflege / UZIN Resilient Care** (sposób postępowania zgodnie z instrukcją obsługi).

Ostrzeżenie: zmiana używanego środka czyszczącego może mieć negatywny wpływ na efekt pielęgnacji.

Usuwanie szkod i plam oraz śladów po gumowych podszwach

Uporczywe plamy oraz smugi pozostawione po podszwach, których nie można usunąć w wyniku zwykłego czyszczenia, możemy usunąć środkiem **RZ 190 Boden Fleckenlöser**. Spryskamy środkiem białą szmatkę, która nie strzępi się i usuniemy nią szkod/smugi. Następnie wytrzymamy zwilżoną szmatką (czystą wodą). **RZ 190 Boden Fleckenlöser** możemy użyć na podłogi posmarowane środkiem **RZ 170 Turbo Protect** dopiero po jego całkowitym utwardzeniu, tzn. najprędzej w ciągu 7 dni.

14.2.2. Czyszczenie i konserwacja wykładzin z/bez warstwy ochronnej PUR w mieszkaniach

Czyszczenie po zakończeniu prac budowlanych

Nowo ułożona wykładzina musi być przed użyciem poddana czyszczeniu po zakończeniu prac budowlanych. W trakcie tego czyszczenia usuwa się pozostałości zabrudzeń powstałe w wyniku produkcji oraz brud powstały podczas układania. W tym wypadku użyjemy środka **RZ 181 Elastic Wischpflege** (rozcieńczony wodą w stosunku 1:10, w zależności od stopnia zabrudzenia) / **UZIN Resilient Care** lub **RZ 150 Grundreiniger** (rozcieńczony z wodą w stosunku 1:100, w zależności od stopnia zabrudzenia) / **UZIN Basic Cleaner**. Rozcieńczenie musi zostać dopasowane do stopnia zanieczyszczenia. Rozcieńczony roztwór naniesiemy na wykładzinę podłogową i po ok. 5 minutach działania wykładzinę wyszorujemy ręcznie lub maszyną jednotarczową przy użyciu białego/czerwonego padu. Powstały roztwór środka i rozpuszczonego brudu musimy całkowicie usunąć a następnie zneutralizować wykładzinę dwukrotnie czystą wodą.

Czyszczenie podstawowe

Z uwagi na obciążenie i związane z tym zabrudzenie należy w określonych odstępach czasu wykonać czyszczenie podstawowe. W zależności od stopnia zabrudzenia i sposobu regularnego czyszczenia na bieżąco tego rodzaju czyszczenie można wykonywać w obiektach co 12-18 miesięcy. Stare warstwy ochronne (powłoka), silnie przylegający brud i inne resztki, które negatywnie wpływają na estetykę powierzchni podłogi usuniemy podczas czyszczenia podstawowego. W tym celu naniesiemy środek **RZ 150 Grundreiniger** / **UZIN Basic Cleaner** i to albo nierozcieńczony lub rozcieńczony wodą w stosunku do 1:10, zgodnie z podaną instrukcją. Pozostawimy, aby środek działał na 15 minut a następnie podłogę wyszorujemy ręcznie szczotką lub maszyną jednotarczową (no. Wolff Rumba lub Tango) **RZ Bodenprofi** z niebieskim/zielonym padem. W razie wystąpienia trudno usuwalnego brudu zastosujemy **RZ 150 Grundreiniger** / **UZIN Basic Cleaner** nierozcieńczony. Roztwór środka i rozpuszczonego brudu dokładnie odkurzymy odkurzaczem do odkurzania na mokro a następnie zneutralizujemy podłogę czystą wodą do momentu całkowitego usunięcia roztworu. W kolejnym kroku należy ponownie wykonać podstawową pielęgnację (zob. punkt Pierwsza pielęgnacja/pielęgnacja podstawowa).

Ochrona długoterminowa

Po każdym czyszczeniu wykonywanym po zakończeniu prac budowlanych lub czyszczeniu podstawowym należy bezpośrednio wykonać pierwszą pielęgnację/pielęgnację podstawową jeszcze zanim będzie można wejść na podłogę. Dzięki pierwszej pielęgnacji zmniejszymy przyczepność brudu, chronimy wykładzinę i jednocześnie ułatwiamy standardowe czyszczenie.

W wykładzinach gładkich lub o drobnej strukturze do pierwszej/standardowej pielęgnacji używamy **RZ 161** / **RZ 162**/ **RZ 163 Elastic Siegel** glänzend/seidenglänzend/matt, (połysk, półpołysk, mat). Do nanoszenia używamy mop z delikatnych włókien RZ Feinfaser-Mopp. Środek układamy nierozcieńczony w dwóch warstwach, z tym, że drugą warstwę kładziemy na krzyż na warstwę położoną jako pierwszą.

Bieżące regularne czyszczenie

Bieżące czyszczenie należy przeprowadzać regularnie w zależności od stopnia zabrudzenia. W jego trakcie z podłogi zostaje usunięty pył i zabrudzenia bez skaz i resztek. Ponadto tego rodzaju czyszczenie wydłuża żywotność wykładziny podłogowej. Dzięki skutecznie działającym składnikom pielęgnacyjnym są zabezpieczane wysokiej jakości wykładziny, natomiast w przypadku, gdy poddano je również pierwszej pielęgnacji, wtedy trwałość pierwszej pielęgnacji w znacznym stopniu wydłuży się. Do bieżącego czyszczenia wykładzin podłogowych posiadających wykończenie powierzchni środkiem **RZ 161/162 Elastic Siegel** glänzend/seidenglänzend użyj wyłącznie środka **RZ 181 Elastic Wischpflege**. (Sposób postępowania zgodnie instrukcją użycia, aplikacji używamy mop z delikatnym włóknem). Następnie nie wycieramy, pozostawiamy resztki wilgoci do wyschnięcia.

Ostrzeżenie: zmiana używanego środka czyszczącego może mieć negatywny wpływ na efekt pielęgnacji.

Kolejna pielęgnacja/renowacja warstwy ochronnej

W celu odświeżenia połysku i usunięcia codziennego brudu lub w celu usunięcia śladów stosowania używamy nierozcieńczony **RZ 165 Bodensanierer**. Przestrzegać dozowania dokładnie z instrukcją użytkowania. Zachować dokładne dozowanie. Nie przekraczać przepisanej ilości! RZ Bodensanierer możemy rozpościerać w prosty sposób przy pomocy uchwytu zatraskowego i mopa z drobnym włosiem, podobnie jak maszyną jednotarczową z białym padem.

Ostrzeżenie: Można go stosować jedynie po indywidualnej konsultacji i zaleceniu. Przestrzegać zaleceń producenta. Z reguły można użyć na wykładziny powlekane (zabezpieczone) środkiem **RZ 161 Elastic Siegel glänzend**.

Sposób postępowania: Podłogę spryskamy nierozcieńczonym środkiem **RZ 165 Bodensanierer** i wetrzemy/wypolerujemy jednotarczową maszyną polerską z białym padem. W prosty i najlepszy sposób wyczyści, wypielęgnuje i poprawi uszkodzone miejsca w powłoce ochronnej. Nadaje się do renowacji i ożywienia (regeneracji) wszystkich wykładzin elastycznych.

Usuwanie skaz i plam oraz śladów po gumowych podszewkach

Plamy o dużej odporności oraz smugi pozostawione po podszewkach, których nie można usunąć w wyniku zwykłego czyszczenia, możemy usunąć środkiem **RZ 190 Boden Fleckenlöser** stosując szmatkę lub białym/zielonym padem.

Uwaga: ten środek usuwa także powłokę ochronną. Plamy należy usuwać miarę możliwości natychmiast po ich powstaniu, ponieważ niektóre rodzaje plam wraz z upływem czasu „wżeraj” się w wykładzinę i później jest bardzo trudne całkowite ich usunięcie z wykładziny. Po usunięciu plam powinno nastąpić oczywiście czyszczenie standardowe.

14.3. Czyszczenie i konserwacja środkami LAKMA ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o.

14.3.1. Czyszczenie i konserwacja wykładzin z/bez warstwy ochronnej PUR w mieszkaniach

Bieżące regularne czyszczenie

SIDOLUX UNiVersal SODA POWER - uniwersalny środek do mycia. Z łatwością usuwa brud i zanieczyszczenia. Pozostawia świeży i długotrwały zapach.

SIDOLUX EXPERT - specjalny środek myjący na podłogi z PCV, podłogi winylowe, zawiera naturalne woski i silikon. Nie pozostawia smug.

Czyszczenie podstawowe

CLEANLUX - środek do dokładnego sprzątania, zmywacz do podłóg starych warstw połysku.

Sposób użycia: na powierzchnię przeznaczoną do czyszczenia nanieść roztwór w zależności od stopnia zabrudzenia od 1:3 do 1: 5 i pozostawić do działania na okres 10-15 minut, zapobiec wyschnięciu, usunąć rozpuszczony brud najlepiej odkurzaczem na wodę. Następnie wyczyścić powierzchnię czystą wodą.

Ochrona długoterminowa

SIDOLUX EXPERT - połysk ochronny do podłóg z PCV, podłóg winylowych - skutecznie chroni powierzchnię przed uszkodzeniem i przed ponownym zabrudzeniem, poprzez zastosowanie środka powstaje połysk bez konieczności polerowania.

Sposób użycia: na czystą, pozbawioną tłuszczu powierzchnię nanieść równomiernie preparat przy pomocy szmatki lub mopa. Kolejną warstwę nanieś dopiero po całkowitym wyschnięciu poprzedniej warstwy.

14.3.2. Czyszczenie i konserwacja wykładzin z/bez warstwy ochronnej PUR o dużym natężeniu ruchu (obiekty)

Bieżące regularne czyszczenie

PROFIMAX DAILY CLEAN na podłogi z PCV, podłogi winylowe - specjalny środek myjący przeznaczony do codziennego użytku. Skutecznie usuwa wszelki brud i pozostawia świeży i długotrwały zapach.

PROFIMAX FLORMATIK WAX - środek antypoślizgowy do ręcznego i maszynowego mycia podłóg z zawartością wosku. Jest bardzo wydajny, nie pozostawia smug. Spełnia warunki antypoślizgowości zgodnie z normą ČSN EN 14041.

Czyszczenie podstawowe

PROFIMAX STRIPPER - środek czyszczący do usuwania polimerów i trudnych do usunięcia zabrudzeń z podłóg wodoodpornych.

Sposób użycia: na powierzchnię przeznaczoną do czyszczenia nanieść roztwór w zależności od stopnia zabrudzenia od 1:5 do 1: 15 i pozostawić do działania na okres 10-15 minut, zapobiec wyschnięciu, wyszorować, usunąć rozpuszczony brud najlepiej odkurzaczem na wodę. Dwukrotnie opłukać powierzchnię wodą i wysuszyć.

PROFIMAX SBN 01, to środek czyszczący do usuwania warstw polimerowych „NA SUCHO”, umożliwia szybkie usunięcie starych warstw ochronnych z podłóg, na które nie działa dobrze długotrwały kontakt z wodą (FatraClick).

Sposób użycia: czyszczoną powierzchnię spryskać preparatem i wykonać czyszczenie ręcznie lub maszynowo. Rozpuszczony brud natychmiast usunąć za pomocą mopa lub odkurzaczem na wodę.

Ochrona długoterminowa

PROFIMAX AKRYLAN - polimerowy środek dyspersyjny dla profesjonalnej pielęgnacji o podłogi PCV, podłogi winylowe. Nadaje powierzchniom długo trwający połysk i tworzy jednocześnie warstwę chroniącą przed zabrudzeniem.

Sposób użycia: na powierzchnię oczyszczoną preparatem STRIPPER lub SBN 01 nałożyć mopem równomiernie 2 - 3 warstwy preparatu. Każdą kolejną warstwę nanieść po całkowitym wyschnięciu poprzedniej warstwy.

14.4. Wykaz zalecanych preparatów firmy LAKMA ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o. do czyszczenia i konserwacji wykładzin podłogowych LINO Fatrapodlahovin LINO Fatra

	Běžné pravidelné čištění	Czyszczenie podstawowe	Ochrona długoterminowa
„Wykładziny podłogowe z / bez warstwy ochronnej PU małe natężenie ruchu (mieszkania)”	“SIDOLUX UNIVERSAL SODA POWER SIDOLUX EXPERT do mycia podłóg PVC, podłóg winylowych”	CLEANLUX - środek do dokładnego sprzątania, zmywacz starych warstw ochronnych połysku.	SIDOLUX EXPERT połysk ochronny do podłóg z PCV, podłóg winylowych
„Wykładziny podłogowe z / bez warstwy ochronnej PU duże natężenie ruchu (obiekty)”	PROFIMAX DAILY CLEAN do mycia podłóg z PCV, podłóg winylowych PROFIMAX FLORMATIK WAX”	“PROFIMAX STRIPPER środek czyszczący do usuwania polimerów i trudnych do usunięcia zabrudzeń PROFIMAX SBN 01 środek czyszczący do usuwania warstw polimerowych “” NA SUCHO “””	PROFIMAX AKRYLAN polimerowy środek dyspersyjny

14.5. Wykaz zalecanych preparatów CC-Dr.Schutz do czyszczenia i pielęgnacji pokryw podłogowych LINO Fatra

	Czyszczenie po ułożeniu	Pielęgnacja / Pierwsza pielęgnacja	Codzienne czyszczenie na mokro	Zwykłe czyszczenie na mokro + dezynfekcja powierzchni	Międzystopniowe intensywne czyszczenie bez naruszenia powłok zabezpieczających	Czyszczenie podstawowe
 Pokrycia podłogowe z warstwą ochronną PUR Novoflor Standard Novoflor Extra Dual Moduł	Środek czyszczący CC-PU	warstwa ochronna CC-PU matowa ⁵⁾ (proaktywna długoterminowa ochrona/renowacja produkcyjnego wykończenia powierzchni PUR)	Środek czyszczący CC-PU	Środek dezynfekcyjny CC ¹⁾	Środek czyszczący CC-PU	Podstawowy preparat czyszczący R CC
Pokrycia podłogowe bez warstwy PUR NFE Amos Domo Fatraflor Standard Prakтік	Podstawowy preparat czyszczący CC R	Połysk twarda warstwa ochronna CC-SG ⁴⁾ Twarda warstwa ochronna CC-Secura ⁴⁾ Twarda warstwa ochronna CC-Objekt Mat ⁴⁾	Środek czyszczący CC-R 1000	Środek dezynfekcyjny CC ¹⁾	Aktywny preparat czyszczący CC R 280	CC-Profi-podstawowy środek czyszczący
Przewodzące ładunki elektrostatyczne wykładziny elektrycznie rozproszone: Elektrostatik Dynamik NFE STATIK SD	Podstawowy preparat czyszczący CC R	CC-połysk-3000PU Środek czyszczący CC-R 1000 Twarda warstwa ochronna CC-Secura ²⁾⁴⁾ Warstwa ochronna CC-PU + CC Conduct Plus - dodatek	Środek czyszczący CC-R 1000	Środek dezynfekcyjny CC ¹⁾	Aktywny preparat czyszczący CC R 280	Profi-podstawowy CC środek czyszczący 3) CC- podstawowy środek czyszczący R

- 1) Przetestowany według dyrektyw karty DGHM i DVG.
- 2) Jedynie w wyjątkowych sytuacjach. Powłoka malarska dyspersji polimerowej CC w maksymalnie dwóch cienkich warstwach. Najpierw poddać pielęgnacji próbnie fragment powierzchni i zmierzyć dostateczną przewodność.
- 3) Jeżeli powierzchnię poddano pielęgnacji Twardą warstwą ochronną CC, do czyszczenia podstawowego użyć środka do czyszczenia podstawowego CC-Profi.
- 4) W pomieszczeniach o zwiększonych wymaganiach odnośnie odporności na środki dezynfekcyjne należy użyć do pielęgnacji twardą ochronę CC-Medica ew. matową warstwę ochronną CC-PU. Pamiętaj również o ostrzeżeniach i zaleceniach zawartych w naszej ulotce informacyjnej. W razie niejasności prosimy skontaktować się z działem doradztwa technicznego
- 5) W celu długoterminowej aktywnej ochrony i naprawy wykończenia powierzchni PU po określonym okresie używania. Najpierw należy wykonać dokładnie podstawowe czyszczenie zielonym padem.

14.6. Wykaz zalecanych preparatów RZ do czyszczenia i pielęgnacji wykładzin podłogowych LINO Fatra

	Po zakończeniu prac budowlanych	Czyszczenie podstawowe	Ochrona długoterminowa	Bieżące regularne czyszczenie	Renowacja warstwy ochronnej	Usuwanie szkod i plam
Wykładziny podłogowe z/bez warstwy ochronnej PU niewielkie natężenie ruchu (pomieszczenia mieszkalne)	RZ 181 RZ 150 UZIN Resilient Care UZIN Basic Cleaner	RZ 150 UZIN Basic Cleaner	RZ 161 lesk RZ 162 pololesk RZ 163 mat UZIN Resilient Sealer	RZ 181 UZIN Resilient Care	RZ 165	RZ 190
Wykładziny podłogowe z/bez warstwy ochronnej PU duże natężenie ruchu (obiekty)	RZ 181 RZ 150 UZIN Resilient Care UZIN Basic Cleaner	RZ 150 UZIN Basic Cleaner	RZ 170 mat	RZ 181 UZIN Resilient Care	-----	RZ 190
Wykładziny podłogowe antystatyczne przewodzące prąd	RZ 181 UZIN Resilient Care	RZ 150 UZIN Basic Cleaner	-----	RZ 181 UZIN Resilient Care	-----	RZ 190

CZYSZCZENIE I KONSERWACJA

Czyszczenie: Wyczyścić podłogę metodą na sucho. Usunąć brud odkurzaczem lub miotłą. W przypadku zwykłego zabrudzenia należy rozcieńczyć Bona Clean R50 w stosunku 50 ml na 10 litrów wody. Wyczyścić podłogę mopem. W przypadku mocno zabrudzonych powierzchni należy rozcieńczyć Bona Clean R50 w stosunku 250 ml na 10 litrów wody. Wyczyścić podłogę mopem. Jeżeli preparat zostanie rozcieńczony w większym stosunku aniżeli 150 ml na 10 l wody, wtedy należy koniecznie zneutralizować powierzchnię czystą wodą i pozostawić do wyschnięcia. Bona Clean R50 nadaje się również do użycia w maszynach czyszczących typu Bona Power Scrubber.

Sposób konserwacji: W przypadku zwykłego zabrudzenia należy rozcieńczyć Bona Clean R60 w stosunku 50 ml na 10 litrów wody. Wyrzeć podłogę mopem. W przypadku mocno zabrudzonych powierzchni należy rozcieńczyć Bona Clean R60 w stosunku 250 ml na 10 litrów wody. Wyczyścić podłogę mopem. Następnie pozostawić powierzchnię do wyschnięcia. Podłoga jest wyczyszczona i zabezpieczona.

OCZYSZCZANIE GŁĘBOKIE

Wyczyścić podłogę metodą na sucho. Usunąć brud odkurzaczem lub miotłą. Preparat Bona Remove R rozcieńczyć wodą w zależności od stopnia zabrudzenia (od 1:1 do 1:5). Przygotowany w ten sposób roztwór rozetrzeć mopem po całej powierzchni pokrycia podłogowego i pozostawić na ok 20 minut. Bona PowerRemove R powinno się używać jedynie w przypadku, gdy czyszczenie za pomocą Bona Remove R jest niewystarczające. Natrzeć powierzchnię maszyną Bona FlexiSand 1.9 i czerwonym lub zielonym padem. Następnie wyczyścić maszyną czyszczącą Bona Power Scrubber. Użyć czerwonych szczotek.

Zneutralizować wodą. Jak tylko powierzchnia będzie sucha można użyć do pielęgnacji powierzchni Bona Shield R.

OCHRONA POWIERZCHNI

Czyszczenie: Wyczyścić podłogę metodą na sucho. Odkurzyć luźny brud odkurzaczem. W nowo położonych lub lekko zabrudzonych wykładzinach elastycznych wyczyścić podłogę mopem z Bona Clean R50. Po wyschnięciu nałożyć mopem warstwę ochronną Bona Shield R. W przypadku większego zabrudzenia starszych podłóg zastosoować rozcieńczony Bona Remove R za pomocą mopa (rozcieńczyć wodą odpowiednio do stopnia zabrudzenia 1:1 – 1:5). Pozostawić, aby umożliwić reakcję przez ok 20 min. Zwilżyć powierzchnię środkiem Bona FlexiSand 1.9 i wyczyścić czerwonym padem przy użyciu maszyny do czyszczenia Bona Power Scrubber z czerwonymi szczotkami. Odkurzyć brudną ciecz za pomocą maszyny czyszczącej i zneutralizować powierzchnię czystą wodą używając do tego białych szczotek.

Ochrona powierzchni: Po wyschnięciu nałożyć mopem warstwę ochronną Bona Shield R (1-2 warstwy). Pozostawić do wyschnięcia na 1-2 godziny w typie matowym i z połyskiem.

PONOWNE MALOWANIE – RENOWACJA

Czyszczenie: Wyczyścić podłogę metodą na sucho. Odkurzyć luźny brud odkurzaczem. Naprawić uszkodzone miejsca w podłodze. Zastosować rozcieńczony Bona PowerRemove R za pomocą mopa (rozcieńczyć wodą w zależności od stopnia zabrudzenia 1:1-1.5). Pozostawić, aby umożliwić reakcję przez ok 20 min. Moką powierzchnię oszlifować Bona FlexiSand 1.9 zabiierakiem Bona Quattro oraz diamentowym materiałem ściernym Bona. Usunąć brudną ciecz maszyną czyszczącą. Zneutralizować powierzchnię czystą wodą za pomocą Bona Power Scrubber. Pozostawić podłogę w celu całkowitego wyschnięcia. Ponowne malowanie: Nałożyć wałkiem 2-składnikową poliuretanową powłokę malarską Bona Pure lub w połączeniu z kolorową farbą Bona Pure Colour. Pozostawić do wyschnięcia na co najmniej 24 godziny.

Ochrona powierzchni bez zastosowania większej ilości wody – czyszczenie tylko mopem.

14.8. Czyszczenie i konserwacja wykładzin o określonych właściwościach elektrycznych

UWAGA! Do podłóg o określonych właściwościach elektrycznych zabrania się używania emulsji pielęgnacyjnych i nabyłszających uniemożliwiających odprowadzanie ładunku napięcia elektrostatycznego.

14.8.1. Renowacja i konserwacja - środki CC-Dr. Schutz

W przypadku dużego zużycia lub konieczności renowacji powierzchni wykładziny o określonych właściwościach elektrycznych można użyć środka **CC-Dr.Schutz Conduct Plus-dodatek**, spełnia on w połączeniu z warstwą ochronną (ekstra matową, matową i połyskliwą) między innymi wymagania normy EN 61340-5-1 i 61340-4-1. Zaleca się stosowanie jedynie przez firmy specjalistyczne i jedynie w połączeniu z warstwą ochronną CC-PU.

Czyszczenie po ułożeniu / czyszczenie podstawowe

Przed zastosowaniem powłoki przewodzącej warstwa ochronna **CC-PU + CC-Conduct Plus-dodatek** powierzchnia wykładziny musi zostać dokładnie poddana czyszczeniu podstawowemu, aby w nowych wykładzinach zostały usunięte wszystkie resztki zabrudzeń produkcyjnych i montażowych, ew. z nowych wykładzin muszą zostać usunięte wszystkie rozpuszczalne chemicznie farby ochronne. W przypadku starszych wykładzin wykonując czyszczenie podstawowe należy usunąć wszystkie resztki starych powłok ochronnych, resztki używanych środków dezynfekcyjnych i wszelkie zabrudzenia.

W tym celu należy użyć podstawowego preparatu do czyszczenia **R CC** w rozcieńżonym wodą standardowo w stosunku 1:5.

Uwaga: Stężenie należy dostosować do konkretnej sytuacji, odporności starych powłok i ilości zabrudzenia. Roztwór czyszczący nanieść równomiernie na podłogę i po około 10-15 minutach działania środka wyszorować całą powierzchnię jednotarczową maszyną rotacyjną **CC-SRP** z zielonym padem lub ze szczotką (tylko w powierzchniach wyraźnej strukturze). Rozpuszczone zabrudzenia odkurzyć odkurzaczem na wodę i dokładnie zneutralizować całą powierzchnię, w miarę możliwości ciepłą i czystą wodą aż do momentu usunięcia wszystkich resztek środka czyszczącego po właściwej neutralizacji woda podczas wycierania już się nie pieni!). W celu usunięcia starszych resztek powłok ochronnych z wykładzin odpornych na środki zasadowe, w celu przeprowadzenia czyszczenia podstawowego można użyć produktu podstawowy środek czyszczący **CC-Profi**. Jeżeli po czyszczeniu podstawowym nie zostaną użyte powłoki przewodzące warstwa ochronna **CC-PU + CC-Conduct Plus-dodatek** zastosować do czyszczenia jednotarczowym urządzeniem czerwony pad!

Przewodząca farba warstwa ochronna CC-PU + CC Conduct Plus - dodatek

W celu ochrony powierzchni, ułatwienia codziennego standardowego czyszczenia i wydłużenia okresu żywotności wykładziny po wykonaniu czyszczenia następuje nałożenie powłoki ochronnej **CC-PU-warstwa ochronna + dodatek CC-Conduct Plus**. Ten polimerowo-poliuretanowy środek o długotrwałym działaniu cechuje szczególna odporność i dobrze znosi działanie środków chemicznych.

Pierwsza pielęgnacja: Mieszaninę warstwy ochronnej **CC-PU, dodatku CC-Conduct Plus** i utwardzacza przygotować dokładnie według zaleceń zawartych w kartach charakterystyki poszczególnych produktów. Na dokładnie wyczyszczonej w wyniku czyszczenia podstawowego powierzchnię wykładziny (zob. rozdział 2 Czyszczenie po ułożeniu / Czyszczenie podstawowe) nałożyć mieszaninę intensywnie raz lub dwa razy przy użyciu wałka CC Aquatop 10 mm. Czas schnięcia pomiędzy kładzionymi warstwami powinien wynieść 2 godziny, lecz wszystkie warstwy należy kłaść jeszcze tego samego dnia.

Renowacja / regeneracja:

W zależności od częstotliwości i panujących warunków należy warstwę ochronną regularnie kontrolować pod kątem zużycia i w razie potrzeby odnowić ją. Mieszaninę warstwy ochronnej **CC-PU, dodatku CC-Conduct Plus i utwardzacza** przygotować dokładnie według zaleceń zawartych w kartach charakterystyki poszczególnych produktów. Na dokładnie wyczyszczonej w wyniku czyszczenia podstawowego wcześniejszą warstwę (zob. rozdział 2 Czyszczenie po ułożeniu / Czyszczenie podstawowe) nałożyć mieszaninę intensywnie raz lub dwa razy przy użyciu

wałka CC Aquatop 10 mm. Czas schnięcia pomiędzy kładzionymi warstwami powinien wynieść 2 godziny, lecz wszystkie warstwy należy kłaść jeszcze tego samego dnia.

Ostrzeżenie: W trakcie naprawy jeszcze przed użyciem nowych powłok należy po czyszczeniu podstawowym wykonać przeszlifowanie na sucho (zmatowienie) wcześniejszej powłoki maszyną jednotarczową **CC-SRP 2+S** z podłożonym padem naprawczym CC-PU, w celu osiągnięcia jednolitych przejść i osiągnięcia optymalnej przyczepności nowej powłoki na poprzedniej powłoce. Wykładziny poddane świeżo pielęgnacji można ostrożnie używać po 24 godzinach po zakończeniu ostatniej warstwy. Odporność końcowa systemu ochrony nastąpi po ok. 7 dniach.

Zwykłe czyszczenie i pielęgnacja produktem środkiem czyszczącym CC-PU

Usuwanie kurzu:

Wszelki luźny pył i zabrudzenia wyczyścić odpowiednim wilgotnym mopem.

Ręczne lub maszynowe czyszczenie na mokro:

W celu usunięcia przylegających zabrudzeń użyć środka czyszczącego CC-PU rozcieńczonego wodą w stosunku 1:200, natomiast powierzchnię wytrzeć odpowiednim mopem (np. CC-Quick-Step) lub automatem czyszczącym.

Ostrzeżenie: W celu długoterminowego zachowania właściwości przewodzenia całego systemu należy koniecznie dla bieżącego codziennego czyszczenia używać środka CC-PU. Krok ten objęty jest gwarancją!

Międzystopniowe intensywne czyszczenie:

Jeżeli uporczywych zabrudzeń nie można usunąć w wyniku zwykłego czyszczenia, zaleca się wykonać międzystopniowe czyszczenie roztworem środka czyszczącego CC-PU oraz wody w stężeniu dostosowanym do stopnia zabrudzenia powierzchni (np. od 1:50 do 1:100). Czyszczenie wykonywać szczotką, automatem czyszczącym lub metodą sprayu jednotarczową maszyną CC-SRP z czerwonym padem.

Usuwanie skaz i plam pozostawionych przez gumowe obcasy

Uporczywe skazy i ślady po gumowych obcasach usunąć nierozcieńczonym środkiem czyszczącym CC-PU przy pomocy szmatki lub delikatnego białego padu. Na koniec umyć miejsce czystą wodą. Skazy należy w miarę możliwości usuwać natychmiast, ponieważ niektóre typy skaz po zesterzeniu się wnikają w głąb powierzchni i ich całkowite usunięcie jest potem bardzo trudne lub niemożliwe.

Ważne ostrzeżenie

W trakcie układania niektórych typów wykładzin elastycznych bez przyklejania podczas podstawowego czyszczenia należy unikać zwiększenia wilgoci, wody stojącej i małych „kałuż”, ponieważ woda przenikałaby pomiędzy poszczególnymi elementami do posadzki. Ten krok obowiązuje wykładziny pasowane na styk (bez spawania), na podłogi wrażliwe na wilgoć lub na podłogi podwójne. W takich przypadkach prosimy skontaktować się z działem doradztwa technicznego.

Przed przystąpieniem do pracy należy przestrzegać wszystkich zaleceń zawartych w kartach technicznych poszczególnych produktów oraz zaleceń podanych w ulotce „Ważne ostrzeżenia odnośnie aplikacji przewodzących warstw PU.”

14.9. Stosowanie środków dezynfekcyjnych i dezynfekcja powierzchni

W pomieszczeniach, w których są używane środki dezynfekcyjne lub jest wykonywana dezynfekcja powierzchni bardzo ważną sprawą jest przestrzeganie instrukcji odnośnie sposobu używania podanej przez producenta wyrobu, przede wszystkim zalecane stężenie środka dezynfekcyjnego, zalecenia i sposoby używania

Ze względu na dużą liczbę dystrybutorów oraz produktów w branży środków dezynfekcyjnych, firma Fatra a.s. nie ma możliwości wypróbowania wszystkich preparatów pod kątem działania na powierzchnię PCV wykładzin podłogowych.

Ogólnie rzecz biorąc do dezynfekcji można zalecić stosowanie jedynie takich produktów, przy których producent podaje przeznaczenie do dezynfekcji powierzchni PCV wykładzin podłogowych. Użycie nieodpowiednich środków dezynfekcyjnych może spowodować niepożądane naruszenie właściwości mechaniczno-fizycznych (zabarwienie, zmiękczenie lub zniszczenie powierzchni) wykładzin.

Ponieważ większość środków dezynfekcyjnych tworzy na powierzchni wykładziny podłogowej powłokę ochronną, pod wpływem zabrudzenia może dojść do „zakonserwowania” zabrudzeń pomiędzy poszczególnymi warstwami środków dezynfekcyjnych. Dlatego co najmniej 1x na 3 - 6 miesięcy zalecamy wykonać czyszczenie podstawowe (zob. rozdz. 14.1. lub 14.2.), które całkowicie usunie stare warstwy środków dezynfekcyjnych, uporczywe zabrudzenia i inne nawarstwienia.

15. ODPORNOŚĆ NA DZIAŁANIE ŚRODKÓW CHEMICZNYCH

Wykładzina winylowa wykazuje ponadprzeciętną odporność na działanie słabych kwasów i rozcieńczonych kwasów, zasad, mydeł i rozpuszczalników. Olej lub stężone kwasy nie mają szkodliwego wpływu, pod warunkiem, że odpowiednie zabrudzenie tymi środkami zostanie natychmiast opłukane. Ketony, rozpuszczalniki chlorowane, aceton i podobnego typu rozpuszczalniki nie mogą zetknąć się z wykładziną. Jeśli będzie to miało miejsce szkodę można zminimalizować w wyniku natychmiastowego opłukania, z tym, że większość tych odczynników musi mieć czas na odparzenie się, zanim ponownie nastąpi obciążanie powierzchni wykładziny. Wykładziny winylowe nadają się do użycia w większości pomieszczeń, w których są używane środki chemiczne, i w których istnieje i niebezpieczeństwo przypadkowego rozlania. Lecz niektóre spośród środków chemicznych zawierają barwniki o silnym działaniu, które nawet po krótkim kontakcie utworzą na podłodze plamy. W miejscach, w których są używane tego typu środki chemiczne, zalecamy używanie winyli w ciemnym kolorze w celu zminimalizowania powstawania plam.

Produkty z gumy (przeważnie ciemna i kolorowa guma – kółka gumowe, ochroniacze aparatów, podeszwy obuwia itd.) przy długotrwałym kontakcie z wykładziną powodują trwałą zmianę warstwy wierzchniej przejawiającą się żółknięciem, zbrązowieniem lub szernieniem wykładziny w miejscu kontaktu z gumowym produktem. Palące się i tłące przedmioty pozostawiają na powierzchni nieusuwalne plamy.

W poniższych tabelach podano przegląd ogólnej odporności chemicznej wykładzin podłogowych (opis metody testu zob. uwaga).

15.1. Substancje organiczne

TYP SUBSTANCJI CHEMICZNEJ	SKUTEK	ŚRODEK
Aldehydy Estry Węglowodory halogenowe Ketony	Wykładzina zostaje zaatakowana po kilku minutach.	Natychmiast wytrzeć.
Alkohole Etery Glikole Węglowodory (aromatyczne i alifatyczne) Nafta Olej jadalny	Po kilku dniach nastąpi zanik plastyfikatorów czemu towarzyszy kurczenie się i kruszenie materiału.	Natychmiast wytrzeć.

15.2. Roztwory wodne

TYP SUBSTANCJI CHEMICZNEJ	SKUTEK	ŚRODEK
Słabe kwasy i zasady	Brak efektu.	
Mocne zasady	Zniszczą połysk i mogą spowodować odbarwienie niektórych odcieni.	Rozcieńczyć i usunąć.
Mocne kwasy	Długi kontakt może spowodować odbarwienia.	Natychmiast rozcieńczyć i usunąć.
Barwniki (wskazujące)	Kontakt może spowodować odbarwienia.	Natychmiast rozcieńczyć i usunąć.

Uwaga: Odporność na środki chemiczne jest testowana w momencie kontaktu ze środkami chemicznymi przez okres 24 godzin w temperaturze pokojowej 21 oC, potem następuje opłukanie zimną wodą. Niektóre plamy można usunąć ścierając je nylonową kostką.

16. WIELOWARSTWOWE WYKŁADZINY ŚCIENNE Z PCV

16.1. Dane o produktach

Wielowarstwowe wykładziny ścienna PCV składają się z warstwy użytkowej i warstwy podkładowej. Te okładziny ścian są produkowane w brytach o szerokości 1500 mm. Są wyposażone w warstwę ochronną zapewniającą łatwe czyszczenie, zmniejsza koszty konserwacji i gwarantuje odporność przed mikroorganizmami. Konkretnie parametry techniczne podano w odpowiednich PND oraz kartach katalogowych.

16.2. Przygotowanie podłoża

Z reguły podłoża do kładzenia wykładzin ściennych muszą spełniać podobne wymagania, co warunki układania wykładzin podłogowych (zob. pkt 3). Podłoże do układania musi być równe, gładkie, bez pęknięć i pyłu, dostatecznie wytrzymałe, czyste i suche. Należy usunąć tłuste plamy i inne zabrudzenia. Ściany pomalowane farbami olejnymi należy zeszlifować. Nierówności, pęknięcia, złącza konstrukcyjne i różnicę poziomów należy naprawić lub wyrównać.

Wilgoć resztkowa podłoża odpowiedniego do ułożenia wykładzin ściennych nie może przekroczyć 2,1 % CM dla podłoża cementowych i 0,5 % CM dla podłoża gipsowych.

Wykładzin ściennych nie można przyklejać w pomieszczeniach, które nie są dostatecznie zabezpieczone izolacją przed wilgocią.

16.3. Przygotowanie wykładziny

Po przeprowadzeniu kontroli dostawy (zobacz. rozdział 6) najpierw rozwinie wykładzinę i skontrolujemy wzrokowo jakość wyglądu i wykonania. Wykładziny ściennej posiadającej widoczne wady nie wolno układać (przyklejać) i należy ją reklamować u dostawcy. Przed położeniem należy rozłożoną wykładzinę pozostawić na 48 godzin w pomieszczeniu, w którym będzie wykonywana instalacja. W trakcie tego czasu nastąpi stabilizacja rozmiarów i wyrównanie lekkiego pofałdowania. Temperatura pomieszczenia w trakcie układania wykładziny nie może spaść poniżej +18 °C.

16.4. Instalacja

Bryty wykładziny ściennej przytniemy do wymaganego rozmiaru z nadmiarem na długość wynoszącym 5–10 cm. W razie podłoża o zwiększonej chłonności lub otwartej strukturze, zalecamy zastosować przed naniesieniem kleju odpowiedni środek gruntujący.

Wykładziny ściene układają się podobnie jak wykładziny podłogowe przyklejając je klejem dyspersyjnym na całej powierzchni i należy przestrzegać podstawowych zasad tego sposobu przyklejania (zob. punkt 7.4.).

Układanie wykładzin ściennych posiada swoje charakterystyczne właściwości i zawsze należy przestrzegać instrukcji producenta zalecanego kleju z uwzględnieniem zastosowanej ilości i czasu na wentylację.

Klej najlepiej nanosić wałkiem (nie może być piankowy). W razie nanoszenia ząbkowaną szpachlą grozi niebezpieczeństwo, że na ścianie pozostaną widoczne ślady po zębach szpachli.

W trakcie przyklejania wykładziny ważną czynnością jest wypchnięcie powietrza w wyniku mocnego dociśnięcia za pomocą płyty z zaokrąglonymi krawędziami lub wałkiem ręcznym. Najlepiej pracować z góry na dół i od środka na boki brytów.

Maksymalna odległość pomiędzy brzegami (bez zachodzenia na siebie) przy łączeniu kolejnego brytu wykładziny nie może przekroczyć 1 mm.

Przy układaniu wykładziny ściennej w narożnikach zewnętrznych i wewnętrznych wykładzinę można lekko ogrzać opalarką w celu lepszej odkształcalności i łatwiejszego ułożenia.

Po ułożeniu całej powierzchni należy całą powierzchnię wyrównać ręcznym wałkiem i pozostawić bez obciążenia na co najmniej 24 godziny. Po upływie tego okresu należy zespawać wykładzinę ścienną. Poszczególne bryty wykładziny ściennej można połączyć w procesie spawania sznurem spawalniczym lub metodą spawania na zimno (zob. 7.6. i 7.7.).

16.5. Pielęgnacja i konserwacja

W trakcie używania jakichkolwiek środków do czyszczenia i pielęgnacji wykładzin, należy koniecznie przestrzegać instrukcji producenta preparatów i ewentualnie zasięgnąć porady u doradców technicznych producenta.

Do zwykłego czyszczenia wykładziny ściennej używa się wody o temperaturze pokojowej, z dodatkiem środka czyszczącego, dozowanie zgodnie z zaleceniem producenta, zwiększona ilość środka czyszczącego może spowodować zabrudzenie powierzchni w trakcie eksploatacji. Roztwór czyszczący zostanie naniesiony na wykładzinę ścienną i po okresie działania określonym w instrukcji producenta powierzchnię należy oczyścić ręcznie lub maszynowo i usunąć

roztwór. Następnie dokładnie oczyszczoną powierzchnię opłuczemy czystą wodą i pozostawimy do wyschnięcia, o ile producent środka czyszczącego nie podał inaczej. Brak przestrzegania dozowania (zwiększona ilość) środka czyszczącego może spowodować zwiększone brudzenie się powierzchni w trakcie eksploatacji.

Do zwykłego czyszczenia nie używać żadnych agresywnych środków (np. zwykłych detergentów, preparatów z zawartością substancji ściągających, zasadowych lub o dużej zawartości rozpuszczalników organicznych i substancji odtłuszczających).

Następnie należy używać jedynie środki zalecane przez producenta do konserwacji i pielęgnacji produktów z warstwą ochronną PUR (n. środek czyszczący CC-PU). Wykładzinę ścienną należy zabezpieczyć przed zabrudzeniem asfaltem, atramentem, barwnikami anilinowymi, olejami barwnymi, jodyną i płynem pigmentum Castelani, błękitem metylenowym, nadmanganianem potasu i wszystkimi preparatami zawierającymi barwniki i rozpuszczalniki organiczne. Do dezynfekcji zalecamy preparaty Chloramin B, Chlorseptol i Orthosan BF 12. Stosowanie innych preparatów należy koniecznie wcześniej wypróbować.

Produkty z gumy (przeważnie ciemna i kolorowa guma – kółka gumowe, ochroniacze aparatów, itd.) przy długotrwałym kontakcie z wykładziną ścienną powodują trwałą zmianę warstwy wierzchniej przejawiającą się żółknięciem, zbrązowieniem lub szczerzeniem wykładziny w miejscu kontaktu z gumowym produktem.

17. WARSTWA OCHRONNA PUR

Obecnie popularnym trendem panującym wśród wszystkich producentów wykładzin podłogowych (PCV, linolea) jest stosowanie warstwy ochronnej PUR (poliuretanowej).

W jakim celu używa się warstwy ochronnej PUR?

- zastępuje pierwszą pielęgnację powierzchni wykładziny podłogowej po jej założeniu
- w znacznym stopniu obniża koszty konserwacji

Jeszcze w trakcie produkcji na powierzchnię wykładziny podłogowej zostanie naniesiona cienka powłoka poliuretanu, która naprawi mikroskopijne uszkodzenia powodujące zabrudzenie powierzchni. Brud się nie „wżera” i w przypadku poprawnego postępowania w trakcie czyszczenia, czyli używania jedynie środków czyszczących nadających się do wykładziny z warstwą ochronną PUR (np. Dr. Schutz) wykładzina podłogowa jest utrzymywana w doskonałym stanie.

Również firma Fatra a.s., nie przygląda się biernie trendom rozwoju w branży. Obecnie warstwę ochronną używa się w następujących produktach:

Novoflor Standard, Novoflor Extra, Dual, Garis, Thermofix, Imperio, FatraClick oraz RS-click.

Przed zastosowaniem podanych wyżej typów wykładzin podłogowych należy koniecznie zabezpieczyć płaszczyzny wszystkich części ruchomych mebli stykające się z podłogą we wnętrzach budynków odpowiednimi środkami ochronnymi (np. podkładkami technicznymi pod nieruchomymi stopkami krzeseł, stołów lub płyty PET pod ruchome krzesła). Zalecamy przeprowadzanie kontroli działania środków ochronnych.

Wykładziny podłogowe z warstwą ochronną PUR dzięki swojej odporności na brudzenie się obniżają koszty konserwacji w szczególności

w pomieszczeniach o dużym natężeniu ruchu osób (sklepy, pomieszczenia komunikacyjne i inne) W tym momencie sprawdzi się odporność warstwy ochronnej na otarcia. **Otarcia nie są tym samym, co zadrapania.**

Wspomniana warstwa PUR nie zastąpi stref czyszczenia znajdujących się przed wejściem do pomieszczenia.

Podłogi podlegające najbardziej intensywnemu ścieraniu spotkamy w klasach szkolnych, stołówkach, salach konferencyjnych, biurach itp.

Bez uprzedniego zastosowania w powierzchniach kontaktu z podłogą przy jakichkolwiek ruchomych meblach nastąpi prędzej czy później lokalne porysowanie warstw zewnętrznych i wszystkich wykładzin podłogowych. W tym także wykładzin podłogowych z warstwą ochronną PUR. Porysowanie powierzchni nie wpłynie na działanie wykładzin podłogowych, lecz obniża estetykę pomieszczenia.

W razie porysowania powierzchni PUR warstwy ochronnej w wyniku działania ruchomych mebli, przy których nie zabezpieczono powierzchni styku z podłogą poprzez zastosowanie środków ochronnych, tego typu porysowanie nie zostanie uznane w ramach reklamacji.

W asortymencie wykładzin podłogowych firmy Fatra a.s. można znaleźć również wykładziny bez warstwy ochronnej PUR, która w wyniku ciepłego wykończenia powierzchni i jednowarstwowej konstrukcji są bardziej wytrzymałe w pomieszczeniach o dużym narażeniu na otarcia. Są to wykładziny Elektrostatik, Dynamik i Praktik.

Do wykładzin heterogenicznych bez warstwy PUR należą Novoflor Extra Amos.

Fatra, a. s.
třída Tomáše Bati 1541
Napajedla
Republika Czeska

www.fatrafloor.cz
podlahy@fatra.cz
floor@fatra.cz

10. edycja
11/2019

+420 577 501 111

